

A portrait of Herbert W. Armstrong, an elderly man with white hair and glasses, wearing a dark suit and tie. He is looking slightly to the right. In the background, a globe is visible on the right side.

Hij had **GELIJK**

Terugblik op vijf decennia juiste
voorspellingen door Herbert W. Armstrong

Hij had **GELIJK**

**Terugblik op vijf decennia juiste
voorspellingen door Herbert W. Armstrong**

INHOUDSOP

VOORWOORD

Terugblik

DEEL EÉN EUROPA

Onze Financiële 9/11
werd geprofeteerd! 1

Is een Wereld Dictator
aanstaande? 4

Het “Heilige” in het
Heilige Romeinse Rijk 12

Terugkeer in de
Schaapskooi 15

De Oven van de Oorlogsma-
chine opgestookt 18

Europa's Latijnse Aanval 20

Engeland was
gewaarschuwd! 23

DEEL TWEE ANGLO-AMERIKA

Amerika heeft zijn
laatste oorlog gewonnen 27

Atlantische Scheur 32

Wisseling van de Wacht 35

Vredesbewaking afgedaan 38

PGAVE

DEEL DRIE HET MIDDEN OOSTEN

Vroeger en toekomstig
Strijdveld

41

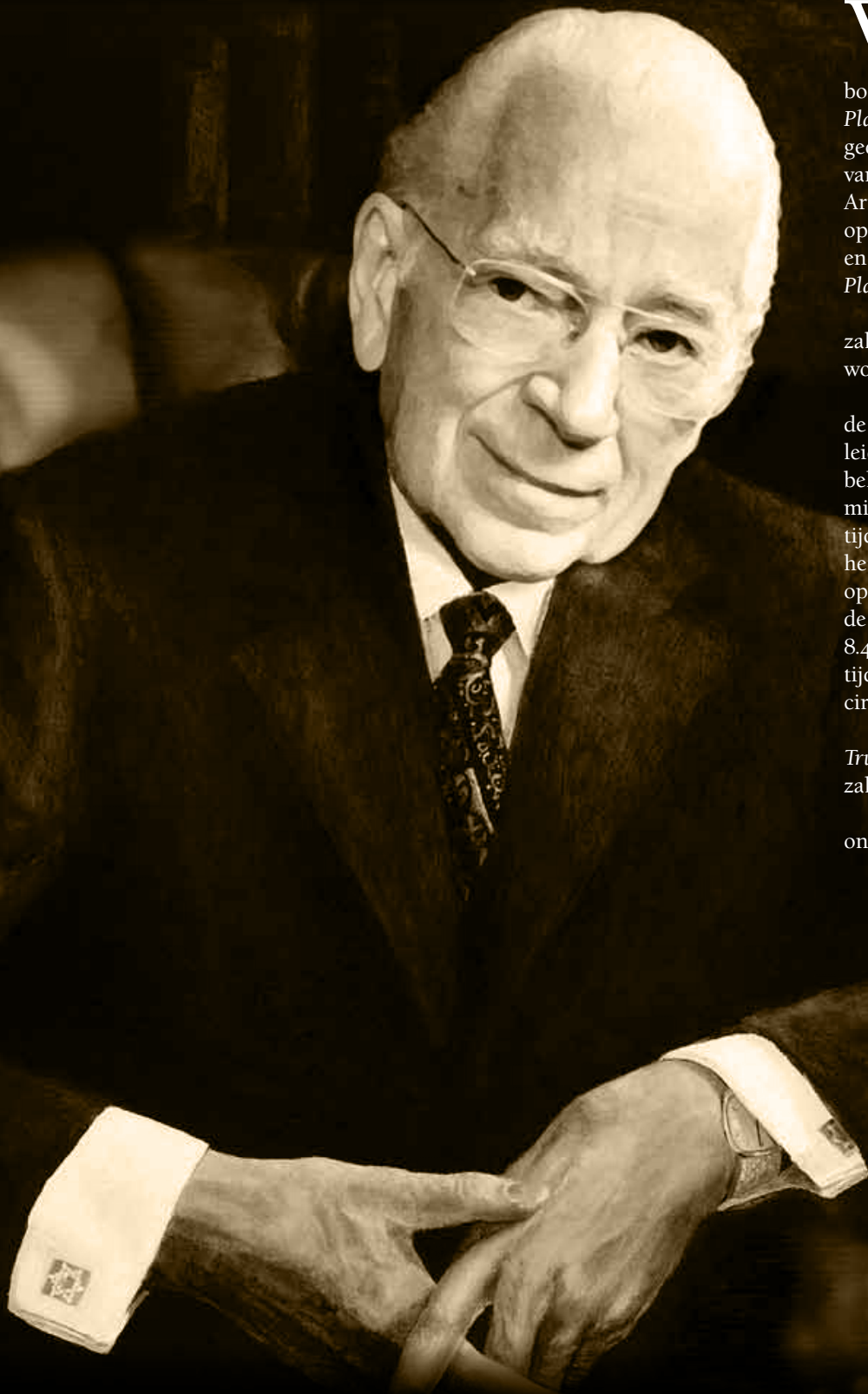
DEEL VIER AZIË

De Koningen van
het Oosten 49

De Opgaande Zon
in het Oosten 54

NAWOORD
Hoe verloopt het verder?

TERUGBLIK

Veel lezers van het tijdschrift *Philadelphia Trumpet* vertellen ons dat zij dezelfde boodschap herkennen welke de *Plain Truth* (*Echte Waarheid*) bracht gedurende 52 jaar onder de leiding van zijn grondlegger, Herbert W. Armstrong. Abonnees wijzen zelfs op de overeenkomsten in schrijfstijl en presentatie in vergelijking met de *Plain Truth* tijdens zijn topperiode.

Dit heeft een oorzaak—en dat zal in dit boekje duidelijk gemaakt worden.

De heer Armstrong was één van de meest vooraanstaande religieuze leiders van de 20ste eeuw. Hij werd bekeken, gelezen en gevolgd door miljoenen mensen wereldwijd. Ten tijde van zijn dood in 1986, werd het nieuws-tijdschrift dat hij had opgericht in zeven talen uitgegeven; de wereldwijde circulatie piekte rond 8,4 miljoen. (Ter vergelijking; het tijdschrift *Time* had datzelfde jaar een circulatie van 5,9 miljoen.)

Wat is er gebeurd met de *Plain Truth*? Eén voorbeeld in het bijzonder zal dit duidelijk maken.

Gedurende meer dan vijf decennia onder de heer Armstrong's leiding gaf

HIJ HAD ZOLANG GELIJK
Herbert Armstrong voorspelde
gedurende meer dan 50 jaar
nauwkeurig het wereldnieuws.

Decennia nauwkeurigheid in wereldwijde voorspellingen

de *Plain Truth* jaar na jaar een krachtige en consequente waarschuwing uit over de herleving en hereniging van Duitsland. Het verkondigde dat Duitsland de dominante macht zou worden achter een krachtige unie van Europese naties die in macht en hegemonie het Russische blok zou overtreffen en zelfs Engeland and Amerika. Stelt u zich deze voorspelling voor terwijl Duitsland in puin lag na de 2de Wereld Oorlog. Maar dat is wel wat de *Plain Truth* deed.

De heer Armstrong leefde niet lang genoeg om de val van de Berlijnse Muur te zien op 9 November 1989, of om de hereniging van Duitsland te zien op 3 oktober een jaar later. Tegen die tijd had er echter iets verbazingwekkends plaats gevonden—degenen die het publiceren van de *Plain Truth* over hadden genomen na de dood van de heer Armstrong in 1986, hadden het redactionele beleid totaal veranderd!

Hier volgt wat de uitgevers van de *Plain Truth* “nieuwe look” zeiden over die wereldschokkende gebeurtenis in 1989: “Volgend op het spectaculaire nieuws van de val van de Berlijnse Muur, ontvingen wij onverwachts een telefoontje van een nieuwszender in Seattle. De nieuwsredacteur was goed op de hoogte van het programma “*World Tomorrow*” en het feit dat de Kerk gedurende meer dan 40 jaren een vorm van eenwording van Europa voorspeld had. Hij vroeg om commentaar voor de uitzending en of de Kerk geloofde dat de val van de muur de aanvang was van profetische gebeurtenissen in de eindtijd.

“Wij antwoordden dat het te VOORBARIG was om zulke uitspraken te doen . . .

“De nieuwsredacteur was teleurgesteld dat we niet wilden

verkondigen dat dit het absolute begin van eindtijd gebeurtenissen was, maar het was interessant dat hij zei dat wat de Kerk vanuit de Bijbel had voorspeld opmerkelijk veel leek op wat er nu leek plaats te vinden.” (Wereldwijde Kerk van God *Pastor General’s Report*, 21 november, 1989; nadruk van ons).

Voor langdurige lezers van de *Plain Truth*, was zo’n zwakke evaluatie van de dramatische gebeurtenissen rondom de val van de Berlijnse Muur onthutsend. Het tijdschrift had zijn visie verloren, zijn reden voor bestaan! Het was in rap tempo zijn redactionele erfenis van gedurfde en uitgesproken voorspellingen van gebeurtenissen aan het verloochenen—voorspellingen gebaseerd op de fundatie van “het zeer vaste profetische woord” (2 Petrus 1:19). Het lezersaantal daalde snel. Spoedig werden de uitgevers geconfronteerd met een financiële crisis aangezien donaties van abonnees uitbleven. Lezers en aanhangers van de heer Armstrong’s leidende tijdschrift haakten met groepen tegelijk af.

Eens hadden deze lezers een visie—een visie van een werkelijkheid die hen vertrouwen gaf in de toekomst. Miljoenen lezers van de *Plain Truth* die de Berlijnse Muur op het Journaal neer zagen vallen, doorzochten tevergeefs de bladzijden van de *Plain Truth* op zoek naar een perspectief op de volgende gebeurtenis die de opkomst van de Euro-macht zou versnellen, zoals de heer Armstrong had geprofeteerd.

Veel van deze voormalige *Plain Truth*—lezers bevinden zich nu onder de honderdduizenden die de *Trumpet* ontvangen.

In 1990 begonnen wij de *Trumpet* met een krap budget, een handvol abonnees en één doelstelling: het op

te pakken waar de heer Armstrong was gestopt.

In Openbaringen 10:11 gaf God één van Zijn dienstknechten een opdracht om “opnieuw te profeteren.” Die opdracht, als u de context begrijpt, openbaart de noodzaak van het werk dat wij in deze tijd doen. De heer Armstrong had een krachtig profetisch werk. Maar toen werd dat werk op tragische wijze ontmanteld—en God moest een andere organisatie oprichten om het werk opnieuw te doen. Ons werk is gebaseerd op wat God onderwees door de heer Armstrong en wat Hij vandaag aan ons onderwijst. Wij volgen wat de heer Armstrong deed, en bouwen verder op het begrip dat hij had.

Dit boekje geeft een terugblik op onze oorsprong. Ons personeel heeft terug gekeken door decennia van oude *Plain Truth* uitgaven, zoekend naar gedurfde voorspellingen. Vervolgens hebben we deze profetische uitspraken vergeleken met wat in werkelijkheid is gebeurd, of wat er nu gebeurt, op wereldniveau.

De resultaten waren verbazingwekkend. Alleen al het aantal profetische uitspraken gedaan door de heer Armstrong en zijn redactionele team, en hun accuraatheid, zal u verbazen. Dit boekje omvat zeker niet alles. Maar het geeft een aardig goed beeld van waar de *Plain Truth* gedurende meer dan 50 jaar over ging.

Het is een opmerkelijke geschiedenis die werkelijk belangrijk is om bij stil te staan. Dit omvangrijke spoor van nauwkeurige voorspellende analyses zal uw geloof opbouwen in de zekerheid van bijbelse profetie.

God heeft ons begrip gegeven over deze gebeurtenissen voor ze plaatsvonden vanwege verschillende belangrijke redenen. Het is aan ons om hier ons voordeel mee te doen.

DEEL ÉÉN

EUROPA

Onze financiële 9/11 werd geprofeteerd!

Een verenigd Duitsland zal een spoedig-te-herleven Heilig Romeins Rijk domineren! Dit was de grondtoon van de profetie die Herbert W. Armstrong voorspelde terwijl de vlammen van de 2de Wereld Oorlog nasmeulden in de puinhopen van de Duitse steden. De opkomst van deze door Duitsland geleidde “Verenigde Staten van Europa”, zoals hij dit noemde, zou *onmiddellijk* vooraf gaan aan de catastrofale gebeurtenissen die Jezus Christus bespreekt in Mattheüs 24.

De heer Armstrong bracht zijn voorspelling aangaande Europa gedurende decennia, *consequent* en in *detail*. Helemaal tot aan zijn dood in 1986 ging hij door met het verkondigen van deze waarschuwendende boodschap.

Om kort te gaan: de heer Armstrong waarschuwde dat een enorme financiële crisis gecentreerd in Amerika zich over de hele wereld zou verspreiden—en dat deze de vonk vormde van de zevende en laatste opleving van het Heilige Romeinse Rijk.

Naar aanleiding van recente gebeurtenissen, is deze voorspelling waarlijk indrukwekkend—en eveneens een ontegenzeggelijke nalatenschap van de heer Armstrong’s ongeëvenaarde begrip van bijbelse profetie.

HET BEWIJS

In Maart 1964 schreef de heer Armstrong een brief waarin hij de catastrofale economische omstandigheden besprak die de V.S. en Engeland in de eindtijd zouden plagen. “Als de dollar devalueert, zal dit vrijwel zeker resulteren in inflatie,” schreef hij, “en in uiteindelijke *economische neergang* voor de Verenigde Staten”

GESCHIEDENIS HERHAALD ZICHZELF
Dhr. Armstrong schreef dat de monsterlijke opkomst van Duitsland tijdens Hitler geen eenmalige gebeurtenis was.

(medewerker brief, 26 maart, 1964, nadruk van ons).

Verwijzend naar profetieën zoals in Leviticus 26 en Deuteronomium 28, ging hij

verder: “Degenen onder u die werkelijk de profetieën van uw Bijbel geloven weten dat zo’n economische neergang geprofeteerd is! ... Wij hebben laten zien hoe God geprofeteerd heeft dat een vorm van handelsoorlog tegen de Verenigde Staten en Engeland zal plaatsvinden—en hoe onze nationale economieën zullen wankelen en uiteindelijk ineenstorten!” Denk eraan dat dit in 1964 was.

Gedurende de volgende 20 jaar werden de voorspellingen van de heer Armstrong nog specifieker. In 1984 schreef hij dat *een enorme bank-crisis in Amerika* “plotseling kan resulteren in een aanleiding tot het VERENIGEN van Europese landen TOT EEN NIEUWE WERELDMACHT groter dan de Sovjet Unie of de V.S. Dat kan op zijn beurt zorgen

EEN ENORME BANKCRISIS IN AMERIKA

“ZOU ER PLOTSELING VOOR KUNNEN ZORGEN DAT EUROPESE LANDEN VERENIGEN TOT EEN NIEUWE WERELDMACHT GROTER DAN ... DE V.S.”

MEDEWERKER BRIEF, JULI 1984

dat de Grote Verdrukking plotseling begint. En dat zal dan spoedig leiden tot de Tweede Komst van Christus en het einde van de wereld zoals wij die kennen” (medewerker brief, 22 Juli 1984).

In Augustus dat jaar zette hij uiteen wat het vuur van de nucleaire catastrofe zou ontsteken die in Mattheüs 24 word beschreven. “Nucleaire explosies zullen een wereldoverdekkende wolk produceren die een nucleaire nacht veroorzaakt. De zon zal er niet doorheen komen. Gewassen zullen niet groeien. Miljarden zullen sterven door de nucleaire ontploffingen. Degene die overblijven zullen van honger omkomen. ... Dit is geen loos geschreeuw! Het is geprofeteerd in uw Bijbel! Het is werkelijkheid! En ... EEN ECONOMISCHE CRISIS DREIGT DIT TOT STAND TE BRENGEN...” (medewerker brief, 23 Augustus 1984).

In de herfst van 2008 heeft die *economische crisis* toegeslagen.

AMERIKA'S FINANCIËLE 9/11

De dagen rondom 11 september 2008 zijn nu berucht. De snelheid waarmee zovelen van Amerika's meest prestigieuze financiële instellingen ineen zijn gestort is in het geheugen van de Amerikaanse bevolking verankerd. In werkelijkheid vertegenwoordigde die rampzalige week een drastisch keerpunt in de financiële macht van de VS.

Wat overblijft is een gapend gat in de nu in diskrediet gebrachte economische kern van het land. Amerika's economie zal nooit volledig herstellen van wat in essentie een enorme bankcrisis was.

“Het land is in de greep van de ergste financiële crisis sinds de Grote Depressie,” schreef de *New York Times* op 21 september 2008. “Voordat... de minister van Financiën, de voorzitter van de Federale Reserve en de leiders op *Capitol Hill* hun intenties duidelijk maakten om enorme schulden over te nemen, gleed de prognose van het Amerikaanse financiële systeem af van grimmig naar in POTENTIE APOCALYPTISCH.”

Dit onheil was het begin van een enorme recessie in Amerika die snel globaal werd. Sommigen noemden het zelfs een depressie. Miljoenen verloren hun baan. Gedurende de rest van het jaar en in 2009 gingen in de VS. alleen al meer dan 140 banken failliet. In een poging dingen om te draaien voelde de regering van de VS. zich verplicht triljoenen dollars te injecteren in reddingspakketten en borgstellingen, waarmee ze een reeds met schuld verzaagde economie nog verder belastten.

De gebeurtenissen van september 2008 deelde een dodelijke klap uit aan Amerika's reputatie als stabiele supermacht. “Het lijkt er werkelijk op alsof de fundaties van het kapitalisme van de VS zijn verbrijzeld,” observeerde het dagelijks Duitse dagblad *Der Spiegel*. Voor de Verenigde Staten was September 2008 een groter keerpunt dan 11 september 2001! Het was een luide mededeling aan de wereld dat het Amerikaanse economische systeem HET PUNT VOORBIJ WAS WAAROP ER NOG EEN WEG TERUG WAS.

Let op deze accurate voorspelling uit een *Plain Truth* uitgave van 1983. Na een economisch topperleg van de G-7, merkte het op “hoe belangrijk vertrouwen in

Amerika is voor de stabiliteit van de hele Westerse wereld.” Men zei, een vertrouwenscrisis in Amerika zal onvermijdelijk dramatische globale consequenties hebben—een voorspelling die voor onze eigen ogen beangstigend waar is geworden. Vervolgens maakte het artikel deze aanvullende *meer specifieke* opmerking: “Het gebrek aan vertrouwen in Amerikaans leiderschap moet uiteindelijk leiden tot een scheiding van wegen tussen de Verenigde Staten en West Europa...”

De onvermijdelijkheid van deze verbluffende transatlantische scheur is overduidelijk in bijbelse profetie. Toch is het inzicht opmerkelijk dat het aangezet werd door stuip trekkingen binnen de VS. die het wereldwijde vertrouwen zouden verbrijzelen. En de economische ramp van september 2008 vervulde deze voorspelling met griezelige nauwkeurigheid. En waar het Amerika's reputatie aan het wankelen bracht, vormde het voor Europa aanleiding tot een aantal hele andere gebeurtenissen. Europa zag het als teken om snel te verenigen, en vervolgens het vacuüm te vullen dat door Amerika's afbrokkelende financiële systeem gevormd werd.

OPKOMST VAN EUROPA

Binnen 14 maanden na de gebeurtenissen van september 2008 hadden alle 27 lidstaten van de Europese Unie het Verdrag van Lisbon bekrachtigd. Tegen december 2009 was de grondwet van de EU in werking getreden, en smeedde zo effectief de EU om tot een rijksmacht.

Zoals u eerder gelezen heeft WAS DIT PRECIËS WAT DE HEER ARMSTRONG HAD VOORSPELD!

De Duitse Minister van Financiën Peer Steinbrück vatte het Europese gevoel samen in Oktober 2008 toen hij verklaarde dat “de oorsprong en het zwaartepunt van het probleem duidelijk in de V.S. ligt.” De Duitse Kanselier Angela Merkel en de Franse President Nicolas Sarkozy stemden hiermee in, en maakten beide duidelijk dat zij geloofden dat de wereldwijde financiële crisis *Amerika's fout* was. Paus Benedictus XVI voegde zijn stem ook bij de Europeanen. In een encycliek van juli 2009 voegde hij zich bij het koor van stemmen dat riep om een *nieuwe financiële wereldorde* onafhankelijk van de V.S.

De afbrokkeling van Amerika's financiële systeem liet de wereld achter met een paar mogelijkheden. De nieuw opkomende machten in Azië waren te nieuw en onbeproefd. Investeerders waren onwillig om het Communistische China te vertrouwen. Het werd snel duidelijk dat er maar één goed alternatief was voor Amerika: EUROPA!

Het duurde niet lang voor de eis van Europa voor strakkere controle over wereldwijde financiën aanleiding gaven tot tastbare acties. Op de economische top van de G-20 in november 2008 bespraken de wereld's meest machtige economieën de vorming van internationale instanties voor het reguleren van globale financiën. Europa, die de G-20 domineert,

verscheen al snel aan de voorhoede van de beweging om het wereldwijde financiële systeem te hervormen.

“EUROPA BEWEEGT ZICH SNEL in het kielzog van de economische crisis OM HET GLOBALE FINANCIËLE SYSTEEM TE REVISEREN, waarbij het nieuwe maatregelen doorduwt en voorstellen indient die belangrijke beperkingen opdringen aan Amerikaanse en andere bedrijven die ver buiten hun grenzen opereren,” observeerde de *Washington Post* op 13 juni 2009.

“De Europeanen staan aan de spits, bijvoorbeeld in het stellen van strikte nieuwe normen voor kredietratingbureaus en risico management bij bedrijven die beleggingshypotheek verkopen,” vervolgde de *Post*. “Europa heeft ook het initiatief genomen bij het ontwikkelen van nieuwe regels om speculatiefondsen te controleren, onderwijl plannen smedend om twee nieuwe machtige regulerende bureaus in Europa te creëren, dit volgens analisten en regelgevers.”

Europa's immer groeiende net van regels en voorschriften zal een enorme invloed op Amerika hebben, merkte de *Post* op: “De campagne aan de overkant van de Atlantische Oceaan heeft wereldwijde implicaties, voor

een groot deel vanwege het feit dat *zelfs bedrijven die hun basis in de Verenigde Staten hebben zich gedwongen zullen voelen Europa's strengere regels te volgen.*”

Een aantal van de meer scherpzinnige denkers in Amerika zagen wat er gebeurde en lieten hun alarmerende stem horen. “Om het niet al te bot te zeggen, wij zijn erg bezorgd,” zei Andrew Baker, algemeen directeur van de *Alternative Investment Management Association*. “WE ZIT-TEN IN EEN SITUATIE WAARBIJ ANDEREN LANDEN TOEGEWIJD ZIJN AAN HET PAD DAT EUROPA VOLGT” (ibid.).

De snelheid waarmee Europa zich beweegt is ongelofelijk. Een “nieuwe machtsbalans” wordt in Europa uitgewerkt, rapporteerde het onafhankelijke nieuwsbureau EurActiv. “Frankrijk en Duitsland dagen openlijk het bestuur van de stad Londen als Europa's belangrijkste financiële spil uit, en zijn er op gespitst om Parijs of Frankfurt als machtige financiële centra te zien in een nieuw meer gecontroleerd globaal systeem” (31 juli 2009).

De trend die in de herfst van 2008 werd afgevuurd is vandaag nog in volle gang: Amerika's aanwezigheid, macht en welvaart is kwijnend, terwijl die van Europa aan het groeien is om de leegte op te vullen!

HOE KON HIJ DIT HEBBEN GEWETEN?

Ga terug en herlees de voorspelling gedaan door de heer Armstrong over de vereniging van Europa, de opkomst van een Europese supermacht, en de gebeurtenis die het allemaal op gang zou brengen. Denk eraan: de heer Armstrong deed deze uitspraken toen het Russische Rijk volledig Oost Europa domineerde en Duitsland nog steeds in tweeën was gedeeld. De Europese Unie bestond niet eens tot bijna een decennium later. Toch voorspelde de heer Armstrong duidelijk de toekomst van Europa, hij legde zelfs uit dat een financiële crisis zou bijdragen aan zijn opkomst tot supermacht.

HOE KON HIJ DIT HEBBEN GEWETEN?

De heer Armstrong vertrouwde op wat de Apostel Petrus het “het zeer vaste profetische woord” noemde (2 Petrus 1:19). Hij had 100 procent vertrouwen in de Bijbel als God's Woord, dat het God's gedachten op papier was. Gedurende meer dan 60 jaren bestudeerde hij het, mediteerde erover en verkondigde het als het onmiskenbare Woord van God. Hoe kwam hij zo goed geïnformeerd specifiek over Europa? Hij bestudeerde profetieën zoals Daniel 2 en 7 en Openbaringen 13 en 17, waarin deze gebeurtenissen voorspeld worden.

Gelukkig schreef de heer Armstrong de waarheid die God had geopenbaard vervolgens op. Gedurende decennia legde hij ze vast in artikelen en boekjes, hij besprak ze tegenover 10 miljoenen kijkers van zijn *World Tomorrow* televisieprogramma. Hij wilde het inzicht dat God hem gaf delen.

Als u meer wilt leren over de toekomst van de zevende en laatste opleving van het Heilige Romeinse Rijk nadat economisch onheil dit teweeg heeft gebracht, blijf dan lezen!

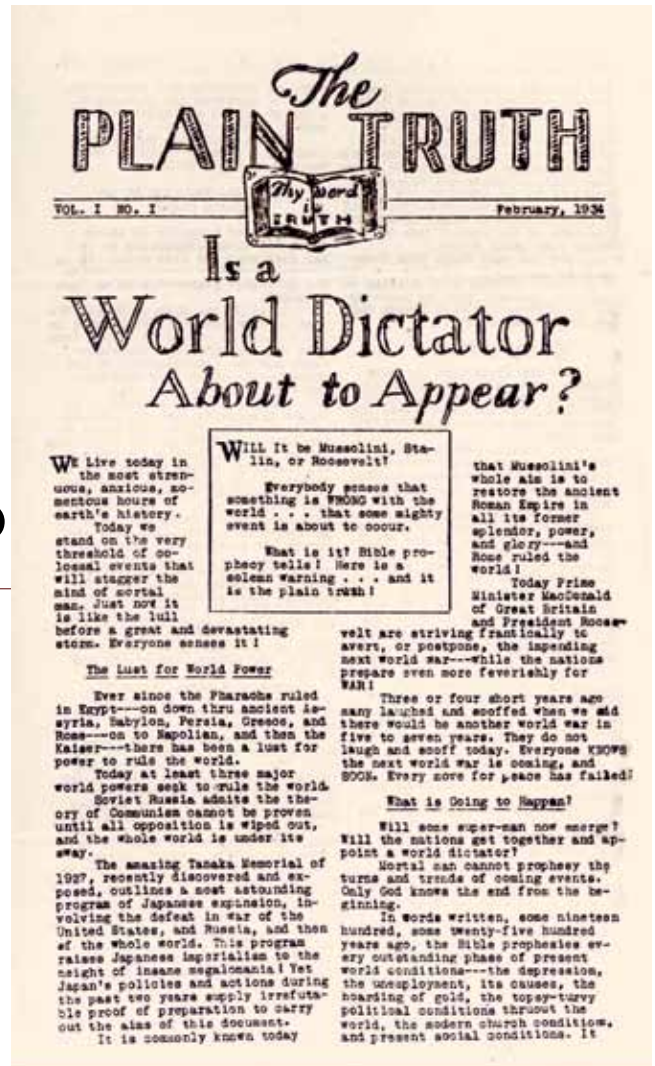
Is een Wereld Dictator Aanstaande?

Deze titel greep de aandacht van een handvol lezers van de eerste uitgave van het toen nieuwste actualiteiten-tijdschrift lang geleden in februari 1934. Meer dan zeven decennia later bekijken we opnieuw vele van de voorspellingen gemaakt door het tijdschrift *Plain Truth* en zijn grondlegger, Herbert W. Armstrong, en vinden feilloze nauwkeurigheid in de voorspellingen van de gebeurtenissen die leidden tot de opkomst van wereldwijde dominantie van de huidige Europese Unie.

Van al de wereldwijde gebeurtenissen en sociale, economische en religieuze onderwerpen die in het tijdschrift de *Trumpet* besproken zijn, is er één essentiële wereldgebeurtenis in ontwikkeling die het vanaf zijn eerste uitgave van dichtbij in de gaten heeft gehouden. Dat is dezelfde gebeurtenis waarvan het opschrift in de eerste uitgave van de *Plain Truth* verscheen in februari 1934. Het is in feite een nieuwsbericht dat zich reeds begon te ontvouwen terug in 31 voor Christus bij de opkomst van het Romeinse Rijk.

In een allegorie waarbij de zeven heuvels van Rome met zeven opeenvolgende regeringen worden geassocieerd, of met zeven oplevingen van het Romeinse Rijk, verklaart het boek *Openbaringen*, “En er zijn zeven koningen; de vijf zijn gevallen, en de één is, en de ander is nog niet gekomen, en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij een weinig tijds blijven.” (*Openbaringen* 17:10).

Tot in de vroege jaren ‘30, toen de *Plain Truth* werd geboren, bleven de meesten blind voor de betekenis van de woorden van deze profetie. Maar toen Herbert Armstrong dit buitengewone nieuwstijdschrift begon uit te geven was de betekenis hem verassend duidelijk.

TIEN LANDEN, EEN REGERING

Dhr. Armstrong schreef in 1934 over gebeurtenissen die nu reeds hebben plaats gevonden—een verenigd Europa—en gebeurtenissen die nog in de toekomst liggen—een blitzkrieg van het “Heilig” Romeins Rijk.

De heer Armstrong wist dat het bijbelse boek *Openbaringen* door de Auteur niet gegeven was om te verbergen, maar eerder om “te tonen... de dingen die haast geschieden moeten...” (*Openbaringen* 1:1). En zo gebeurde het dat deze unieke man—die in zijn latere leven geassocieerd werd met koningen, prinses, minister presidenten en leiders van naties over de gehele wereld—het begrip kreeg dat de vijf gevallen “koningen” genoemd in *Openbaringen* 17:10, de vijf oplevingen van het Romeinse Rijk onder het schild van het Roomse Pausdom symboliseren die tot die tijd hadden plaats gevonden. Deze Romeinse Rijken “herleefden” onder de opeenvolgende leiding van Justinianus, getroond als keizer in 554 na Chr.; Charlemagne (Karel de Grote voor de Duitsers), gekroond in 800 na Chr.; Otto de Grote in 962 na Chr.; Charles v (het begin van de Habsburg-dynastie) in 1530; en Napoleon, die zichzelf in 1804 tot keizer kroonde.

Maar de voorspelling in Openbaringen 17:10 verwees naar een opleving van het Romeinse Rijk die in dezelfde tijd plaatsvindt dat de mysterieuze visie van Openbaringen als eerste zou worden begrepen: “en de één is.” Herbert Armstrong begon te begrijpen dat de dictator Benito Mussolini de *ene die is* was, in die tijd, in de jaren '30, voor en gedurende het begin van de 2e Wereld Oorlog. (Vraag voor een grondige uitleg van deze profetie ons gratis boekje *Daniël—Unsealed at Last* aan.) In een van zijn laatste artikelen, die na zijn dood in de *Plain Truth* verscheen, weerspiegelde de heer Armstrong: “In 1929 sprak Mussolini een concordaat af met het pausdom. Toen rond 1935, nadat hij Ethiopië, Eritrea en Italiaans Somalië bij Italië had verenigd, verklaarde Mussolini dit als het herstel van het Romeinse Rijk.

Ik verkondigde het nieuws van dit... herstel zelf in die tijd op de radio” (*Plain Truth*, maart 1986).

De heer Armstrong verwees ook naar de “één die is” op het moment van de profetie als zijnde Mussolini, of de Hitler-Mussolini as (*Plain Truth*, oktober 1962).

Binnen de context van het visioen van de apostel Johannes van de opeenvolging van zeven herlevingen van het Romeinse Rijk, liet de nederlaag van deze zwakke zesde opleving door de Westerse Geallieerde legers nog een laatste opleving over: “de ander is nog niet gekomen.”

Denk eraan dat de heer Armstrong dit begrip kreeg tenminste vijf jaar voordat vijandigheden uitbraken tussen de As-mogendheden en de Westerse Geallieerden in 1939. Hij begreep in feite de betekenis voor onze tijd van de grote profetieën, omvat in de boeken Daniël en Openbaringen, al helemaal terug in 1927!

HEILIG ROMEINSE OPLEVING

De heer Armstrong schreef een brief aan lezers van de *Plain Truth* op 24 juli 1983, waarin hij op het volgende wees, “De allereerste uitgave van het tijdschrift *Plain Truth* verscheen in februari 1934—op 6 maanden na 50 jaar geleden. Het artikel dat op het voorblad begon waarschuwde over de plotselinge opkomst van een heropgericht “Heilig Romeins Rijk” in Europa—een unie van 10 landen in Europa onder één regering, met één verenigde krijgsmacht. Gedurende 50 jaar heb ik uitgeroepen naar de wereld over de Bijbelse profetieën van deze komende ‘Verenigde Staten van Europa’—EEN NIEUWE VERENIGDE SUPERMACHT MISSCHIEN KRACHTIGER DAN ZELFS DE SOVJET UNIE OF DE VERENIGDE STATEN!”

Steeds opnieuw wezen Herbert Armstrong, en vele schrijvers die bij de *Plain Truth* in dienst waren onder zijn leiding, naar gebeurtenissen die leidden tot de onvermijdelijke opkomst van een *Europees fascistische federatie*, onder de geestelijke invloed van het Vaticaan, die met

de VS. en Engeland zou wedijveren en hen zelfs voorbij zou streven op commercieel, economisch en uiteindelijk *militair* gebied. Voor WO2 voorspelde de heer Armstrong dit reeds. Gedurende het heetst van de strijd in de Oorlog van Engeland bleef hij dit voorspellen. Toen Duitsland er verslagen bij lag, tot stof vermorzeld door het gezamenlijk geweld van de Britse Gemenebest en Amerikaanse strijdkrachten, bleef hij nog de toekomstige opleving van Duitsland verkondigen, voorbestemd om een Europese samenwerking te domineren die de laatste opleving van het Heilige Romeinse Rijk zou vormen. Helemaal tot aan zijn laatste preek die hij aan het einde van 1985 gaf, bleef Herbert Armstrong krachtig profeteren over deze gebeurtenissen.

“DE BIJBEL [PROFETEERT] OVER DIT KOMENDE ‘VERENIGDE STATEN VAN EUROPA’—EEN NIEUWE VERENIGDE SUPERMACHT MISSCHIEN KRACHTIGER DAN DE SOVIET UNIE OF DE VERENIGDE STATEN!”

ABBONNEE BRIEF, JULI 1983

Lees de volgende samenvattingen, letterlijk overgenomen uit het tijdschrift *Plain Truth* gedurende 52 jaar onder leiding van zijn oprichter. Lees—en verbaas u. Verbaas u over de vooruitziende visie van een man die meer dan 70 jaar geleden profeteerde over een belangrijke gebeurtenis die plotseling huidige realiteit is geworden: de zevende en laatste opleving van het Heilige Romeinse Rijk.

Dit is levende profetie—onbreekbare, onveranderbare *profetie* van onvermijdelijke gebeurtenissen die *nu voor onze eigen ogen tot een plotselinge climax komen!*

Minder dan 10 jaar na WO2, benadrukte de heer Armstrong opnieuw beweringen dat een Duitse opleving zou leiden tot een verenigd Europa. “In februari 1945—slechts enkele maanden voor het einde van de oorlog—kondigde President Roosevelt en Prime Minister Churchill het verenigde Amerikaans-Engelse beleidsplan aan met betrekking tot Duitsland. Dit was het plechtige beleidsplan en de waarschuwing voor de toekomst. Luister.

Citaat: ‘Het is ons onbuigzame doel om het Duitse militarisme en Nazisme te vernietigen en ervoor te zorgen dat Duitsland nooit meer *in staat* zal zijn de vrede in de wereld te verstoren. We zijn vastbesloten alle Duitse gewapende troepen te ontwapenen en ontmantelen; voor altijd de Duitse Algemene Leiding (Großer Generalstab) op te breken die er herhaaldelijk in is geslaagd het Duits militarisme te laten herleven...’ “En nu, een korte negen jaar later, zien we het spektakel van Washington en Londen die samen elk mogelijke diplomatieke poging doen, ONDERSTEUND DOOR AMERIKAANSE DOLLARS, OM TWEE DINGEN TE VOOR ELKAAR TE KRIJGEN: HET CREËREN VAN EEN VERENIGDE STATEN VAN EUROPA, EN HET OPNIEUW BEWAPENEN VAN DUITSLAND” (*Plain Truth*, november / december 1954).

Met Europa bijna herbouwd door massale financiële steun van het V.S. Marshall Plan, maar nog steeds verdeeld, voorspelde de heer Armstrong in dezelfde uitgave van de *Plain Truth*, “Duitsland [zal] onvermijdelijk te voorschijn komen als de *leider* van een verenigd Europa. Er zal een *geestelijk* bindende kracht voor nodig zijn om dit *vertrouwen* te inspireren—om de *angsten* te verwijderen—en die geestelijk bindende kracht *moet* van binnen in Europa opkomen!

“Heel Europa is eigenlijk klaar—het wacht slechts op een leider die vertrouwen inboezemt. ... Die man is ergens aanwezig” (ibid.).

Deze aanhalingen van het tijdschrift *Plain Truth* uit 1954 bevatten de essentie van één van de meest krachtige profetieën in de Bijbel—een profetie waarvan de heer Armstrong in grote mate overtuigd was dat deze onvermijdelijk vervuld zou worden. Het is een profetie die draaide

“DE ROEP OM EEN POLITIEKE EENHEID IN EUROPA ZAL HARDER KLINKEN EN SPOEDIG ZULLEN WIJ DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT ZIEN ONTWIKKELEN TOT EEN VERENIGDE STATEN VAN EUROPA.”

PLAIN TRUTH (ECHTE WAARHEID), SEPTEMBER 1967

om “Duitsland... als leider van een verenigd Europa,” en “een geestelijk bindende kracht,” en een “leider die vertrouwen inboezemt.” Die profetie is nu zo ver gevorderd in haar vervulling dat het in rap tempo *gedocumenteerde geschiedenis* wordt van de tweede decennia van de 21ste eeuw!

DUITSLAND LEIDT DE EU

“Zelfs gedurende WO2, terwijl geallieerde bommenwerpers bezig waren Duitsland te verpulveren tot een verbrijzelde, kale hoop puin, gaf de heer Armstrong zijn luisteraars en lezers de waarschuwing dat *Duitsland opnieuw zou opleven!* Zij geloofden het niet.

“KIJK NU OM U HEEN!

“Waren de waarschuwingen deugdelijk? Waren zij waar? Hebben ze PLAATS GEVONDEN?” (*Plain Truth*, februari 1957). Dit waren de uitdagende vragen die door een *Plain Truth* schrijver gesteld werden 12 jaar na Duitsland's nederlaag in de 2e Wereld Oorlog.

In het midden van de jaren '60, toen het meest duidelijke initiatief van de unie in Europa nog in handel en commercie plaats vond, had de *Plain Truth* reeds een toenemende drang geregistreerd binnen de Europese Gemeenschap naar *politieke eenheid*. “Toch, als 300 miljoen Europeanen verenigd zouden zijn en met één stem konden spreken, zou dit elke grootmacht in de huidige wereld overstijgen... Op één ding kunt u rekenen. Het is in feite zo zeker dat u uw geld erop in zou kunnen zetten: De roep naar een politieke eenheid in Europa zal steeds

harder gaan klinken en het zal niet lang duren voor we de Europese Gemeenschap zien ontwikkelen naar een *Verenigde Staten van Europa*. U zult niet lang hoeven wachten!” (september 1967).

Een van de oudere schrijvers van de *Plain Truth* schreef in de jaren '70, “Gedurende bijna 30 jaar hebben het tijdschrift *Plain Truth* en het programma *World Tomorrow* de wereld verteld dat Europa zou verenigen—dat een Verenigde Staten van Europa zo zeker was als de opkomst van de zon” (februari 1970).

In 1973, toen Engeland zich aansloot bij de Europese Gemeenschap, schreef Herbert Armstrong, “Vier jaar voordat Adolf Hitler de wereld in de 2e Wereldoorlog stortte, verscheen er een artikel in de *Plain Truth* van juli 1935. Dat artikel zou hebben kunnen worden samengevat door deze zin die er in stond: ‘Uit het huidige Italië zal een reïncarnatie opkomen van het eens grote en machtige Romeinse Rijk, door een alliantie van 10 naties binnen zijn grondgebied.’

“Bijbelse profetie onthult dat dit rijk zou beginnen als een economische beweging—dat het een tijdperk van ongebruikelijke welvaart naar Europa zou brengen. Het begon in maart 1957, toen zes Europese landen—West Duitsland, Frankrijk, Italië, België,

Nederland en Luxemburg—het Verdrag van Rome ondertekenden, en zo de Europese Economische Gemeenschap (EEC) oprichtte. ... Hoe wist ik, helemaal terug in 1927, dat deze komende Verenigde Staten van Europa op zou bloeien—in onze tijd? Ik wist dit omdat ik het duidelijk geopenbaard zag in bijbelse profetie” (maart 1973).

Toen in 1980, vooruitkijkend naar de opbouw van het oostelijke been van dat rijk, negen jaar voor de val van de Berlijnse muur, verklaarde de heer Armstrong, “Het lijkt nu volkomen realiseerbaar dat Joegoslavië in dit herrezen ROMEINSE Rijk zal worden opgenomen. Ook Polen, het geboorteland van de Paus, en Roemenië, en mogelijk Hongarije. Voeg dan Oostenrijk toe, Duitsland, Italië, Spanje, Portugal en Frankrijk. Er zal een unie zijn van TIEN naties in het algemene gebied van het middeleeuwse Romeinse Rijk in EEN NIEUW VERENIGD EUROPA. Waarschijnlijk zullen Holland, Denemarken, Noorwegen en Zweden niet inbegrepen zijn [in de uiteindelijke 10]. Maar Ierland zou kunnen. Engeland zal er niet bij zitten! ...

“Ik heb dit herrezen Romeinse Rijk publiekelijk voorspeld sinds februari 1934! Nu zal het PLOTSELING kunnen samenkomen, ERG SNEL!” (medewerker brief, 10 juni 1980).

In 1999 had de Europese Economische Gemeenschap (EEC, dat toen uit 16 landen bestond) een nieuwe titel gekregen, de Europese Unie. Het verdrag van Maastricht in 1992 breidde de Europese Gemeenschap uit naar een politieke en monetaire eenheid, precies zoals de heer Armstrong had voorspeld. Dit opende de weg voor een nieuw Duitse zelfbewustzijn.

Onder de kop “Duitsers sturen aan op een *Verenigde Staten van Europa*,” rapporteerde de *Weekly Telegraph* in 1999, “Duitsland’s nieuwe rood-groene leiderschap is onthullend in zijn blauwdruk voor een *federaal Europa* gebouwd over de rug van de nieuw gelanceerde euro. Deze beweging zal olie op het vuur gooien van Euro-sceptici die vrezen dat monetaire fusie slechts een stap op de weg naar een *Verenigde Staten van Europa* is... Duitsland wil het momentum van de geboorte van de Euro exploiteren om Europa stevig op weg naar een federale toekomst te zetten” (20-26 jan. 1999).

In 2004 waren de overige landen waarvan de heer Armstrong voorspelde dat ze tot het Europese eenwordings- project zouden toetreden—Oostenrijk, Polen, Roemenië en Hongarije—allemaal leden van de EU, en belangrijke stappen om de Balkan-landen te bemachtigen hadden een vergevorderd stadium bereikt.

Duitsland was, en blijft, de voornaamste ondernemer in al deze pogingen. Echter, om elk idee te verdrijven dat het expansionistische neigingen zou hebben, heeft Duitsland deze initiatieven over het algemeen gemaakt onder de mantel van het algemene belang voor de *Europese Unie*.

De *Plain Truth* vatte deze kunstgreep jaren geleden samen met deze woorden: “Dit besef verklaard waarom West Duitsland lange tijd zo hard geprobeerd heeft gemeenschappelijke communautaire posities te realiseren op het ene gebied na het andere. Daarbij, *door altijd het gemeenschappelijke Europese doel te omhelzen, wordt het minder verdacht van nationalistische motieven*. Per slot van rekening ligt de 2e Wereldoorlog nog niet zo ver in het verleden”(oktober 1976).

Maar, sinds de eerste “baby-boom” kanselieren van Duitsland—Gerhard Schröder, gevolgd door Angela Merkel—aan de macht kwamen, is dat allemaal aan het veranderen. Duitsland kan dan nu een frisser aandoend ministerschap aan het hoofd van de regering hebben, maar Duitse instellingen zijn gedurende de meer dan 60 jaar van hun enorme naoorlogse groei op *senior niveau* bemand door de *oude garde* die Hitler’s Derde Rijk ondersteunden!

“Waar zijn de politiek-geografen gebleven, de advocaten, de rechters, de onderwijzers, de magistraten, de politie agenten, de jonge zakenmannen, de leden van de vele armen van de militaire macht, de voormalige leden van de Hitler Jeugd, de partij werkers, de industriëlen die Hitler volledig ondersteunden, de propagandisten, Vijfde Kolom leden—en de rest?” vroeg de *Plain Truth* in december 1963. “Simpel. Ze zijn terug waar ze vandaan kwamen! Vandaag staan bijvoorbeeld 60 PROCENT van de advocaten, rechters, het overheidsapparaat, Burgemeesters en magistraten in de ene staat Bavaria bekend als voormalige Nazi’s.

“Bijna ALLE top industriëlen in het Ruhr gebied zijn voormalige Nazi’s. Leden van de huidige regering—inclusief de CDU—zijn bekende, kaart-dragende, voormalige Nazi’s.”

VROEGTIJDIG ALARM SYSTEEM
Dhr. Armstrong, gesteund door zijn vrouw, waarschuwde over de opname van Engeland in Europa.

De Christelijke Democratische Unie (CDU) domineerde de naoorlogse Duitse politiek gedurende 33 jaar. Het is het bolwerk van Duits corporatisme en Duitse-stijl conservatisme. Het is nu onthuld dat de CDU ondersteund werd door een verfijnd systeem van illegale financiering via contributies van invloedrijke personen uit het Duitse bedrijfs—en industriële leven—velen van hen, ongetwijfeld, dezelfde “kaart-dragende, voormalige Nazi’s.”

Het is niet langer een eenzame stem die waarschuwend uitroept over de drastische en onvermijdelijke gevolgen van de dwaasheid van Engeland en de V.S. in het financieren en promoten van de opkomst van een verenigd Europa. Sommige slimme politica hebben deze zelfde waarschuwing uitgeroepen. Voormalig Brits Minister President Margaret Thatcher was er één van. “Barones Thatcher viel gisteravond krachtig uit tegen plannen voor een Europese verdedigingsstructuur, waarbij ze zei dat het de NATO zou bedreigen en zou kunnen helpen om een *Europese Superstaat* te creëren... Ze nam de ongebruikelijke stap om de politiek van de Britse regering vanuit het buitenland aan te vallen, waarbij ze de drang naar een *aparte Europese Defensie* op het zelfde niveau plaatste als de Europese eenheidsmunt. Beide waren gericht op ‘de utopische onderneming van het creëren van één Europese superstaat om met Amerika op het wereld toneel te kunnen wedijveren’” (*Times*, Londen, 8 dec. 1999).

Nu, meer dan zes decennia na de noodlottige nederlaag toegebracht door de Geallieerden, is Duitsland, zo wordt algemeen erkend, het land met de meeste politieke invloed en het economisch krachtigste land op het Continent. In een boek uit 1999 met de titel *Over de Volgende Oorlog met Duitsland*, beargumenteert de Franse auteur Philippe Delmas, een senior ambtenaar, dat “*de angst voor Duitsland terug is*.” “Duitsland lijkt *bedreigend*, ondanks zichzelf, en nergens erger dan in Frankrijk!” schreef hij.

Wat een krachtige bevestiging van de profetische woorden van Herbert Armstrong.

Overweeg ook eens deze verrassende uitspraak door de heer Armstrong in de *Plain Truth* lang geleden in 1952: “De Verenigde Staten is vast besloten, nu, om zich NIETS in de weg te laten leggen een opnieuw bewapend, onafhankelijk DUITSLAND op te bouwen. Dit zal het *hart en de kern vormen van het verenigd Europa* dat het *ROMEINSE RIJK* zal heroprichten” (juni 1952).

“*Het hart en de kern van het verenigd Europa*”—vergelijkbare woorden werden gebruikt door de Amerikaanse ambassadeur van Duitsland, Philip Murphy. Op 1 dec. 2009, riep Ambassadeur Murphy “Berlijn op nauw samen te werken met Washington,” rapporteerde de *Local*. Het citeerde hem uit een toespraak in Berlijn, “We hebben sterke partners nodig—en nergens zijn er betere of meer toegewijde partners dan in Europa. En *Duitsland is het middelpunt van de Europese Unie.*” Zonder het zich te realiseren bevestigde de ambassadeur de profetische woorden van Herbert Armstrong, die hij meer dan 60 jaar geleden uitte toen Duitsland alles behalve ‘het middelpunt’ van Europa was! Hoe krachtig is die profetie nu vervuld!

Vandaag is Duitsland verreweg EU’s leidende economie. Het is de doorvoerhaven voor vracht over water of land voor de Europese Unie. Duitsland is onderweg om de opzichter te worden van de energie-kruispunten tussen Europa en Rusland. Frankfurt is de thuisbasis van één van de wereld’s machtigste banken, de Europese Centrale Bank, controleur van EU’s autonome middel van betaling, de euro, die nu de dollar in waarde overtreft. Het oude Duitse Opperbevel, dat de Geallieerden uit de 2e Wereldoorlog verklaarden voor altijd te zullen vernietigen, is in frisse nieuwe kleding opgestaan, hernoemd als het Commando van de Strijdkrachten; het is het brein achter de ontwikkeling van een machtig, nucleair-bewapend Europese defensiemacht. Duitsland is het enige land dat pocht met een hooggerechtshof, het Duitse Constitutionele Gerechtshof, wiens macht dat van het Europese Gerechtshof overstijgt. De macht van laatstgenoemde overtroeft alle gerechtelijke machten van de individuele hooggerechts-hoven van de andere EU lidstaten. Dan is er nog de ‘Financial Stability Board (FSB)’, een Duits idee, omarmd door de G-20 landen als toekomstige reguleerder van de globale economie. De EU heeft de meerderheid van stemmen in dat bestuur.

Om kort te gaan, de macht over Europa die Duitsland tweemaal in de 20ste eeuw door gewapende agressie heeft gezocht, is in deze 21ste eeuw plotseling realiteit geworden. Het heeft zich ontwikkeld sinds 1951 via een reeks verdragen tussen EU lidstaten. De belangrijkste van deze verdragen is een letterlijke Europese constitutie (nog een ander Duits idee), ook bekend onder het pseudoniem Verdrag van Lisbon. Hierbij heeft de EU nu een permanente president en zijn eigen diplomatieke korps. Het is in feite een letterlijk Europees rijk, de laatste oprichting van het oude Heilige Romeinse Rijk, met Duitsland als “middelpunt”—of, zoals Herbert Armstrong profeteerde, als “hart en kern”!

NIEUWE VLAG, OUDE AMBITIES
Duitse soldaten aan boord van een Duits vaartuig zwaaien met de vlag van de Europese Unie.

EEN VERENIGD Leger

In 1996, werd een schokkend WO2 intelligentie rapport publiekelijk gemaakt. Het document, met details over een bijeenkomst in augustus 1944 tussen Duitse top industriëlen, onthult een geheim naoorlogs plan om de Nazi’s weer aan de macht te krijgen. Verschillende elite takken van de Duitse industrie waren gerepresenteerd. Deze bedrijven, zo verklaart het document, moesten zich “voorbereiden om de Nazi Partij te financieren die gedwongen was ondergronds te gaan.”

In 1944 wisten de Duitsers dat zij de 2e Wereldoorlog zouden verliezen en zij waren al bezig zich voor te bereiden op de volgende ronde!

“Bestaande financiële reserve in het buitenland,” zo melde het document, “moeten beschikbaar gesteld worden voor gebruik van de partij zodat een sterk Duits Rijk opgericht kan worden na de nederlaag.” Toen de V.S. het document toegankelijk maakte, werd dit slechts spaarzaam door de media bericht. Maar nog meer verontrendend dan de ongevoeligheid van de media is het feit dat de regering van de V.S. het pas in 1996 publiekelijk maakte—MEER DAN 50 JAAR LATER!

Luister met de inhoud van dat Nazi-document uit 1944 in gedachten, naar wat Herbert Armstrong zei tegen de luisteraars van zijn radio programma, op 9 mei 1945, gedurende een conferentie van de VN: “De oorlog in Europa is voorbij—of niet? We moeten wakker worden en ons realiseren dat nu het meest gevaarlijke moment in de nationale geschiedenis van de Verenigde Staten is, en niet ervan uit gaan dan we nu vrede hebben!”

“Mensen plannen hier om de vrede in de wereld te waarborgen. Wat de meesten niet weten is dat de Duitsers hun plannen hebben voor het winnen van de vredesstrijd. Ja, ik zei de strijd voor vrede. Dat is een strijd die wij Amerikanen niet kennen. Wij kennen slechts één soort oorlog. We hebben nog nooit een oorlog verloren—dat wil zeggen, een militaire oorlog; maar we hebben nooit een conferentie gewonnen, waar

leiders van andere landen ons te slim af zijn in de strijd voor vrede.

“We begrijpen de grondigheid van de Duitsers niet. Vanaf het begin van de 2e Wereldoorlog, hebben zij de mogelijkheid overwogen deze tweede ronde te verliezen, evenals de eerste—en zij hebben, voor het geval dit mocht gebeuren, voorzichtig en methodisch een derde ronde gepland—de 3e Wereldoorlog! Hitler heeft verloren. Deze ronde van oorlog in Europa is voorbij. En de Nazi's zijn nu ondergronds gegaan. ... Nu wordt methodisch een Nazi ondergrondse gepland. Zij plannen een terugkomst en een overwinning bij de derde poging.”

Voor hen die Herbert Armstrong volgen, was de openbaarmaking van een Nazi document in 1996, dat bewijst dat de Nazi's na de 2e Wereldoorlog ondergronds gegaan waren en een herleving planden, geenszins verrassend. Het was een bevestiging van een waarheid die de heer Armstrong al decennia lang had verkondigd, zo vroeg als mei 1945 al!

Vandaag de dag manifesteert deze geest van Nazisme zich in de militaire ambities van de door Duitsland geleide Europese Unie. Duitsland heeft zich ontwikkeld tot de meest krachtige economische en politieke macht binnen de 27-landen tellende combinatie van een VERENIGD EUROPA, welke zijn eigen constitutie heeft, zijn eigen diplomatieke rijkskorps en zijn eigen president—in essentie een VERENIGDE REGERING! Binnen zijn grenzen dicteert de Europese Centrale Bank de politiek met betrekking tot de EU's eigen *gemeenschappelijke munteenheid*, de euro. Het heeft ook in alle stilte gewerkt aan de fundatie van een *verenigd Europees leger!*

Onder het Verdrag van Lisbon/ de EU constitutie, is de EU gemachtigd een verenigd leger te ontwikkelen ondersteund door een verstevigde Europese wapenindustrie.

Een interessante ontwikkeling is echter dat de Duitse Federale Constitutionele Rechtbank heeft bepaald dat, tenzij een tegengestelde wet aangenomen werd vóór het Verdrag van Lisbon was bekrachtigd, dat verdrag de macht van het Duitse parlement zou ontkrachten. De rechtbank handelde snel om zeker te stellen dat de Duitse wet domineerde boven de EU wet. Het bepaalde dat de Bundestag ultieme zeggenschap heeft over deelname van het Duitse Leger in een militaire operatie van de EU. De opmerkelijke uitkomst van deze kunstgreep is dat nu, *Duitsland het akkoord moet geven voor elke inzet van enig EU gevechtseenheid*. Zo worden niet alleen de meest belangrijke parlementaire commissies van de EU gedomineerd door Duitsland, maar ook de inzet van gevechtseenheden van de EU is in

essentie in handen van het Duitse Opperbevel onder Duitse parlementaire goedkeuring!

De weg is nu vrijgemaakt voor Duitsland om Europa voorwaarts te leiden en dat essentiële deel van de heer Armstrong's profetie te vervullen, EEN GEMEENSCHAPPELIJKE MILITAIRE MACHT NET ZO GROOT ALS OF GROTER DAN DIE VAN RUSLAND OF DE V.S.!

Zelfs de Duitse mentaliteit met betrekking tot nationale defensie en militaire gelegenheden ondergaat een radicale verandering. De politieke stemming in Berlijn ontwikkelt zich snel van een vooral passieve naar een meer agressieve, of zelfs strijdlustige mentaliteit. Het land ontwikkelt zich naar een meer assertieve rol in geopolitiek. De EU dekmantel, de NAVO dekmantel, de VN dekmantel, de vriendelijke, “vredelievende, democratische, beste-vriend-van-het-Westen” dekmantel worden allemaal ontmanteld en onthullen een natie die verrijst om zijn natuurlijke rol als leider van Europa op te eisen.

Veel van deze transformatie geschiedde onder toezien oog van de nieuwe minister van defensie van het land, die in Oktober 2009 in dienst trad. Zijn naam is Baron Karl-Theodor zu Guttenberg. Deze man voerde spoedig beleid om het makkelijker te maken voor de Bundeswehr aan de strijd in Afghanistan mee te werken. Hij was de eerste Duitse politicus die het voorheen door taboe gemedend woord “oorlog” gebruikte in de beschrijving van het conflict in Afghanistan. Guttenberg heeft zich ook verdienstelijk gemaakt in het overtuigen van het Duitse publiek van de noodzaak voor een meer assertieve en agressieve Duitse legermacht.

Guttenberg heeft duidelijk gemaakt dat de motor van de Duitse militaire industrie opgewarmd moet worden, en dat er een grotere samenwerking tussen de Duitse regering en zijn militaire industrie moet zijn. Bijvoorbeeld in Januari 2010, tijdens een ontbijt-bijeenkomst van het World Economic Forum in Davos, Zwitserland, “lanceerde” de Duitse regering “een initiatief om zijn militaire industrie te versterken” (*Wall Street Journal*, 31 Jan. 2010). Tijdens de bijeenkomst, welke werd bijgewoond door top directieleden uit grote Duits bedrijven en door regeringsleiders, sprak Guttenberg over de “noodzakelijke samenwerking tussen defensie beleid en Duitslands economische belangen” (*ibid.*).

Een maand eerder verkondigden twee van Duitsland's topfabrikanten op militair gebied—Rheinmetall en MAN

GOED INZICHT

Plain Truth koppen van decennia geleden voorspellen de huidige opkomst van de Europese Unie.

Group—hun intenties om hun militaire voertuigen productie samen te voegen. Dit project werd rechtstreeks gechaperonneerd door Duitslands politieke klasse: de Duitse regering is een grote medestander van het uitbreiden van het Duitse militaire industrie, en heeft achter-de-schermen dit proces op weg geholpen (bladzijde 18).

Dat is een schokkende ontwikkeling, vooral bekeken in het licht van het document waaruit blijkt dat in Augustus 1944 Nazi-politica een ontmoeting hadden met Duitse industriëlen—waarvan Rheinmetall er één was—om de toekomstige opkomst van het Duitse Nazisme te beramen!

Duitsland's Minister van Defensie gelooft ook dat de NAVO een revisie nodig heeft. Sprekend tot zijn tegenhangers op de Veiligheidsconferentie in München in februari 2010, besprak Guttenberg de “noodzaak tot actie” om de NAVO te stroomlijnen en waarschuwde dat de veiligheidsorganisatie “te veel praat en te weinig doet.” Op dezelfde conferentie verwoordde de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken Guido Westerwelle de steun van Berlijn aan een Europees leger, omdat het de EU zou helpen zijn rol als “globale medespeler” waar te maken.

Zulke uitspraken rechtstreeks uit het binnenste heiligdom van de Duitse regering zijn een krachtige ondersteuning van de profetische visie van Herbert Armstrong. Maar het feit blijft dat om dit militaire beleid in vervulling te laten gaan, de Duitse regering een leider met visie nodig heeft om vooruit te komen op een manier die de steun van het Duitse publiek verwerft.

EEN VERTROUWEN- INBOEZEMENDE LEIDER

In 1953 schreef de heer Armstrong dat “het volk van Europa als geheel wil ... een verenigd Europa”—en tegelijkertijd, “Zonder Duitsland is zo'n federatie van landen onmogelijk.” Profetie openbaart dat Duitsland, het land dat te voorschijn is gekomen als het economische en militaire hart van Europa, de vereniging van het Continent zal voortstuwen tot zijn uiteindelijke vorm als super-staat. De heer Armstrong verklaarde verder: “het is waarschijnlijk dat niemand behalve een Duitser de dynamische, inspirerende leiderschap kan bieden dat vereist is om zo'n politieke militaire federatie te organiseren” (*Good News*, mei 1953).

In 1956 schreef de heer Armstrong dat de Europeanen “meer en meer nadenken over een komende VERENIGDE STATEN VAN EUROPA! ... [Europa] gaat zich tegen ons verenigen! En nu is Europa er zo goed als klaar voor! Het toneel is klaar! Al wat nu nog mist is de sterke

LEIDER—de komende FÜHRER! De Duitsers komen na de vernietiging van de 2e Wereldoorlog op adembenemende manier terug. Duitsland is het economische en militaire hart van Europa. Waarschijnlijk zal Duitsland de komende Verenigde Staten van Europa leiden en domineren.”

Zoals de heer Armstrong voor ons, hebben wij lang uitgekeken naar een man op het wereldtoneel die deze centrale profetische rol zou kunnen vervullen.

In 2009 kwam er plotseling een Duitser met “dynamische, inspirerende” leiderschap-kwaliteiten in beeld. Deze man verscheen in de frontlinie van de Duitse politiek toen hij werd aangesteld als Duitse Minister van Economie in februari 2009. Toen net na Duitsland's nationale verkiezingen in september van dat jaar, verhoogde Kanselier Merkel zijn politieke status ineens door hem de senior portfolio van minister van defensie te geven in haar nieuwe coalitie kabinet.

Wij volgen Karl-Theodor zu Guttenberg's politieke vooruitgang met interesse aangezien zijn biografie zo dicht overeenkomt met de profetische beschrijving die Herbert Armstrong gaf. In het bijzonder opmerkelijk zijn zijn familie- en politieke connecties.

Zijn vroege ontwikkeling in het politieke leven werd geleid door Edmond Stoiber, een Katholiek conservatief die zelf geprepareerd is door Franz Josef Strauss, de beroemde Duitse politicus die een groot ontwerp klaar had voor een verenigd Europa geleid door een dominant Duitsland.

Guttenberg is via een deel van zijn familie ook verbonden aan het huis van Habsburg. Strauss en Otto von Habsburg deelden een gezamenlijke droom van een verenigd Katholiek Europa. Beide deelden persoonlijke details van die visie met Herbert Armstrong tijdens een bezoek dat zij brachten aan de campus van Ambassador College in Pasadena, Californië. Otto von Habsburg droomde van een herleving van het Heilige Romeinse Rijk. De heer Armstrong wist dat deze droom bestemd is om werkelijkheid te worden.

Houdt de onberispelijk Frankisch-Bavariaanse Rooms Katholieke connecties van de jonge, aristocratische Guttenberg in gedachten en tel daarbij op het politieke gedachtengoed dat de Bavariaanse politiek decennia lang onder Strauss en Stoiber heeft doordrongen—de droom van een verenigd Katholiek Europa onder Duitse leiding. Voeg daaraan toe iets dat Strauss en Stoiber zelf nooit bezaten—een opvallende familie-titel die al deze connecties samenbindt—en we hebben een persoon in Duitsland om in de gaten te houden.

Wat is die familie-titel? Guttenberg's officiële titel werd verleend aan zijn voorouders tijdens de 18de eeuw.

**KARL-THEODOR
ZU GUTTENBERG**

Zijn correcte titel is *Reichsfreiherr*—wat zoveel betekent als “Baron van het Heilige Romeinse Rijk.” Dat is een fascinerende titel als je bedenkt wat er in Europa gebeurt!

Zoals we hebben gezien gebruikt Guttenberg de woorden oorlog en terrorisme en geen vage eufemismen. Hij voert de Duitse bevolking richting een militaire mentaliteit en stookt het vuur van de Duitse militaire industrie op. Hij is enthousiast ontvangen door het Duitse korps officieren. Zijn adellijke titel raakt hen, evenals de 800-jaar oude traditie van zijn aristocratische familie. Zulke invloeden leven sterk in het Duitse Leger zoals waarschijnlijk in geen ander land in de wereld.

Wij blijven in de gaten houden of deze man de vervulling is van de heer Armstrong's op de bijbel gebaseerde profetie van een krachtige leider over heel Europa.

LEEF HET DRAMA!

In een preek gegeven aan zijn hoofdkwartier-gemeente op 27 nov. 1982, verwees Herbert Armstrong naar die eerste uitgave van de *Plain Truth* gepubliceerd in 1934. “Ik was nogal verwonderd toen ik opnieuw las wat ik daar, bijna 50 jaar geleden, had geschreven,” zei hij. “De kop is: ‘Komt er een Wereld Dictator op het toneel?’”

Hij citeerde vervolgens uit het artikel. Er staat, “Iedereen voelt dat er iets mis is in de wereld... dat een grote gebeurtenis voor de deur staat. Wat is het? Bijbelse profetie maakt het duidelijk! Hier is een sobere waarschuwing... en het is de echte waarheid!

“We leven vandaag in de meest veeleisende, angstige, memorabele uren in de geschiedenis van de Aarde.

“Vandaag staan we op de drempel van enorme gebeurtenissen die het verstand van de sterfelijke mens zullen overdonderen. Het is nu als de kalmte voor een grote, vernietigende storm. Iedereen voelt het aankomen!

“Het is algemeen bekend dat het Mussolini's doel is om het oude Romeinse Rijk te herstellen (dat betekent een opleving van het Heilige Romeinse Rijk).” In die preek gaf de heer Armstrong toen het volgende commentaar, “Hij had Ethiopië veroverd. Hij heeft dat aan Italiaans Somalië (wat hij al bezat) toegevoegd, en Eritrea, en Italië; en hij heeft een concordant met het Vaticaan gesloten. Dus er is opnieuw een eenheid van kerk en staat, alhoewel het geen echte eenheid was; maar hij verkondigde dat hij het Romeinse Rijk had vernieuwd. ... Het was *‘het beest dat was, en is niet, en zal opkomen’* in die tijd,” waarbij hij Openbaringen 17:8 aanhaalde.

Het artikel van 1934 ging verder, “De landen bereiden zich koortsachtig voor op oorlog!

“Drie of vier korte jaren geleden lachten en hoonden velen als wij zeiden dat er een volgende wereldoorlog zou komen in vijf tot zeven jaar. Zij lachen en honen nu niet meer. Iedereen weet dat de volgende wereldoorlog eraan komt, en SPOEDIG.”

Die oorlog kwam vijf jaar later—toen de tweede Wereldoorlog in 1939 begon. De heer Armstrong merkte

op, “Dus opnieuw was de *Plain Truth*, zelfs in zijn eerste uitgave, ver zijn tijd vooruit. Het voorspelde wat er zou gaan gebeuren. Mensen honen en zeggen, “Dat is idioot. Hij weet niet waar hij het over heeft. Maar de 2e Wereldoorlog kwam wel. Het kwam zeker.”

Herbert Armstrong sprak deze woorden in 1982. Sinds zijn dood op 16 jan. 1986, zijn velen die hem tot dat punt volgden en steunden weg gegaan, en noemen hem, zoals sommigen voor WO2 meer dan 70 jaar geleden, “een idioot”!

Maar de profetieën die Herbert Armstrong publiceerde en uitzond naar miljoenen mensen gedurende zijn 57-jarig dienaarschap staan op het punt een slag in het gezicht te worden voor de tegensprekers! Net zoals hij de 2e Wereldoorlog ver van te voren profeteerde, zo heeft hij de 3e Wereldoorlog ver voor zijn tijd geprofeteerd, waarbij hij in overtuigend detail de omstandigheden gaf die in Europa zouden heersen vlak voordat deze oorlog op het wereldtoneel zou exploderen.

Hij profeteerde dat Europa zich zou verenigen onder een herlevend Duitse natie. Dat is gebeurd.

Hij profeteerde dat er een vertrouwen inboezemende leider op zou staan om de zevende opleving van het Heilige Romeinse Rijk te leiden op zijn laatste kruistocht. Europa schreeuwt om zo'n leider en wellicht hebben wij zijn identiteit al vastgesteld.

De heer Armstrong profeteerde dat er een geestelijk bindende factor zou zijn die Oost-Europa uit het Russisch communisme zal trekken terug naar zijn geestelijke moederschoot en die een verenigd Europa economisch, monetair, politiek en militair zal samenbinden als de laatste opleving van het Heilige Romeinse Rijk. Die profetie was grotendeels vervuld toen wij het tweede decennium van de 21ste eeuw binnen gingen, met de EU constitutioneel verenigd als een imperialistische grootmacht.

Zelfs terwijl u dit leest komen de laatste elementen van de grote profetieën uit de boeken Daniël en Openbaringen in rap tempo samen, alhoewel er weinig publiciteit aan gegeven wordt door een grotendeels verblindde wereldpers en media.

Maar wij sluiten onze ogen zeker niet voor deze dramatische, binnenkort wereldschokkende gebeurtenissen. Wij zijn vereerd met de taak de grote profetieën geopenbaard aan Herbert Armstrong te publiceren en hun vervulling aan te tonen in huidige wereldgebeurtenissen die dagelijks plaats vinden.

De vertraging in de vervulling van bijbelse profetieën voor de eindtijd is gestopt bij de dood van Herbert Armstrong. Zijn taak was *ze vooraf* te verkondigen, vóór hun vervulling. Onze taak is te waarschuwen over de *huidige* en *naderende* realiteit van hun feitelijke, dramatische *vervulling!* Zoals onze hoofdredacteur opmerkte in zijn boekje *Prophecy Again (Profeteer Opnieuw)*, “DIT IS LEVEND DRAMA. God heeft ons vele openbaringen gegeven over deze opdracht om opnieuw te profeteren.”

NU is de tijd om acht te slaan op deze vele openbaringen en dit grote profetische *drama* te BELEVEN!

Het “Heilige” in het Heilige Romeinse Rijk

MACHTSHUIS

De enige religieuze organisatie op Aarde die haar eigen natie heeft is duidelijk over haar doel: de wereld te Katholiseren.

Veel geschiedkundigen en analisten onderschatten de rol van de Rooms Katholieke Kerk in de Europese geschiedenis. Velen onderschatten eveneens de mate waarin het Vaticaan in deze tijd betrokken is in de zaken van Europa en van Europese landen.

Herbert Armstrong maakte deze fout nooit.

We hebben gezien hoe de heer Armstrong decennia lang profeteerde over de opkomst in deze eindtijd van de zevende en laatste herleving van het Heilige Romeinse Rijk. En alhoewel deze wereld-beheersende “Verenigde Staten van Europa,” zo waarschuwde hij, geregeerd zou worden door Duitsland, toont bijbelse profetie de noodzaak aan van een *aanvullende* macht om de verdeelde landen van Europa samen te lijmen. Per slot van rekening vergeleek Daniël’s profetie de laatste herleving van het Heilige Romeinse Rijk aan een broos mengsel van ijzer en leem (Daniël 2:41-43). Door Daniël 7 met Openbaringen 13 en 17 te vergelijken, begreep de heer Armstrong dat die lijm een religie zou zijn. Door God’s leiding, koppelde hij deze profetieën met geschiedenis en zag duidelijk dat de dodelijke *geestelijke macht* die deze Europese superstaat zou leiden het *Vaticaan* zou zijn.

Het Vaticaan is het “heilige” in de term *Heilige Romeinse Rijk*.

“Europeanen willen hun eigen verenigde militaire macht!” schreef de heer Armstrong in augustus 1978. “Zij weten dat een politieke unie van Europa een derde grote wereldmacht zal vormen, net zo sterk als de Verenigde Staten of de USSR—misschien zelfs sterker. ... Maar zij weten dat er maar EEN MOGELIJKHEID is voor een eenheid in Europa—EN DAT IS DOOR MIDDEL VAN HET VATICAN” (*Good News*. 28 aug. 1978; nadruk van ons).

Aan leden en medewerkers schreef hij op 23 jan. 1980: “Wat Rusland doet zal de vonk zijn die de leiders van de landen in Europa samenbrengt met het Vaticaan om een ‘Verenigde Naties van Europa’ te vormen. De politici kunnen dit niet alleen. SLECHTS IN SAMENWERKING MET DE PAUS WORDT DIT MOGELIJK.”

“Ik verkondig en schrijf al sinds 1935 dat de laatste van de zeven era’s van het Heilige Romeinse Rijk in onze generatie zal ontstaan—een ‘Verenigde Staten van Europa’, die 10 landen of groepen van landen in Europa samenvoegt—in een unie van kerk en staat!” zo schreef hij in januari 1979 in de uitgave van de *Plain Truth*. “De landen van Europa hebben ernaar gestreefd om opnieuw verenigd te worden. Zij wensen een gemeenschappelijke munt, een enkele samengevoegde militaire macht, een enkele regering. Ze hebben hier een begin mee gemaakt met de

Economische Gemeenschap (EEG). Ze werken nu toe naar een gemeenschappelijke munteenheid. Toch zijn ze op politieke basis totaal niet in staat geweest zich te verenigen.

“Op slechts een manier kan deze herleving van het Heilige Romeinse Rijk vruchtbaar worden—door de ‘goede diensten’ van het Vaticaan, die kerk en staat opnieuw verenigt, met het Vaticaan wijdbeens in het zadel regerend (Openbaringen 17:1-5).”

Herbert Armstrong en de *Plain Truth* verwezen voortdurend naar een Europa dat een kerk-staat eenheid zou vormen onder het schild van het Vaticaan.

AANTREKKEN VAN OOST EUROPA

Tijdens het Sovjet-tijdperk, bleef de *Plain Truth* zijn lezers aanmoedigen om te “kijken naar het Vaticaan dat steeds meer invloed over Europese zaken zal uit oefenen. Joegoslavië en het Vaticaan hebben hun volle diplomatische betrekkingen hervat—een maatregel die kan leiden tot verdere banden tussen het Vaticaan en Oost Europa. ... De paus verklaarde, Europese politieke eenheid bemoedigend, ‘Wij zien met plezier dat de Duitse regering actief bijdraagt aan het bereiken van dit doel.’ De invloed van het Vaticaan op Europese zaken is voorbestemd om verder te groeien in de maanden die voor ons liggen” (augustus/september 1970).

Misschien was de meest indrukwekkende profetie met betrekking tot de invloed van het Vaticaan op de Europese Unie, de volgehouden voorspelling over de invloed die de paus zou hebben op het terugtrekken van Oost-Europese landen uit de voormalige Sovjet Unie en in de schoot van Europa.

Merk op: “[W]e moeten begrijpen dat het ene grote, allesomvattende, ultieme doel is het verenigen van al het Christendom onder een samenhangende eenheid, onder één hoofd—het Roomse pausdom—in een poging de wereld het Katholieke concept van vrede te brengen. DIT PLAN VOORZIET HET VOLLEDIG GEBRUIK VAN HET NIEUWE EUROPA!” (*Plain Truth*, januari 1963).

Met betrekking tot Oost Europa verklaarde de *Plain Truth* dat het pausdom zijn focus heeft gericht op het *leiden* van de diplomatieke betrekkingen die de binding tussen Oost en West Europa zouden creëren. ... Het Vaticaan, daar kunt u zeker van zijn, zal door blijven gaan met zijn deel in het hof maken van de Oost-Europese landen. zijn Ostpolitiek is al lange tijd om hen terug in de ‘moederschoot’ te brengen. En dat is zeker het pad dat zij zullen moeten blijven volgen” (februari 1972).

Toen Paus Johannes Paulus II op het toneel verscheen, maakte de heer Armstrong de vooruitziende voorspelling: “Het karakter, de persoonlijkheid en acties van de Poolse Paus, Johannes Paulus II, tonen *meer* dan waarschijnlijk aan dat hij de paus zal zijn die zijn goede diensten aanbiedt om de landen van Europa opnieuw te verenigen. De Europese naties willen, serieus, verenigd worden. Vanuit zichzelf kan dit niet. Johannes Paulus II zou het mogelijk kunnen maken” (*Good News*, januari 1980).

Gedurende zijn pausdom riep Johannes Paulus het gehele Europa op om *terug te keren tot zijn oorsprong*.

Op 9 november 1982, 1 sprekende tijdens zijn bedevaart naar Santiago de Compostela in Spanje, kondigde Paus Johannes Paulus II de volgende declaratie af aan Europa, “Ik, bisschop van Rome en herder van de universele kerk, verwoord vanuit Santiago aan u, Europa van alle eeuwen, een oproep vol van liefde: Vindt uzelf opnieuw. Wees uzelf. Ontdek uw oorsprong, herstel uw oorsprong in ere. Keer terug naar de authentieke waarden die uw geschiedenis glorieus maakte en uw aanwezigheid zo weldadig voor andere continenten. *Herbouw uw geestelijke eenheid*. ... U kunt nog steeds het leidende licht van de beschaving zijn.”

Denk aan de opmerkelijke vooruitziendheid van de heer Armstrong waarbij hij aangaf dat de EU de Sovjetscheiding zou doorbreken om het oostelijke been van de Europese Unie te bouwen, en dat “Johannes Paulus II dit mogelijk zou kunnen maken.” Deze voorspelling werd geboren uit een gebeurtenis die betrekking heeft op het land van herkomst van de paus, Polen. Op 9 jan. 1998 rapporteerde de *Associated Press* dat de communistische leider van het land zich had overgegeven aan de wil van Rome; “Door de staat van beleg was de door de kerk gesteunde Solidariteitsbeweging neer geslagen, en de communistische leiders van Polen verwachtten een gelouterde Paus Johannes Paulus II die bereid was compromissen te sluiten toen hij zijn geboorteland bezocht in 1983.

“In plaats daarvan las de bisschop met krachtige stem een verbaasde Gen. Wojciech Jaruzelski de les, terwijl het land toekeek via de televisie. De geschiedenis zou zijn rechter zijn, waarschuwde de paus, en hij eiste herstel van vakbondsrechten voor de eerste vrije vakbonden van het Sovjet-blok [Solidariteit].” Tegenover deze eis capituleerde Jaruzelski. De door het Vaticaan gesponsorde Solidariteitsbeweging triomfeerde, en Polen brak het Communistische juk en zocht toenadering tot de Europese Unie! Het Vaticaan had een wig gestoken in het IJzeren Gordijn die het zou openbreken en zijn totale neergang zou veroorzaken!

De macht van deze pauselijke diplomatie werd in een nieuwsbericht erkent door ABC-correspondent Bill Blakemore: “Johannes Paulus II ontbrandde niet alleen een geweldloze revolutie toen hij in eerste instantie als paus terugkeerde in 1979, maar tegen 1989 had hij deze (revolutie) ook met geduldige kracht geleid tot overwinning—de Poolse Solidariteitsbeweging verspreidde zich tot de Berlijnse Muur viel en de Communisten weg gingen.

“De Russische Premier Gorbachev schreef later dat de filosofie en aanpak van Johannes Paulus een “nieuw soort denken mogelijk heeft gemaakt voor ons allemaal” (18 juni 1999).

De *Trumpet* heeft de aanhoudende trend van pauselijke politiek gedocumenteerd vanaf het laatste decennium van de 20e eeuw tot het eind van het eerste decennium van de 21ste, getuigend van de samengevoegde kracht van Rome

en Brussel/Berlijn die samen werkten om het oostelijke been van het heropgerichte Heilige Romeinse Rijk op te bouwen. Aan het begin van het volgende decennium was dat project zo goed als voltooid. Zo was nog één van de krachtige profetieën vervuld die uitgezonden en gepubliceerd werden door Herbert Armstrong in de voorafgaande vijf decennia!

Maar een nog krachtigere ondersteuning van Herbert Armstrong's voorspelling dat een "sterke, geestelijke, bindende kracht" spoedig in Europa zou verschijnen kwam in beeld na de dood van Johannes Paulus II.

EEN NIEUWE CULTURELE EENHEID

Vanaf mid-1990 heeft de *Trumpet* een oog gehouden op en gerapporteerd over Kardinaal Joseph Ratzinger, en hem als mogelijke kandidaat gekenmerkt om een zieke Johannes Paulus II op te volgen. In april 2004 werd dat realiteit. Ratzinger nam de pauselijke troon over onder de naam Benedictus XVI.

Waarom die naam? Het heeft alles te maken met de profetie die Herbert Armstrong verkondigde over een "sterke geestelijke kracht" die een verenigend Europa samenbindt! Het pausdom van Benedictus XVI heeft voldoende bewijs laten zien van zijn ambitie om het Rooms Katholicisme weer relevant te maken in de 21ste eeuw.

Binnen de kerk is de paus verder gegaan met zijn decennia-lange campagne om liberalen te verdrijven en het dek te vullen met conservatieven. Hij heeft het gebruik van het ultra-conservatieve Tridentine gebedsboek hersteld. Hij heeft gelovigen opgeroepen om te evangeliseren—om "opnieuw missionaire activiteiten op te starten om de vele zware beproevingen van onze tijd het hoofd te kunnen bieden."

In Europa werkt Benedictus aan het herstellen van een Katholiek continent. In onze uitgave van juni 2005 berichtten wij, "In zijn eerste wekelijkse pauselijke audiëntie, op 27 april, maakte Ratzinger van de gelegenheid gebruik 'om uit te drukken wat het centrale thema van zijn pausdom zou kunnen worden: de Christelijke oorsprong van Europa' (*International Herald Tribune*, 28 april)." Tussen de niet-Katholieke Christenen tracht hij de aanbidders onder pauselijke autoriteit te trekken. In de wereld richt hij een stevige aanval op secularisme en goddeloosheid. Zijn Vaticaan heeft druk uitgeoefend op politici om hun beleid te wijzigen, het heeft stemmers verenigd om de uitkomst van verkiezingen te wijzigen, en heeft leiders gedwongen hun positie neer te leggen. Dit zijn slechts de echo's van de geschiedenis van het Vaticaan als (mede-) bepaler van machtsposities in Europa.

Benedictus XVI heeft eraan gewerkt het Katholicisme niet alleen in Europa maar over de hele wereld, nieuw leven in te blazen. Hij is bijzonder actief geweest in Latijns Amerika, waar hij de bisschoppen uitgedaagd heeft een continent-brede kruistocht op te zwepen tegen niet-Katholieke religies. Tegen de Islam heeft hij een

onmiskenbaar verzet laten zien, een hardheid, die belooft nog krachtiger te worden.

Opmerkelijk genoeg lijkt deze serie van provocerende acties de populariteit van de paus niet te hebben gekwetst maar juist te hebben geholpen. Wat Benedictus in feite heeft gedaan, is het Vaticaan klaar stomen om zijn geprofeteerde rol in Europese- en Wereldgebeurtenissen te vervullen. Hij is erg actief geweest, zeer vastberaden en agressief in zijn benadering om Rome zo te positioneren dat zij in de toekomst een grotere rol kan spelen.

Benedictus bekijkt zijn acties vanuit een historische context—het vergemakkelijken van nog een opleving van die aloude kerk-staat-unie, het Heilige Romeinse Rijk. Dat is de reden voor het kiezen van de naam Benedictus, zoals hij verklaarde in die eerste pauselijke audiëntie in 2005. Daar prees hij de rol die Europa's beschermheilige, "Benedictus van Norcia, de oprichter van de orde der Benedictijnen in de vijfde eeuw, had op de verspreiding van het Christendom in Europa," volgens de *International Herald Tribune* (ibid.) Paus Benedictus stelde, "Hij representeert een fundamenteel referentiepunt voor de eenheid van Europa en een krachtige herinnering aan de onherroepelijke Christelijke oorsprong van zijn cultuur en beschaving."

In april 2008 zei de paus dat Benedictus "een fundamentele invloed uitoefende op de ontwikkeling van Europese beschaving en cultuur." Hij prees Benedictus voor zijn hulp aan het Continent om de "duistere nacht in de geschiedenis" te boven te komen die volgde na de val van het Romeinse Rijk.

Deze paus identificeert zich sterk met zijn naamgenoot, wiens monastieke systeem Europa sterk beïnvloedde tijdens de opleving van het Romeinse Rijk onder Justinianus. Hij probeert duidelijk in deze tijd eenzelfde opleving te veroorzaken. Door te zinspelen op de periode tussen de val van het Romeinse Rijk in 476 na Chr. en zijn heropleving onder Justinianus in 554 na Chr. als de "duistere nacht in de geschiedenis," lijkt Benedictus XVI te impliceren dat het moderne Europa eenzelfde "duistere nacht" heeft doorgemaakt uit welke het nu onder zijn invloed te voorschijn komt.

De paus zei ook dat Benedictus gezorgd had voor een "nieuwe culturele eenheid gebaseerd op Christelijk geloof" binnen Europa—die een anders verdeelde Europese bevolking verenigde binnen een krachtig rijk. Vervolgens heeft deze "culturele eenheid" die door het Rooms Katholicisme werd gevormd keer op keer geholpen Europa te verenigen als Heilig Romeins Rijk.

De paus werkt eraan om Europa nu zover te krijgen de religie van Rome te omarmen—om die "geestelijke bindende kracht" te worden die, zoals geprofeteerd door Herbert Armstrong uiteindelijk Europa zal samenbinden—om nogmaals dienst te doen als culturele lijm die de heroprichting van het eeuwenoude Heilige Romeinse Rijk mogelijk maakt.

De Bijbel laat ons zien dat hij voorbestemd is hierin te slagen.

Terugkeer in de Moederschoot

“Protestante kerken bewegen zich overal terug naar een eenwording met de Rooms Katholieke Kerk. Deze religieuze bewegingen versnellen de vervulling van de profetieën over het her op te richten Romeinse Rijk. 30 jaar lang heb ik deze heftige gebeurtenis verkondigd via uitzending en publicatie.”

—Herbert W. Armstrong, 1963

Vanaf begin jaren '30 sprak Herbert Armstrong over een komende eenheid tussen Katholieken en Protestanten. Lees dit citaat uit de *Plain Truth* van 1961: “De paus zal zich ontpoppen als de superieure verenigende autoriteit—de enige die uiteindelijk de verschillende landen van Europa zal kunnen verenigen. De ijzeren rechtsmacht over zowel scholen als religie zal over gedragen worden aan de Rooms Katholieke Kerk! Europa zal Rooms Katholiek worden! *Protestantisme zal in de “moeder-kerk” ingelijfd worden—en totaal worden opgeheven*” (oktober 1961).

Op dat moment leek voor de meesten enige aansluiting tussen Katholieken en Protestanten onmogelijk. Maar kijk eens naar de huidige situatie. In oktober 2009 bood de Katholiek Kerk lidmaatschap van de Kerk van Rome aan voor iedere Anglicaan die zich zou bekeren, met de historische tegemoetkomingen dat zij hun Anglicaanse gebruiken konden houden en dat getrouwde geestelijken geaccepteerd zouden worden als geestelijken in een nieuw gevormde Katholiek/Anglicaanse gemeenschap.

In de afgelopen jaren zijn veel Anglicanen boos geworden door de liberale standpunten die hun kerk innam bij zaken zoals de benoeming van vrouwelijke geestelijken en homoseksuele dienaren. Dankzij de richtlijnen van de paus, kunnen zij zich nu aansluiten bij de Katholieke Kerk. De afvalligheid begon meteen.

Dit proces heeft zich niet beperkt tot de Anglicanen. Het Vaticaan maakt grote stappen richting het brengen van alle grote Christelijke denominaties, vooral in Europa, onder de autoriteit van Rome.

Dit is precies wat Herbert Armstrong aangaf dat zou gebeuren. Via de bladzijden van de *Plain Truth* profeteerde de heer Armstrong over deze komende Kerk

eenheid. Let opnieuw op: “De laatste—hoewel kortdurende—triumf van het Katholicisme is opgetekend in letterlijk tientallen Bijbelse profetieën. Op dit moment—of we het willen geloven of niet—wordt het decor bereid voor de grootste revolutie in religie waarvan de wereld ooit getuige is geweest.

... Het grote probleem om eenheid te bereiken is tweedelig. Ten eerste betreft het verzoening van de Orthodoxe kerkscheuring, die officieel in 1054 begon en de kerken in het Oosten verdeelde. ... Ten tweede betreft het herstel tot de Roomse Communie van al het Protestantisme dat zich vanaf 1517 heeft ontwikkeld” (november 1963).

Het Vaticaan heeft het belang van zijn streven naar eenheid nu al meer dan een eeuw lang verkondigd. Paus Leo XIII verklaarde het in het openingscommentaar van zijn encycliek op 29 juni 1896 aan de kerk: “Het is voldoende bekend aan u dat niet slechts een klein deel van onze gedachten en zorgen toegewijd is aan ons streven om *schapen die afgedwaald zijn terug te brengen naar de schaapskooi*, geplaatst onder het leiderschap van Jezus Christus, de hoofd Pastoor van onze zielen. Wij dachten dat het erg bevorderlijk zou zijn gericht op dit heilzaam doel, om het voorbeeld en als het ware de gelaatstreken van de kerk te beschrijven. Hierbij het *meeste waard om met groot belang te overwegen is eenheid*. Wij bidden vurig dat Hij (de Vader

ONDERWERPING

Johannes Paulus II en Katholieke top-beambten kijken blij toe terwijl de Anglicaanse Aartsbischop Rowan Williams neerknielt voor de paus.

des Lichts) ons genadig de kracht wil verlenen om de geesten van de mensen te overtuigen” (“Satis Cognitum” [Over de Eenheid van de Kerk]; nadruk van ons).

Rond 1930, toen een toekomstige kerkeenheid geprofeeteerd werd, was dit nog erg ondenkbaar voor de Protestanten. Zij zouden hebben gezegd, “Eenheid? Nooit!” Maar wat zien we vandaag, meer dan 70 JAAR nadat de heer Armstrong dit nieuws voor het eerst aan de wereld verkondigde? Wij zien de Anglicaanse Kerk, en de andere Protestantse dochters van Rome, terugkeren naar de moederschoot!

STAPPEN RICHTING EENHEID

De Katholieke Kerk en haar christelijke dochters ving een aantal decennia geleden aan stappen richting eenheid te nemen. Einde 1960 werden er interreligieuze oecumenische gebedsdiensten gehouden in praktisch elke grote stad van de Verenigde Staten, en werd “kansel-ruil” door priesters en dienaren wijdverbreid.

Anglicanen en Katholieken hielden gedurende 1966 privé bijeenkomsten met Lutheranen. De Methodisten Kerk bemoeidigde ook het houden van studiegroepen samen met Katholieken. In 1967, werd in Madrid een precedent-verpletterende Rooms Katholiek-Anglicaanse dienst gehouden in de Britse Ambassadekerk van St. George. Zoals de *Plain Truth* destijds rapporteerde was het duidelijk dat leidende Protestantse theologen serieus waren gaan twifelen aan de noodzaak voor een verdere Protestantse beweging. De Lutheraanse Bishop van Berlijn, Otto Debeilus, zei, “Als de Katholieke Kerk er 450 jaar geleden uit had gezien zoals vandaag, dan had er nooit een Reformatie plaats gevonden.” Dr. Carl E. Braaten van de Lutheraanse Theologische School in Chigago concludeerde dat het steeds moeilijker werd om “de noodzaak voor Protestantisme als onafhankelijke beweging” te rechtvaardigen.

Eén decennium later markeerde de eerste keer in de geschiedenis dat een paus het Witte Huis bezocht. “Meer dan 200 jaar vervreemding tussen het Vaticaan en de regering van de Verenigde Staten bereikte een officieel einde,” rapporteerde de *Plain Truth* en noemde het “nog geen twee decennia geleden een ondenkbare gebeurtenis” (December 1979). Gedurende dat bezoek vroeg Paus Johannes Paulus II aan “alle Christenen—Katholiek, Protestants, Anglicaans en Orthodox—om onze verschillen uit het heden en verleden op deze gelegenheid te overstijgen, en het pauselijk bezoek als een teken te markeren en als stimulans voor verzoening... en om te bidden voor de eenheid die wij zoeken.”

In november dat jaar gaf de paus een historisch drie-daags bezoek aan Turkije. Daar hield hij een religieuze topbijeenkomst met de Grieks Orthodoxe Patriarch Demetrios I, waarin hij een vastberadenheid liet zien om een einde te maken aan wat hij het “ontoelaatbare schandaal” van de scheiding in de christelijke wereld noemde.

In 1982 reisde Paus Johannes Paulus naar Engeland, Schotland en Wales. In Londen’s Rooms Katholieke

“ZIJNE HEILIGHEID”

Joseph Ratzinger, Nu Paus Benedictus XVI, kijkt vanuit het Vaticaanse hoofdkwartier in Rome neer op een deel van zijn 1 miljoen volgelingen.

Westminster Kathedraal verkondigde hij, “Vandaag betreedt, voor het eerst in de geschiedenis, een bisschop uit Rome de Engelse bodem”—en hij zei dat hij bad dat dit bezoek “het doel van *Christelijke eenheid* zou dienen.” Hij gaf een dienst samen met de aartsbisschop uit Canterbury in de Canterbury Kathedraal, het hoofdkwartier van de Kerk van Engeland. In deze preek riep hij zijn publiek, inclusief miljoenen die via televisie meekeken, op om “te bidden en te werken aan verzoening en kerkelijke eenheid.”

In 1998 bevestigden het Vaticaan en de Lutheraanse Wereld Federatie—die de meerderheid van de Lutheranen wereldwijd vertegenwoordigt, zo’n 76 miljoen gelovigen—dat Rooms Katholieken en Lutheranen overeenkomen in fundamenteel begrip. De *New York Times* noemde de gebeurtenis “een triomf voor aanhangers van de oecumenische beweging, welke nadere samenwerking heeft bewerkt tussen kerken” (26 juni 1998).

Paus Johannes Paulus II ondernam grote moeite om eenheid te bevorderen. Hij was de meest bereisde paus in de geschiedenis. Van maart 1983 tot juli 1998 heeft hij niet minder dan 116 verschillende landen bezocht, velen van hen zelfs een aantal keren. Het was een zichtbaar teken van de enorme inspanningen van de paus om de olijftak aan te bieden aan Katholicisme’s protesterende, of Protestante, dochter kerken.

En hoe hard Johannes Paulus II ook werkte om Katholieken en Anglicanen samen te brengen, zijn dood in april 2005 zorgde voor zelfs grotere vooruitgang van dit doel.

UIT VELEN—ÉÉN

Rowan Williams, de aartsbisschop van Canterbury, werd de eerste Anglicaanse leider in de geschiedenis die de

begravenis van een paus bijwoonde. Hij noemde Johannes Paulus II “één van de grootste” Christelijke leiders van de 20e eeuw en signaleerde dat “de kloof tussen Anglicanen en Katholieken die voortvloeide uit de Reformatie eindelijk gedicht kan worden...” (*Australian*, 12 april 2005). Een titel in de *Guardian* in Londen meldde, “Het is alsof de Reformatie nooit heeft plaats gevonden.”

De dood van Johannes Paulus II nam de Protestantse kerken mee in de euforie van pauselijke verering, en zijn opvolger, Paus Benedictus XVI, deed zijn best gebruik te maken

van deze gevoelens. Vanaf het begin van zijn pausdom verklaarde hij dat zijn “voornaamste taak” bestond uit het verenigen van alle Christenen.

De benadering die deze paus gebruikte om eenheid te bereiken zou echter minder diplomatisch, krachtiger en strenger blijken te zijn, dan die van zijn voorganger.

In juli 2007 herformuleerde de Congregatie voor de Geloofsleer de doctrines van “Dominus Iesus,” een document dat Kardinaal Joseph Ratzinger in 2000 had ondertekend om te verkondigen dat niet-Katholieken “ernstig in gebreke” waren en dat Protestantse kerken “geen kerken in de juiste betekenis” waren. De herformulering voegde eraan toe dat Orthodoxe kerken aan “een wond” leden omdat zij de autoriteit van de paus niet accepteren.

In maart 2006 koos Paus Benedictus ervoor om de naam “patriarch van het Westen” te laten vervallen van zijn lijst van officiële titels. Waarom? De Oost Orthodoxe synode zei dat dit betekende dat de Katholieke Kerk nog steeds probeerde “universele rechtsmacht van de bisschop van Rome over de gehele kerk” te verkrijgen. De paus hield de titels “pastoor van Christus” en “opperste hogepriester van de universele kerk”. Hij verwijderde de titel “patriarch van het Westen” niet omdat het hem teveel rechtsmacht gaf, maar omdat het hem niet genoeg gaf.

In oktober 2007 tekenden Orthodoxe leiders een overeenkomst met leiders van het Vaticaan die de superioriteit van de paus over alle Katholieke en Orthodoxe bisschoppen bekrachtigde—alhoewel er nog steeds onenigheid is over welke autoriteit precies die status aan de Katholieke leider verleent. Een andere gezamenlijke bijeenkomst over de vraag van pauselijke superioriteit vond plaats in 2009. De paus maakt ook de Orthodoxen het hof, die zich in 1054 van Rome hebben afgescheiden, door meer

tradities en ceremonies te omhelzen, iets dat voornamelijk de Oost Orthodoxe kerken aanspreekt.

In december 2008 had de Orthodoxe Patriarch Bartholomew I een ontmoeting met Kardinaal Walter Kasper, president van de Pauselijke Raad voor de Eenheid der Christenen; de twee kwamen overeen dat Katholiek-Orthodoxe eenheid de enige oplossing was voor de economische, politieke en sociale crises in de wereld.

Hierna lanceerde de paus zijn verrassingsaanval op de Anglicaanse Kerk. Op 20 okt. 2009 kwam de aankondiging dat de Katholieke Kerk een *gratis kaartje naar Rome zou aanbieden aan alle Anglicanen die kozen om het beleid van hun geliberaliseerde hiërarchie te verwerpen*. “Rome heeft zijn tanken in de achtertuin van de aartsbisschop van Canterbury geparkeerd,” verkondigde de Britse krant *Times* (21 okt. 2009). De Anglicaanse gemeente, behoorlijk verzwakt door de agressieve intrede in haar rangen door feministen en homoseksuelen vanaf de sociale opstand in de jaren 1960, zou altijd al vatbaarder zijn voor overname door het Vaticaan dan Rome’s oostelijke dochters; het Vaticaan hoefde slechts het morele voortouw te nemen en vast te houden.

ECHTE EENHEID

Wat is de toekomst voor Christelijke eenheid? Tot nu toe is het Vaticaan bereid compromissen te sluiten om haar dochters binnen te halen. Maar dat zal niet altijd zo blijven. Zoals de hoofdredacteur van de *Trumpet*, Gerald Flurry, schreef in mei 2007, “Immers, bijbelse profetie geeft aan dat volledige eenheid niet op puur vrijwillige basis bereikt zal worden. Op een bepaald moment zal de moederkerk haar pogingen verlaten om de gunst van haar dochters terug te winnen met vleierijen en zal zij terugkeren naar de eeuwenoude methode om ‘Christelijke’ eenheid te bewaren door uitoefening van fysieke dwang.”

Uiteindelijk zal deze toekomstige verzoening tussen het Vaticaan en haar protesterende dochters niet de vrede brengen die de mensheid zo wanhopig wenst: maar juist het tegenovergestelde! Het zal de grote profetieën in Openbaringen 13 vervullen. Deze profetieën spreken van een universele religie die haar wil over de aarde afdwingt met kruistocht-achtige kracht. Het zal een sociaal contract afdwingen dat niet slechts bepaalt wie er zal werken, maar ook wie er zal eten! (Openbaringen 13:15-16).

Gedurende meer dan 50 jaar heeft Herbert Armstrong geprofeteerd over deze grote religieuze macht en haar komende wereldwijde dominantie. Maar hij keek verder dan de enorme tijd van beproeving die deze grote religieuze macht en het rijk erachter deze wereld zal brengen. Hij profeteerde over een ander rijk—een koninkrijk dat spoedig alle andere imperialistische en religieuze machten zal overwinnen en uiteindelijk rechtvaardigheid zal brengen voor de hele mensheid—het Koninkrijk van God onder goddelijke leiding van de auteur van pure religie, de levende Jezus Christus!

De Oven van de Oorlogsmachine opgestookt

DODELIJKE ZAKEN

De Essen wapenwerktuigen van een bedrijf dat Duitsland in twee wereldoorlogen bewapende en in de tweede geleid werd door een oorlogscrimineel.

De bedrijven die Duitsland uitgerust hebben voor een wereldoorlog zijn weer terug.

Al in 1945, tijdens een uitzending gedurende de inaugurele bijeenkomst van de Verenigde Naties, waarschuwde de heer Armstrong dat de Duitse industrie aan het werk was om zijn rijk te doen herleven. “Wij begrijpen de grondigheid van Duitsland niet,” zei hij. “Vanaf het allereerste begin van de 2e Wereldoorlog hebben zij de mogelijkheid overwogen deze tweede ronde te verliezen, zoals zij de eerste verloren—en zij hebben voor dat geval zorgvuldig en methodisch een derde ronde gepland—de 3de Wereldoorlog!”

In 1953 identificeerde de heer Armstrong zelfs een bedrijf dat naar hij geloofde eens opnieuw zou opkomen en zou samenwerken met dit nieuwe machtige Duitse rijk. Aan het einde van de 2e Wereldoorlog waren de fabrieken en faciliteiten van de Duitse industriële gigant Fried Krupp AG verwoest. Na de oorlog werd de eigenaar, Nazi aanhanger Alfried Krupp, veroordeeld in Nuremberg en gevangen gezet voor oorlogsmisdaden.

Maar hier volgt wat de heer Armstrong voorspelde; “Alfried Krupp, die ooit Duitsland voorzag van het grootste deel van zijn krijgsvoorraad die de wereld in de holocaust van de afgelopen oorlog heeft gestort, kan niet langer ruwe staal produceren of kolenmijnen bezitten in Duitsland. Maar Alfried Krupp geeft zijn plannen niet op! Zeker niet. De laatste berichten onthullen dat Krupp contracten heeft gesloten met buitenlandse regeringen om zijn enorme rijk elders op te richten” (*Plain Truth*, november 1953).

De geschiedenis heeft bewezen dat deze voorspellingen verrassend nauwkeurig bleken. Vandaag de dag is de

Duitse militaire industrie, inclusief Thyssen-Krupp, zeer voorspoedig.

PLANNEN OM HET NAZI RIJK OPNIEUW OP TE BOUWEN

In 1996 rubriceerde de regering van de V.S. een topgeheim document over de 2e Wereldoorlog (volledig weergegeven in ons gratis boekje *The Rising Beast*) die afspraken onthulde tussen verschillende grote Duitse industriële giganten en Duitse top politici slechts negen maanden voor het einde van de oorlog in Europa. Volgens het document, op 10 augustus 1944, hadden Duitse bedrijfsleiders die een aantal van de meest machtige bedrijven van het land vertegenwoordigden, een ontmoeting met Duits militair en politiek personeel in Strasbourg, Frankrijk. Het doel van deze ontmoeting, en een vervolgentoemoeting in hetzelfde jaar, was om “een naoorlogse commerciële campagne” te lanceren voor de industriëlen.

Deze campagne moest de “Nazi partij financieren, welke gedwongen was ondergronds te opereren” en zeker stellen dat “een krachtig Duits rijk werd gevormd na de nederlaag.” Deze industriëlen werd specifiek verteld Duitsland krachtiger te maken “door hun export” en om “contacten en bondgenootschappen te sluiten met buitenlandse bedrijven.”

Onder de mensen die bij deze ontmoeting aanwezig waren bevond zich “Dr. Kasper,” een afgevaardigde van Fried Krupp AG.

Ondanks de ontegenzeggelijke connectie met Nazi Duitsland, werd Alfried Krupp in 1951 uit de gevangenis vrij gelaten. Hij hervatte controle over Fried Krupp AG in 1953. Krupp stierf in 1967 met zijn persoonlijke kopie van *Mein Kampf* nog op zijn nachtkastje, maar zijn bedrijf bleef groeien en bloeien op het pad dat hij ervoor had uitgezet. Het volgende jaar werd Fried Krupp AG

ALFRIED KRUPP

omgevormd tot een corporatie wiens aandelen in handen waren van de 'Alfried Krupp von Bohlen und Halbach Stichting' in Essen. Krupp's protégé, Berthold Beitz, werd hoofd van deze stichting en voorzitter van de Raad van Toezicht van de corporatie.

In 1999 fuseerde de corporatie haar staal-afdeling met Thyssen AG, een rivaliserend bedrijf. Vandaag de dag is Essen nog steeds hoofdkantoor voor ThyssenKrupp Stahl AG, een wereldwijde industriële gigant die staal, zware machines, vervoer-werktuigen, en industriële installaties produceert.

In 2009 begon ThyssenKrupp een dramatische verandering in haar werkzaamheden. Ze verkocht inzet en complete productieplaatsen van haar burgerscheepsbouw in Duitsland. Ze sloot eveneens een overeenkomst om samen met de Abu Dhabi MAR Groep marine schepen te produceren. In wezen nam het bedrijf grote stappen in de richting van militaire productie, terugkerend naar zijn historische focus: fabricage van militaire uitrusting.

Het geheime document dat in 1996 werd gepubliceerd laat duidelijk zien dat verschillende van Duitslands industriële giganten, inclusief Krupp, een specifiek plan hadden om de heropkomst van Duitsland en zijn dominerende ideologieën te ondersteunen. Vertegenwoordigers van Krupp werd verteld dat zij "door hun export de kracht van Duitsland moesten versterken," en dat zij "zichzelf moesten voorbereiden om de Nazi Partij te financieren die gedwongen was ondergronds te gaan."

Onder het leiderschap van Beitz ontdeed de corporatie zich van haar *publieke* associatie met het Nazisme. Wat het niet heeft verloren is de onwankelbare toewijding aan het doel een globaal dominant naoorlogs Duitsland op te bouwen. Alles gaat precies zoals Alfried Krupp en Dr. Kasper meer dan 60 jaar geleden hadden gepland.

Alhoewel de naam van Krupp vandaag de dag in Duitsland onbesproken is, laten de onbetwistbare feiten van de geschiedenis zien dat de voorspellingen van de heer Armstrong aangaande dit machtige bedrijf gegrond waren en griezelig nauwkeurig.

MEER BEWIJS

Op 18 januari 2010 schreef David Marsh, kolonist van MarketWatch, een artikel met de titel "Duits defensie gigant in de maak." Marsh refereerde naar de aankondiging in januari 2010 door twee van Duitslands belangrijkste wapenproducenten—Rheinmetall en Man Group—dat zij van plan waren hun militaire voertuigen-productie te fuseren. De resulterende combinatie zal een nieuwe nationale kampioen produceren en een top-leverancier van rijdende militaire voertuigen in Europa.

Volgens Marsh werd de fusie, die al een jaar lang voorbereid werd, door *Duitslands politici aangespoord*. De Duitse regering is een groot voorstander van het vergroten van de Duitse militaire industrie, en "heeft *achter-de-schermen hulp verleend om zeker te zijn dat de industrie de*

juiste kant op gaat," zo rapporteerde Marsh. De nieuwe samenwerking "komt tegemoet aan *een langdurig Duits verlangen* om industriële bedrijven te bouwen die meetellen op *wereldschaal* met betrekking tot defensie."

Het lijkt erop dat sommigen eindelijk wakker worden en de transformatie zien die in de Duitse militaire industrie plaats vindt. Maar Herbert Armstrong waarschuwde ons al decennia lang voor dit "langdurig Duits verlangen" om de militaire industrie van het land opnieuw op te bouwen!

Rheinmetall staat al meer dan 100 jaar op de voorhoede wat betreft Duitslands militaire fabricage, dus het is niet verbazingwekkend dat het na het verlies van de 2e Wereldoorlog wederom een wapenproducent werd. Ondanks het initiële verbod op wapenproductie dat de geallieerden instelden, produceerde Rheinmetall feitelijk reeds in 1956 alweer massaal machine-geweren. In 1972 had Rheinmetall de 'Leopard 2' oorlogstank ontwikkeld en begon deze te verkopen. Niet veel later, na een serie bedrijfsovernames, werd Rheinmetall Europa's leidende militaire leverancier van systemen en benodigdheden voor de landmacht, waarbij zij alles leverden van artillerie en ammunitie tot communicatie, surveillance technologie en geleide raketssystemen. Rheinmetall's dochterondernemingen, waaronder belangrijke automobieleronderdelen producenten, bevinden zich verspreid over heel Europa, Amerika en China.

De 252-jarige geschiedenis van MAN Group is zelfs nog indrukwekkender. MAN is een van Europa's leidende producenten van commerciële voertuigen, motoren en mechanische technische apparatuur. MAN bouwt vrachtauto's, bussen, dieselmotoren en turbo-apparatuur; het levert eveneens industriële diensten. Tijdens de 2e Wereldoorlog en in samenwerking met Rheinmetall produceerde MAN de uiterst succesvolle Panther tank. Na de oorlog nam MAN Büssing over, de beruchte producent van lichte voertuigen uit de 2e Wereldoorlog.

Hier is de echte reden waarom de Rheinmetall-MAN Group coöperatie grondig zou moeten te worden geïnspecteerd.

PLANNEN OM HET NAZI RIJK OPNIEUW OP TE BOUWEN

Volgens dat document van 10 augustus 1944, waren vertegenwoordigers van Volkswagenwerk, Messerschmitt, RHEINMETALL, Rochling en BÜSSING eveneens aanwezig bij de ontmoeting met top Nazi leiders om een terugkeer voor te bereiden in geval van eventueel Duits verlies.

Duitse industriëlen moeten, zo stelt het document, "*door hun export de kracht van Duitsland versterken.*" Deze bedrijven werden geïnstrueerd om bestaande financiële reserves ter beschikking van de Nazi Partij te stellen "zodat een sterk Duits rijk gevormd kan worden na de nederlaag." Let erop dat buiten Krupp ook Rheinmetall en Büssing (nu beide in bezit van Man), vertegenwoordigers hadden op deze belangrijke Nazi conferentie.

Heden zijn *ALLE DRIE* leiders in de wereldwijde militaire industrie!

Dit zijn niet de enige “succes”verhalen van Duitse bedrijven uit de 2e Wereldoorlog.

Volkswagen, een andere Duitse corporatie waarvan samenwerking met de Nazi's in de 2e Wereldoorlog is gedocumenteerd, is een wereldwijde dominante automobiel macht. Alhoewel haar belangrijkste markt de Europese Unie is, zorgt de Volkswagen verkoop ervoor dat zij qua inkomsten de derde plaats innemen tussen de automobiel bedrijven. Volkswagen bezit het Bentley merk, de internationale voertuigen producent Audi, Seat en Skoda, die auto's produceert en verkoopt in Spanje en in Zuid- en Oost Europa, en Lamborghini, die sportauto's maakt in Italië.

Messerschmitt, een beroemde Duitse 2e Wereldoorlog fabrikant die veel van de gevechtsvliegtuigen heeft gebouwd voor de Luftwaffe, is tegenwoordig ook erg succesvol, zei het onder een ander naam. Net als bij Krupp was veel van de infrastructuur van Messerschmitt in de oorlog vernietigd; het bedrijf werd zelfs verboden luchtvaartuigen te produceren. Toch is ook dit bedrijf opgestaan uit de 2e Wereldoorlog en onderdeel geworden van een wereld-leidende corporatie. Messerschmitt werd uiteindelijk weer toegestaan om vliegtuigen te bouwen onder de naam Airbus. In 1989, na verschillende naoorlogse fusies, werd het onderdeel van Daimler-Benz Aerospace (een andere Duitse industriële gigant). Daimler-Benz Aerospace hielp later om de 'European Aeronautic Defense and Space Company (EADS)' op te richten, waarvan zij 30 procent eigenschap bezitten.

EADS is nu een wereldwijd leider op gebied van lucht- en ruimtevaart en defensie technologie. In de groep zit luchtvaart fabrikant Airbus, en de grootste helikopter leveraar ter wereld, Eurocopter. Het is ook groot aandeelhouder in mbda, de internationale leider in raketssystemen. EADS produceert de Eurofighter en andere militaire vliegtuigen. Galileo, het Europees satelliet navigatie systeem dat wordt ontworpen om te kunnen rivaleren met het gps uit de V.S., wordt ook voor een groot deel gebouwd door EADS. Het bedrijf heeft 113.000 mensen in dienst en meer dan 70 productieplekken, voornamelijk in Frankrijk, Duitsland, Engeland en Spanje.

Verbluffend nietwaar? Vreedzaam, via bedrijfsfusies en overnames, hebben Duitse bedrijven zich buiten de grenzen van hun land uitgebreid om controle te krijgen over strategische industrie. Zelfs Duitslands meest beruchte bedrijven uit de 2e Wereldoorlog, die ernstig uit elkaar gehaald waren en door de Geallieerden verbannen als toekomstige wapenproducenten, zijn opgekomen als Europese en wereldwijde giganten.

Weinig mensen zien het, maar Duitslands industriële oorlogsmachines zijn vernieuwd en herbouwd, en ze zijn wederom gevechtsklaar—*precies zoals Herbert Armstrong voorspelde dat het zou gebeuren!*

Europa's Latijnse Aanval

Gepland en uitgevoerd door de EU en het Vaticaan

Toen Duitsland in het as van de 2e Wereldoorlog lag te smeulen, waarschuwde een eenzame stem dat Europa's wens van wereldwijde dominantie niet gebroken was, en dat het opnieuw op zou komen—nog een laatste maal. Die stem waarschuwde dat Duitsland een blauwdruk voor deze herleving had voorbereid allang voor de verpletterende nederlaag door de Geallieerden.

Deze keer zouden het geen keiharde, in laarzen gestoken stormtroepen zijn die de wereld door een blitzkrieg zouden veroveren, maar meer welbespraakte, keurige zakenlieden toegerust met de wapens van de nieuwe Euromacht; een driedelig pak en bijpassend koffertje. De oorlog die nu werd gevoerd door de ondergrondse Nazies zou er een zijn die wordt uitgevochten in bestuurskamers van corporaties, bij zakenlunches in restaurants en hotels, bij politieke werkzaamheden en door internationale diplomatiek.

En deze keer zou het de hulp hebben van Latijns Amerika.

NAZI-LATINO ONDERGRONDSE

Al in mei 1962 gaf het tijdschrift *Plain Truth* deze waarschuwing: “De plannen van Duitsland in Zuid Amerika werden tijdelijk gestopt door de nederlaag in de 2e Wereldoorlog. ... ‘Zuid Amerika zal veroverd worden door zakenlieden, niet door geweren!’” (citaat uit T.H. Teten's *Germany Plots With the Kremlin/ Duitsland in samenzwering met het Kremlin*; nadruk van ons).

Na de 2e Wereldoorlog vluchtten meer dan 55.000 Duitsers uit hun geboorteland naar de havens van Canada, Australië, Nieuw Zeeland en andere landen van Centraal en Zuid Amerika, velen via door het Vaticaan georganiseerde ontsnappingsroutes. Andere Nazi-sympathisanten uit Kroatië, Hongarije en Joegoslavië vonden

hun weg naar het buitenland om daar te blijven werken voor het komende Europees religieus-corporatieve Reich.

In de uitgave van oktober 1957 zei de *Plain Truth*, “Tijdens de 2e Wereldoorlog was Argentinië een uitgesproken vriend van Hitler, het gaf onderdak aan Nazi-officieren en mannen, en bood een veilige haven aan Nazi-schepen en onderzeeërs. Veel Nazi's vonden hun weg naar Argentinië en veiligheid terwijl Hitler's regime uiteenviel onder een aanhoudende regen van Geallieerde bommen.”

Aan het eind van de jaren 40 begon de Duitse invloed in Latijns Amerika te domineren. De Duitsers hadden een militaire aanwezigheid op hoog niveau in Argentinië, Krupp's industriële kracht was gevestigd in Brazilië, Hitler's Kroatische aanvoerder Ante Pavelic beïnvloedde de veiligheid in Paraguay, Nazi intelligentie agenten van Farben Bayer bevonden zich in Chili en Venezuela, en Nazi partij organisatoren van Brueckmann en Co. hadden hun basis in Ecuador.

Sinds die tijd hebben Duitse bedrijven, met steun van het Vaticaan, leiding gegeven aan Europese pogingen om binnen te dringen in essentiële industriële, agrarische en corporate industrieën in Latijns Amerika. Veel Duitse giganten zoals Krupp, Siemens, Bayer, Volkswagen, I.G. Farben en de Deutsche Bank werden gestaag een begrip van het zuiden van de Rio Grande af, over Panama, helemaal tot aan beneden in Zuid Argentinië. Vanaf 1990, met een verenigd Duitsland en met andere EU leden nu “aan boord,” namen alle niveaus van EU handel en investeringen in de Latijnse regio drastisch toe.

Herbert Armstrong wist ver van te voren dat het communisme er niet in zou slagen de Latino's te verlokken, en dat de Britse en Amerikaanse invloed zou afnemen. Hij wist dat het Europa zou zijn die uiteindelijk zijn lange-termijn doel van economische en religieuze dominantie in Latijns Amerika zou bereiken. Op dit moment heeft *Europa dat doel in belangrijke mate bereikt.*

EU EN MERCOSUR

Aan het begin van de jaren '90 werkte de EU eraan zichzelf te vestigen als de *nummer-één* handelspartner en investeerder in Latijns Amerika. Tijdens dat decennium groeide Europa's export naar Latijns Amerika met 164 procent. Meer dan 55 procent van alle financiële hulp aan Latijns Amerika was afkomstig uit de schatkist van de EU; voor 2000 gaf de EU alleen al in toegekende leningen meer dan \$746 miljard aan Latijns Amerika.

Door deze relatie op te bouwen, ook wel een “strategisch verbond” genoemd, daagt Europa direct de lang gekoesterde hoop van de V.S. uit om een

pan-Amerikaanse vrije handelszone te creëren.

Het ruime Latijns Amerikaanse handelsblok dat nu bekend staat als *Mercosur* bevat Argentinië, Brazilië, Paraguay en Uruguay, met Chili, Bolivia, Colombia, Ecuador en Peru als geassocieerde leden. Venezuela werd als vol lid geaccepteerd in 2006 en is bezig in het blok geïntegreerd te worden. In juni 1999 tekenden delegaties van de EU een historisch vrije handel-overeenkomst in Rio de Janeiro met de presidenten van de vier Mercosur landen en Chili. Deze overeenkomst zorgde voor een “bilaterale, progressieve en wederkerige liberalisering van handel, met geen enkele sector uitgezonderd.”

De Duitse Kanselier Gerhard Schröder, op dat moment voorzitter van de Europese Raad, leidde de besprekingen, waarbij hij zijn krachtige steun uitsprak voor de integratie van de Europese en Latijns

Amerikaanse markten. Die november zei de EU dat het eraan werkte om formele besprekingen af te ronden met betrekking tot een vrije handelsovereenkomst met de gehele Latijns Amerikaanse regio.

Zo'n overeenkomst zou 90 procent van de wederzijdse handel bedekken, en zou een extra jaarlijkse winst opleveren van meer dan \$6 miljard voor de Europeanen en bijna \$5 miljard voor Mercosur.

Onderhandelingen over handel liepen enkele jaren vast op onenigheid over agrarische importrestricties, en werden in 2008 hervat, toen de EU overeenkwam om €50 miljoen te doneren om de technische standaard van de leden van Mercosur op te vijzelen en om Mercosur publiekelijk te begunstigen.

De EU is een enorm belangrijke handelspartner voor Mercosur, in 2006 kocht het export ter waarde van €36 miljard van Mercosur. En van de EU lidstaten is de export van en naar *Duitsland* het meest substantieel. In een rapport van 1999 getiteld, “Europese Unie en Latijns Amerika samen vooruit,” merkte de Europese Commissie op dat de sturende kracht in de toenemende Euro-Latijnse handel een veelomvattend document was dat in 1994 in kaart was gebracht “onder aansporing van het Duitse voorzitterschap.” Zo vaak zien we dat waar Duitsland leidt, Europa volgt.

China is echter ook doorgedrongen tot de Latijns Amerikaanse handel. Sinds 2000 explodeerde de handel tussen Latijns Amerika en China. Maar er is een fundamenteel verschil tussen Europa's gang naar Latijns Amerika en die van China. China is daar omdat het hulpbronnen nodig heeft en Latijns Amerika dat in overvloed heeft. De handels- en humanitaire inspanningen van de EU in Latijns Amerika zijn complexer. Meer dan een

simpele vrije handels overeenkomst, hebben deze inspanningen te maken met een verlangen om het Rijk van de EU uit te breiden.

Momenteel debatteren leiders van het Mercosur handelsblok of zij de Amerikaanse dollar als hun referentiële munteenheid zullen laten vallen. Naarmate de V.S. steeds meer geïsoleerd raakt op het wereldtoneel, en naarmate de gespannenheid tussen de Verenigde Staten en met Mercosur geassocieerde landen zoals Venezuela groeit, verwachten we dat Mercosur steeds meer haar handelspartners in Europa en Azië zal omhelzen.

DE FEITEN ZIJN BINNEN

De uitgave van de *Plain Truth* uit mei 1962 verklaarde “de *Verenigde Staten zal buiten in de kou blijven staan* terwijl twee ENORME HANDELSBLOKKEN, EUROPA en LATIJNS AMERIKA, zich met elkaar verbinden en de lakens uitdelen wat betreft wereldhandel.”

In misschien de meest krachtige uitspraak van haar rapport uit 1999, verklaarde de Europese Commissie, “Het Europese alternatief kan zo een waardevol tegenwicht bieden aan wat soms als een overmatig economische en politieke afhankelijkheid wordt gezien” (op.cit.). Dit verwijst naar de afhankelijkheid van Latijns Amerika van de Verenigde Staten.

De *Plain Truth* waarschuwde zijn lezers in de uitgave van april 1966, “Kunt u zien waarom we lezers waarschuwen dat de Latijns Amerikaanse Gemeenebest en de Centraal Amerikaanse Gemeenebest gevaarlijk dichtbij partnerschap met de Europese Gemeenebest komen? Kunt u zien dat deze enorme kartels er gevaarlijk dichtbij zijn om Amerika en Engeland voorgoed de rug toe te keren? Kunt u zien waarom we u waarschuwen dat de Nazi's—die zich door heel Zuid Amerika verschanst hebben—gevaarlijk dichtbij het punt komen te herrijzen, ditmaal om te overwinnen zoals geprofeteerd is in Jesaja 10 en Jeremia 25:15-33?” De feiten zijn binnen! Het voorbij gaan der tijd heeft het gelijk bewezen van Herbert Armstrong en de waarschuwende boodschap van de *Plain Truth!*

De uitgave van de *Plain Truth* van juli 1965 vertelde wat eraan zat te komen: “De rijke minerale grondstoffen van Latijns Amerika zullen toevloeien over de Atlantische Oceaan, om de hongerige ovens van het Ruhrgebied en andere industriële complexen van Europa te voeden.”

Zuid Amerika, rijk in grondstoffen, is een aantrekkelijk buffet voor grondstof-hongerige Europeanen. Zilver uit Mexico en Peru, tin uit Bolivia en ijzer uit Venezuela en Brazilië—Europa heeft een constante aanvoer van deze en andere ruwe materialen nodig die Latijns Amerika in overvloed kan aanbieden.

Ziet u de ernst van de EU-Mercosur combinatie? Een economisch verenigd, politiek stabiel Latijns blok is nodig om een constante levering van goederen te garanderen. Dat is een belangrijke reden voor Europa om, met

hulp van het Vaticaan, er hard aan te werken Latijns Amerika stabiliteit te brengen door economische, politieke en religieuze welvaart.

DE KATHOLIEKE LINK

In Oktober 1957, bazuinde de *Plain Truth* dat “de rest van deze Latijns Amerikaanse landen zich bij de Europese herleving van het oude Romeinse Rijk zullen voegen.” Latijns Amerika, waarin Mexico, de Centraal Amerikaanse landengte en het continent Zuid Amerika, de meest gekatholiseerde landmassa in de wereld vormt. Het grootste land van de regio, Brazilië, heeft de grootste landelijke populatie Rooms Katholieken in de wereld. Geen enkele andere geografisch gebied is meer verbonden met het Vaticaan dan de landen van Mercosur, en het Vaticaan behoudt een indrukwekkende aanwezigheid in de regio. De EU en Latijns Amerika vormen meer dan alleen maar een handelsduo—zij zijn “religieuze, commerciële en politieke partners.”

“Het Vaticaan is zich volledig bewust van het feit dat meer dan de helft van de Rooms Katholieken in de wereld in Latijns Amerika wonen!” schreven wij in september/oktober 1997. Zolang hij het ambt bekleedde bezocht Paus Johannes Paulus alle 24 landen van Centraal en Zuid Amerika als onderdeel van een poging de regio te stabiliseren als steun voor haar handelsverplichtingen naar de EU en voor haar collectieve religieuze eenheid met de Katholieke Kerk.

Voorafgaand aan de belangrijke mededeling van EU-Mercosur op 25 nov. 1999, rapporteerde de *Trumpet* dat “de extatische steun die in 1998 werd gegeven aan het bezoek van de paus aan Latijns Amerika... opnieuw bevestigde aan wie deze bevolking uiteindelijk haar trouw belooft—aan het hart van Europa, de stoel van haar economische en religieuze oorsprong” (februari 1998). De gezamenlijke religieuze oorsprong van Europa en Latijns Amerika geeft Europa een voordeel in dat gebied dat China nooit zal kunnen hebben.

Met de garantie van een religieuze eenheid en EU-Mercosur vrije handelsovereenkomst, is er geen ander gebied in de wereld beter voorbereid om de wereldwijde handel te domineren dan de EU.

Herinnert u, dat terwijl Duitsland net een nederlaag had geleden, de heer Armstrong al waarschuwde dat het zich opnieuw zou verenigen onder de mantel van een verenigd Europa. Hij verklaarde ook dat Europa de Latijnse gemeenebest zou domineren terwijl de Katholieke Kerk op religieus gebied zou domineren.

Net als de uitgave van de *Plain Truth* uit mei 1962 voorspelde. “de *Verenigde Staten zal buiten in de kou blijven staan* terwijl twee ENORME HANDELSBLOKKEN, EUROPA en LATIJNS AMERIKA, zich met elkaar verbinden en de lakens uitdelen wat betreft wereldhandel.” Deze schokkende profetie speelt zich reeds voor onze ogen af!

Engeland was gewaar-schuwd!

Na bijna vier decennia lidmaatschap van de Europese Unie voor Engeland, krijgt een belangrijke waarschuwing een steeds grotere betekenis.

“**E**ngeland zal in alle waarschijnlijkheid terugkijken op maandag 1 jan. 1973, als een zeer tragische historische datum—een datum vol onheilspellende mogelijkheden! Want die datum markeerde de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Europese Gemeenschap.”

Die uitspraak, geschreven in de *Plain Truth* van maart 1973, is een klassieke Herbert Armstrong uitspraak: aangrijpend, helder, oprecht. Nog belangrijker, het is de WAARHEID.

Vraag maar aan een groeiend aantal Britten dat worstelt met het besef dat de Europese Unie een enorme vaste voet in de Britse samenleving heeft gezet. Het is voor hen in toenemende mate moeilijk om terug te kijken op 1 januari 1973 en het niet als “zeer tragische historische datum” te beschouwen.

Vandaag de dag zijn de “onheilspellende mogelijkheden” waar de heer Armstrong naar refereerde *alarmerende waarheden* geworden.

ENGELAND EN DE EU

Na decennia lange planning werd de EU op 1 januari 2010 officieel een globale imperialistische macht, onderbouwd door haar eigen federale grondwet die de Europese landen heeft samengebonden onder een superieure macht in Brussel. Eeuwenlang hebben Europese machten, van Caesar tot Napoleon tot Hitler, geprobeerd de macht te krijgen over het “scepter-eiland”. Op 1 januari 2010, toen het EU presidentschap en ministerschap van buitenlandse zaken onder het Verdrag van Lisbon in werking trad, werd Engeland eindelijk een onderdaan van Europa.

Meer dan enkele Britten waren diep bezorgd. Een maand eerder op de dag af, toen het Verdrag van Lisbon/ de EU grondwet werd bekrachtigd, schreef de Britse Euro-scepticus Daniel Hannan, een lid van het Europees Parlement, “*Engeland is niet langer een soevereine staat*. Onze onafhankelijke staat, gebonden door internationale verdragen met andere onafhankelijke staten, hield

gisteren middernacht op te bestaan, en werd in plaats daarvan een ondergeschikte eenheid binnen een Europese Staat” (*Telegraph*, 1 dec. 2009; nadruk van ons).

EU's Verdrag van Lisbon heeft op doeltreffende wijze Engeland's Magna Carta vertrappt, zo deed Ambrose Evans-Pritchard zijn beklag, waarbij het de gegrondeste principes waarop de Britse soevereiniteit was gesticht vernietigde. “De grondteksten van de Engelse grondwet—handvest, petitie, “Bill of Rights”(rechten van de mens)—hebben een gemeenschappelijk thema: Ze creëren niets. Ze uiten oude vrijheden; ze herstellen verloren harmonie. Hierin vormden zij de leidraad van de Amerikaanse Revolutie, wat op zich een codificatie vormde van oude koloniale vrijheden,” schreef hij (*ibid.*, 6 dec. 2009).

Vergelijk dit met het Verdrag van Lisbon/ de EU-grondwet. Over haar productie verklaarde Evans-Pritchard terecht dat “ingewijden het proces gekaapt hebben.” Deze “ingewijden” waren de ongekozen elite van Teutonic/Romish die er jarenlang aan werkten om hun ondemocratische grondwet aan de kiezer op te dwingen via de meest ondemocratische middelen. Het Verdrag van Lisbon werd zorgvuldig vervaardigd als instrument om hun imperialistische doeleinden te ondersteunen. Evans-Pritchard beschreef het document als een “Hegeliaans wangedrocht” dat “veel zegt over de verhoogde macht van de EU-organen, maar nauwelijks iets over hoe EU dienders en agenten onder controle gehouden kunnen worden. Het Handvest van de GrondRechten—waar de UK vanaf dinsdag, toen Lisbon in werking trad, rechtelijk aan gebonden is—stelt dat de EU autoriteit heeft om alle rechten en vrijheden te beperken.”

Om deze legale gruweldaad te onderbouwen bestaat er een enorme berg aan wetgeving, regels en verordeningen om de meest verwarrende grondwet op de planeet te bekrachtigen. Deze enorme papierberg, de *Aquis Communautaire* genoemd, wordt geschat op meer dan 170.000 bladzijden, met gedetailleerde beschrijvingen van de lastige wetten en bureaucratische beperkingen die de EU elite aan hun bevolking hebben opgedrongen.

ENGELAND VERLIEST

Hierbij hebben Duitsland en Frankrijk de middelen verkregen om Europa nog meer te domineren—en om Engeland buiten te sluiten. In de nieuwe line-up van de Europese Raad volgend op de ratificatie van het Verdrag van Lisbon, en geldig gedurende vijf jaar, hebben Duitsland en Frankrijk “sleutelposities die zij kunnen gebruiken om hun invloed op de werking van de Europese Unie en op belangrijke politieke gebieden te vergroten” (*Stratfor*, 1 Dec. 2009). Zij bereiden zichzelf in feite voor om “de leiding te nemen over de functies van de Europese Unie.”

Een belangrijk gebied waar de UK heeft verloren is financiën.

De Franse President Nicolas Sarkozy vatte Engeland's nieuwe plek binnen het economische systeem van de

EU samen door te zeggen, “De Engelsen zijn de grote verliezers in deze zaak.”

De EU oefent hoge druk uit voor een strakkere regulatie van het Anglo-Saksische economische model. In december 2009 bereikten Europese ministers van financiën een overeenkomst om Europa's financiële beheer op te knappen in een nieuw beheersysteem. Er werd een wet opgemaakt die zorgde voor een Raad voor Risico-controle en drie nieuwe controlerende autoriteiten om toezicht te houden op het bankwezen, en op veiligheid en verzekeringsmaatschappijen. Deze autoriteiten zullen erop toezien dat de financiële wetten van de EU in elke lidstaat consequent worden doorgevoerd.

Engeland probeerde dit tegen te gaan om zijn economische soevereiniteit te behouden, en zei dat het in het belang van Europa was dat het Londense zakenleven bleef gedijen.

Het probleem is dat Europa het daar in geheel niet mee eens is.

Europa legt de schuld van het financiële fiasco dat eind 2008 begon bij het Anglo-Saksische model, dat zwaar afhankelijk is van vrij-stromend krediet. Als reactie daarop is het massieve controlerende regime dat het vormt zo boordevol voorschriften en wetten dat het zich ervan heeft verzekerd dat de Londense manier van zakendoen niet meer zal gedijen. Deze onderdrukkende wetgeving zal de nekslag geven aan de Londense status van wereldwijde financiële hoofdstad.

De Brusselse elite hebben in feite een opzettelijk plan in beweging gezet om het eens-machtige Engeland te ontmanen onder het dekmantel van de economische crisis.

Economisch is Engeland inderdaad de grote verliezer binnen de EU. Wat we moeten afwachten is hoe lang Engeland probeert te blijven vechten voor een reeds verloren soevereiniteit, voordat het uit de Europese Unie weg gaat of eruit wordt gezet.

WAAROM ENGELAND ZICH IN DEZE BENARDE POSITIE BEVINDT

Deze tegenslagen lijken op een of andere manier besmettelijk voor het ongelukkige Engeland. Als voormalig bestuurder van het grootste rijk dat de wereld ooit gekend heeft, heeft Engeland de afgelopen eeuw een duizelingwekkende neergang gemaakt. Na twee wereldoorlogen die zijn mankracht hebben gedecimeerd, na een traag en constant proces van aftakeling van zijn rijk, en na een eerlijke, decennia-lange, maar nooit echt succesvolle campagne om zichzelf vast te haken aan een verenigd Europa, en na een complete revolutie in moraal, cultuur en religie, bevindt Engeland zich aan de zijlijn, wegwijvend in onbelangrijke machtsstatus, slachtoffer van een ogenschijnlijk eindeloze stroom “pech”.

Maar kunnen de Britten het zich veroorloven geen verantwoordelijkheid te nemen voor hun noodlot? Was het geluk dat hen een welvarend, wereldomvattend rijk bezorgde? En was het geluk—of een omslag in geluk (pech)—dat het weer van hen afnam? Voor het antwoord

moeten we verder kijken dan de recente gebeurtenissen.

Bijna 3.000 jaar geleden profeteerde God precies wat er zou gebeuren met het Britse Rijk. Hij voorspelde, met precisie, zijn opkomst en zijn neergang. Hij voorzag de verzoeken die Engeland nu treft, inclusief zijn economische neergang. En—de wereld zou er goed aan doen hier acht op te slaan—Hij gaf ruim van te voren de precieze omstandigheden aan die zouden aanzetten tot Engeland's uiteindelijke neergang.

Als het Britse volk zich overweldigd voelt door de recente gebeurtenissen, zouden zij God's visioen eens moeten nagaan van wat er met hun land staat te gebeuren—en zich moeten realiseren dat wat hen nu overkomt in werkelijkheid een enorme zegening is. Wat de Britten overkomt is de bezorgde, louterende hand van een liefhebbende Vader die hen probeert te verlossen—of, tenminste, diegene van hen die willen luisteren—van nog *ergere* gebeurtenissen die spoedig hun land zullen treffen. *God probeert Engeland een waarschuwing te geven.*

Onder redactioneel toezicht van de heer Armstrong rapporteerde de *Plain Truth* gedurende verscheidene decennia in detail over de vloeken die Engeland in toenemende mate plaagden, terwijl het tegelijkertijd waarschuwde dat deze slechts een voorbode waren van iets veel ergers.

Een aantal opmerkelijke artikelen uit de *Plain Truth* van de jaren '60 gaven gedetailleerde beschrijvingen van de aanzienlijke ellende waar Engeland zich toen in bevond: de economische problemen, de lage voedselproductie, de worsteling om de republiek te definiëren, raciale spanningen, een ontluikend en onhoudbaar zorgsysteem, beruchte luiheid, vooringenomenheid met onzedelijke entertainment. Zelfs toen al begon men Engeland te beschouwen als inferieur aan Europa. Aangeduid als “de zieke van Europa” en “een internationaal liefdadigheidsgeval,” werd Engeland nooit als integraal onderdeel gezien door het economisch verenigd Continent. De *Plain Truth* beschreef meerdere malen de gedetailleerde correctie van God als Zijn poging om de aandacht van Engeland te krijgen, om het land te bekeren, en het weer op een met zegeningen gevulde route te plaatsen.

Bekijk als voorbeeld deze paragrafen uit de decemberuitgave van de *Plain Truth* in 1964: “De relatie tussen Engeland en Europa zal blijven verslechteren tot 'de Heere tegen u een volk zal verheffen van verre ... hetwelk u geen koren, most noch olie zal overig laten ... en het zal u beangstigen in al uw poorten ...' (Deuteronomium 28:49-52).

“Deze profetieën openbaren een spoedig komend 'beleg'—een handelsblokkade—van modern Israël!

“Van alle landen die het moderne Israël omvatten, is er geen zo kwetsbaar voor zo'n handelsembargo als het Verenigd Koninkrijk. Onder huidige omstandigheden zijn de Britse eilanden totaal niet in staat hun bevolking van voedsel te voorzien zonder enorme voedsel import. Zelfs tijdens de krachtige agrarische inspanningen van de 2e Wereldoorlog was Engeland nauwelijks in staat om de helft van zijn voedselbehoeften te produceren! Sinds

die tijd is de bevolking toegenomen en zijn de landbouwgronden afgenomen.

“Toch blijft het Engelse volk er apathisch onder! ... De nieuwe generatie dringt slechts aan op minder werk en meer uitkeringen. De welvaartsstaat, gesteund door hun eigen regering, moedigt zo'n houding aan. ... Maar terwijl zij steeds harder roepen om loonsverhogingen, werkloosheidsuitkeringen, ziektekosten, pensioenen, vergoedingen, overheidssteun, subsidies en betalingen—is hun economie aan het stagneren, en niet in staat het hoofd boven water te houden!”

Nu, nadat het door deze moeilijke tijden heen geworsteld is zonder enige verbetering in gedrag, moet Engeland een intensivering van problemen onder ogen zien. De welvaartsstaat is tot veel grotere omvang opgezwollen—en zo ook de druk op de economie. En de corruptie en immoraliteit zijn veel erger geworden.

ZAL ENGELAND WAKKER WORDEN?

God bouwt volken op en verdelgt ze (Job 12:23; Jesaja 40:15). Hij heeft Engeland gemaakt tot wat het ooit was, en Hij breekt het momenteel af.

God vertelde Engeland wat er zou gebeuren. Hij heeft Zijn redenen voor deze verzoeken uitgelegd. En nog steeds zwoegt Engeland voort, en probeert zijn problemen op te lossen met zijn eigen vernuft. In plaats van naar God te kijken, vertrouwt Engeland op zijn “bondgenoten” zoals Europa—of, zoals de Bijbel hen noemt, op zijn “vrienden”. “Zij zijn opgetogen naar Assur, als een woudezel die alleen voor zichzelf is; Efraim heeft vrienden gehoord” (Hosea 8:9; NKJV). (Voor bewijs dat Assur of Assyrië naar Duitsland verwijst, kunt u een gratis exemplaar aanvragen van *Germany and the Holy Roman Empire/ Duitsland en het Heilige Romeinse Rijk*.) God heeft Engeland nooit voorbestemd zich aan te sluiten bij Europa. Zijn noodlottige pogingen om dit te doen hebben in feite zijn fatale zwakte onthult en een gebrek aan vertrouwen in de Bron van zijn nationale grootheid—en tegelijkertijd vormde het een voorspelling van de neergang van het land.

In 1966 deed de *Plain Truth* deze belangrijke uitspraak: “De grote vraag: ‘Wat is er nodig om het Engelse volk wakker te schudden?’ Zal het een vreselijke economische depressie zijn, of een nationale militaire nederlaag door een door Duitsland-gedomineerd Verenigde Staten van Europa?” (Oktober 1966).

Hier verwees het artikel naar de geprofeteerde uiteindelijke val van Engeland!

Zoals de Bijbel duidelijk maakt aan hen die de sleutel tot begrip hebben, profeteerde God dat Engeland zijn les slechts zal leren door een totale nederlaag en onderwerping van zijn volk als slaven aan een Verenigd Europa!

“Ik ken Efraim en Israël is voor mij niet verborgen; ... Zij stellen hun handelingen niet aan, om zich tot hun God te bekeren: ... Want Efraim is als een botte duif, zonder hart; zij roepen Egypte aan, zij gaan henen

tot Assur [Engeland vervult deze profetie terwijl u dit leest]. Wanneer zij zullen heengaan, zal ik Mijn net over hen uitspreiden, Ik zal ze als vogelen des hemels doen nederdalen. Ik zal ze tuchtigen, gelijk gehoord is in hun vergadering. Mijn God zal ze verwerpen, omdat zij naar Hem niet horen; en zij zullen omzwervende zijn onder de heidenen” (Hosea 5:3-4; 7:11-12; 9:17).

Wat is er voor nodig om het Engelse volk wakker te schudden?

ZAL ENGELAND ERUIT STAPPEN?

Er is tegenwoordig weinig twijfel dat de “onheilspellende mogelijkheden” waarvoor de heer Armstrong waarschuwde aan het uitkomen zijn. Politiek, economisch en justitieel, vindt Engeland zichzelf in toenemende mate onderdanig aan de EU. Terwijl dit gebeurt creëert de Euro-sceptische beweging in Engeland haar momentum. Sommige Britten hebben zich gevoegd naar de regels en verordeningen van de EU, maar velen hebben dat niet—en de wrijving tussen de EU en Engeland groeit. Daarbij komt de last van de globale economische omstandigheden—waarin Engeland en het grootste deel van Europa verschillende meningen hebben hoe ze dit het beste kunnen aanpakken—die de onvermijdelijke scheiding tussen Londen en Brussel bespoedigd.

De heer Armstrong zei dat dit zou gebeuren—al decennia geleden. De heer Armstrong eindigde het artikel uit 1973 door te schrijven, “Engeland's entree in de Europese Gemeenschap voorspelt een tragische situatie.”

“Engeland zal voor een dilemma geplaatst worden,” voorspelde hij. Dat dilemma, zo schreef hij, zou gaan over de rol van een in principe Protestant Engeland in een Katholiek-gedomineerd, imperialistisch Verenigde Staten van Europa. Engeland zal een keus moeten maken: Of Europa verlaten of zijn eigen historische wortels verlaten.

Dat dilemma ontvouwt zich momenteel voor onze ogen.

Ergens anders liet de heer Armstrong er absoluut geen twijfel over bestaan hoe de Britse scharrel met Europa zou eindigen. “Het decor is geplaatst!” schreef hij in 1956. “Al wat nog ontbreekt is een sterke LEIDER—de komende FÜHRER! De Duitsers komen op adembenemende wijze terug na de vernietiging in de 2e Wereldoorlog. Duitsland is het economische en militaire hart van Europa. Waarschijnlijk zal Duitsland de komende Verenigde Staten van Europa domineren. Maar ENGELAND ZAL ER GEEN DEEL VAN UITMAKEN!”

Herbert Armstrong waarschuwde decennia lang dat Engeland geen onderdeel zou zijn van de komende laatste herleving van het Heilige Romeinse Rijk. Zelfs terwijl de Britse Prime Minister Edward Heath zijn land op bedrieglijke wijze de Europese Gemeenschap in voerde in 1973, waarschuwde de heer Armstrong dat het een experiment was dat voorbestemd was te mislukken, en dat de Britten—zoals velen nu doen—terug zouden kijken op die dag als een “tragische historische datum”.

De werkelijkheid valt niet te ontkennen. Hij had gelijk.

TWIJFELACHTIG SYMBOOL
Of het nu was tijdens het neerlaten van troepen in Vietnam, het evacueren in Saigon, of neerstorten in Iran of Mogadishu, de Amerikaanse helikopter vormde het zinnebeeld van Amerika's nederlagen.

DEEL TWEE
ANGLO-AMERIKA

Amerika Heeft Zijn Laatste Oorlog Gewonnen

Als die voorspelling nu al gedurfd klinkt, hoe zou het in 1950 hebben geklonken?

“Hij heeft ons uit de oorlog gehouden!” juichten de meest trouwe kiezers van de president. President Wilson hield campagne voor zijn herverkiezing. En zoals zijn wapenspreuk beweerde, had de president Amerika uit de oorlog gehouden. Tenzij je het tot zinken brengen van Amerikaanse schepen door Duitse onderzeeërs een oorlogsdaad noemt. De verdediging van de heer Wilson was een aanhoudende stroom brieven geweest, die de Kaiser smeekten te stoppen met het schieten op Amerikanen.

Herbert Armstrong bezocht de campagne manifestatie in de herfst van 1916. Tussen het gedrang van Wilson-supporters, stond hij binnen 2 meter afstand van voormalig President Theodore Roosevelt.

“Hij heeft ons uit de oorlog gehouden,” hoorde de heer Armstrong de voormalig president met minachting zeggen. “Ik was 7 1/2 jaar president,” ging hij verder. “En als ik nu president zou zijn, zou ik de kaiser slechts één brief sturen—en hij zou weten dat ik het meende.”

De heer Armstrong vertelde dat verhaal vaak omdat het perfect laat zien wat hij al decennia lang heeft herhaald—dat de Verenigde Staten de wil verloren heeft om zijn macht te gebruiken.

Twee maal werd de VS geprovoceerd tot deelname aan een wereldoorlog en elke keer haalde het de overwinning. Toch, kort na de 2e Wereldoorlog, voorspelde de heer Armstrong dat de Verenigde Staten zijn laatste oorlog had gewonnen.

KOREA EN CUBA

Na de overwinning van de 2e Wereldoorlog was de Koreaanse Oorlog de eerste in een lange rij van niet-overwinningen voor de Verenigde Staten. Toen vijandigheden uitbraken in 1950, gaf President Harry Truman het bevel van de Amerikaanse strijdkracht aan Gen. Douglas MacArthur, een held uit de 2e Wereldoorlog. Van af het begin stond het MacArthur vrij om de 38ste breedtelijn over te steken en Noord Korea binnen te vallen. Maar toen de Communistische strijdkrachten van China zich eenmaal gevoegd hadden aan de kant

van de vijand, werd de V.S. aan het wankelen gebracht. MacArthur drong er bij Washington keihard op aan om toestemming te geven voor een volledige aanval van China, waarbij hij tegen een congresslid zei “er is geen vervanging voor overwinning.” Maar zijn pleidooi was voor dovemansoren. President Truman ontsloeg MacArthur in 1951, en de oorlog eindigde uiteindelijk in een patstelling, waarbij aan beide kanten veel slachtoffers te betreuren vielen.

De Koreaanse Oorlog maakte een einde aan de carrière van Amerika's laatste grote generaal. Het vormde ook het begin van een nieuw tijdperk in de Amerikaanse

oorlogsstrategie: die van *beperkte* oorlogsvoering.

Het Varkensbaai incident was een goed voorbeeld van deze nieuwe strategie. President John F. Kennedy gaf het startsein voor deze politiek-militaire ramp. In 1961 landden meer dan 1400 Cubaanse ballingen, getraind door de

ERNSTIG NIEUWS

Gedurfd *Plain Truth* artikelen rapporteren het einde van de Amerikaanse dominantie in een tijd dat de Amerikaanse supermacht nog goed in staat—en bereid—was om te vechten.

CIA, op de kust van Cuba in de hoop een volksofstand te veroorzaken. Maar zonder militaire zee- en luchtsteun van de V.S. werd de rebellie gemakkelijk door Castro's troepen teruggedrukt. Van het door de V.S. geleide invasieleger kwam bijna iedereen om, of stierf jaren later in gevangenschap.

Een aantal jaar vóór de Varkensbaai schreef de heer Armstrong in de *Plain Truth* van januari 1953 dat de V.S. Castro en de communisten uit Cuba had moeten verdrijven. Omdat ze dit niet deden stelde hij de vraag, "Zal de Verenigde Staten uitvinden dat nu het Castro en goddeloze communisten op de Amerikaanse drempel hebben gelaten, dit allerlei problemen en intimidatie zal blijven veroorzaken?" Dat heeft het inderdaad gedaan.

Na het Varkensbaai fiasco legde de heer Armstrong de schuld niet bij het leger van de V.S., of zelfs niet bij President Kennedy, maar bij HET AMERIKAANSE VOLK! Hij schreef in oktober 1961 in de *Plain Truth* dat "DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA ZIJN LAATSTE OORLOG GEWONNEN HEEFT, tenzij of totdat de Verenigde Staten zich als geheel bekeert en terugkeert naar wat de heilige lijfspreuk van zijn dollar zegt: "Ons vertrouwen is in God."

"Ik heb dat gezegd toen wij faalden in Korea! ... Ik zeg het weer nu de regering van de Verenigde Staten dit Cubaanse fiasco heeft gesteund—de president heeft de toestemming hiervoor verleend—en God, de God waar Amerika zich van heeft afgekeerd, het de meest vernederende nederlaag gaf! Wat betekent deze Cubaanse nederlaag?"

"Het is een teken op uw muur, Meneer en Mevrouw Verenigde Staten!"

Sterke woorden. Hoe diepzinnig als u bekijkt wat er verder gebeurde.

HET VIETNAM SPEKTAKEL

Al in november 1961 informeerde de *Plain Truth* zijn lezers dat de V.S. "bijna zeker" een belangrijke strijd in Vietnam zou moeten voeren. (De V.S. begon in 1964 troepen te sturen.) Hoewel verschillende nieuwsbronnen zich gereïsoleerd zullen hebben dat een oorlog in Vietnam op handen was, zou geen van hen deze titel vroeg in 1965 hebben gebruikt: "Waarom de Verenigde Staten de Vietnam-Oorlog niet kan winnen!" De *Plain Truth* zei dit al slechts een aantal maanden nadat vijandigheden waren begonnen.

Het artikel verklaarde, "De Verenigde Staten heeft het op zich genomen niet te winnen in Vietnam! ... Voormalig Gen. Douglas MacArthur zei ooit dat tenzij een land de oorlog inging met overwinning als einddoel, het reeds verslagen was voor de strijd begon. Hij had gelijk!"

"Vergis u niet—de V.S. en de andere landen die betrokken zijn bij de steun aan Zuid Vietnam willen graag winnen. Maar zij zijn bang om de actie te ondernemen die nodig is om te winnen." Dat werd in april 1965 gedrukt.

Anderhalf jaar later schreef de heer Armstrong, "De Verenigde Staten zijn niet aan het winnen. Toch is de oorlog gedurende 1966 veel intensiever geworden. Het volk ziet

geen resultaat. Men vergelijkt de omvang en macht van de Verenigde Staten met die van Noord Vietnam—een klein landje nauwelijks zo groot als een van onze staten, zoals bijvoorbeeld Florida. Men kan niet begrijpen waarom de Verenigde Staten—de machtigste militaire natie in de wereld—het kleine Noord Vietnam niet kan verslaan" (*Plain Truth*, januari 1967). De oorlog duurde nog acht jaar, en eindigde in de beschamende evacuatie van Amerikaanse ambtenaren van het dak van de V.S. ambassade in Saigon. Het was de langste oorlog in de Amerikaanse geschiedenis. Het was ook de meest vernederende nederlaag van het land. Geschiedkundige Paul Johnson noemde het "het verval van Amerika's macht."

Tijdens die jaren had de *Plain Truth* het regelmatig over een andere Vietnamees slachtoffer—de roem van Amerika in de wereld. "Geen militair land kan een strijdkracht leiden door de nederlaag van een vijandige aanval te accepteren," schreef de heer Armstrong, "met het excuus dat we het leven wilden sparen van mannen die dat leven hadden gegeven om onze eer en onze vrijheid te beschermen. ... Hoeveel meer levens zullen in toekomstige strijd verloren gaan omdat de vijand door dit vertoon van zwakte nu moed heeft gekregen en een makkelijke overwinning verwacht op een Verenigde Staten dat te bang is om te vechten?" (januari 1969).

De oorlog in Vietnam was inderdaad een behoorlijke aanslag op de reputatie van Amerika als supermacht. De *Plain Truth* heeft hier in februari 1978 naar verwezen toen het deze verbazingwekkende voorspelling deed: "De dagen zijn voorbij waarin de militaire macht van de Verenigde Staten gebruikt wordt om te bereiken wat Amerika als juist en goed ziet. ... De invloed van Amerika en zijn prestige is in snel tempo aan het afnemen. De trots van onze kracht is gebroken. De tijd komt spoedig dat de Verenigde Staten zo zwak zal zijn en zo bang voor zijn eigen schaduw dat, zoals de Profeet Ezechiël voorspelde, de oorlogstrompet zal klinken, maar niemand zal antwoorden (Ezechiël 7:14)."

Het was een voorbode van dingen die komen.

ANTI-OORLOG TIJDPERK

Als de Koreaanse Oorlog het begin aanduidde van de *bepaalde oorlogsvoering* strategie, dan duidde Amerika's schandelijke nederlaag in Vietnam het begin aan van zijn *anti-oorlogsvoering* strategie. Niets illustreert deze afkeer van gevaar beter dan de Iraanse gijzelaars-crisis.

In November 1978 bestormde een groep Iranese revolutionairen de Amerikaanse Ambassade in Teheran en gijzelden 52 V.S. medewerkers. President Jimmy Carter eiste herhaaldelijk dat Teheran de gijzelaars teruggaf,

IN DE ZONSONDERGANG

Net als het geloof in God, zijn de overwinningen van Amerika weggeëbnd in de monumenten van de geschiedenis.

maar de Ayatollah Khomeini zei dat zijn woorden betekenisloos waren. “Carter heeft de moed niet om een militaire operatie uit te voeren,” hoonde Khomeini. Carter’s enige vertoon van macht was een verprutste reddingspoging in april 1979 die de lichamen van 8 V.S. soldaten verbrand achterliet in de Iranese woestijn. Het werd voor iedereen zichtbaar op televisiecamera’s vastgelegd. Het was een volgende vernederende nederlaag. Iran hield de grootste supermacht van de wereld nog acht maanden op afstand na de verprutste reddingspoging. Men vraagt zich af hoe Theodore Roosevelt

die situatie zou hebben aangepakt.

Met het meer conservatieve leiderschap tijdens de jaren ‘80 zouden sommige kunnen zeggen dat Amerika iets van zijn trots en macht terugkreeg. President Ronald Reagan zond in 1983 troepen naar Grenada om het communisme vanuit West Indië uit te roeien. In 1986 bombardeerde hij Col. Muammar Gadhafi’s militaire hoofdkwartier in Libië als antwoord op een terroristische daad. Deze kleine schermutselingen kwalificeren echter nauwelijks als een beslissende militaire macht van de Verenigde Staten. (De bevolking van Grenada is nauwelijks groter dan die van Fargo, Noord Dakota.) Het liet slechts een toenemend terughoudend Amerika zien die alleen zijn militaire macht wilde gebruiken in kleine, relatief risicoloze conflicten.

Denk aan Libanon. In oktober 1983 ramde een Islamitische terrorist een vrachtauto vol explosieven in de Marine-barakken in Beirut, waarbij 241 Amerikanen werden gedood. Vier maanden later trok President Reagan alle V.S. troepen terug, een handeling die bijna volledig de Libanese Christelijke machtsstructuur doorbrak.

Na een volgende beschamende terugtrekking van de V.S. herinnerde de *Plain Truth* zijn lezers aan wat het al decennia lang had gezegd. De uitgave van november/december 1983 bevatte een artikel getiteld “Waarom Amerika zijn laatste Oorlog heeft gewonnen.” Hierin werd de heer Armstrong’s boek *De Verenigde Staten en Groot Brittannië in Profetieën* aangehaald: “De Verenigde Staten, hoewel nog in het bezit van weergalozes macht, is bang—vreest—om die te gebruiken, precies zoals God zei.”

DE “OVERWINNING” IN DE GOLF OORLOG

Als er al een conflict bestond dat de voorspelling van de

heer Armstrong ontkrachtte dan zou het wel de Perzische Golf Oorlog zijn. Zelfs de kerk van de heer Armstrong had zich, nadat hij al verschillende jaren dood was, terug getrokken van de voorspelling dat “Amerika zijn laatste oorlog heeft gewonnen.” Joseph Tkach, de opvolger van de heer Armstrong, schreef in 1991 “Wij hadden het mis.”

Het jonge tijdschrift *Trumpet*, was het echter niet eens met de boodschap van de nieuwe, sterk verwaterde versie van de *Plain Truth*. “Amerika had wel zijn laatste oorlog gewonnen,” verklaarden we op de omslag van de *Trumpet* van mei 1991, kort nadat de Golf Oorlog was beëindigd.

Na een korte grondoorlog eiste de Bush-administratie de overwinning in de oorlog op. Gerald Flurry, de hoofdredacteur van de *Trumpet*, protesteerde sterk tegen die inschatting. Het is waar dat de wereld tot 1991 nooit eerder getuige was geweest van zo’n voorstelling van technologisch vooruitstrevende vuurkracht. Maar, ondanks deze vertoning van macht, was de Perzische Golf Oorlog er niet een “die de wil van de V.S. heeft getest,” zo schreef hij.

“De waarheid is dat we een strijd in Koeweit hebben gewonnen. Maar we hebben geen oorlog gewonnen. Het werk werd niet afgemaakt,” schreef de heer Flurry. “Saddam Hussein heeft nog steeds de macht—op bepaalde manier zelfs meer—en hij heeft Irak tot een slachtveld omgevormd. Is dat geen teken dat we de oorlog niet hebben gewonnen? Dat het ons aan de wil ontbreekt om te winnen zoals gezegd in Leviticus 26:19?” Eigenlijk heeft de V.S. een enorm probleem veroorzaakt voor de toekomst. “Dit zal President Bush en Amerika waarschijnlijk voor de rest van onze levens blijven plagen en kwellen!” zo schreef hij. Deze voorspelling heeft zichzelf in de tientallen jaren erna wel bewezen.

De heer Flurry liet zich vooral kritisch uit over hoe, na de Koerden en Shiieten aangemoedigd te hebben zich tegen Saddam Hoessein te verzetten, de Bush-administratie hen in de steek gelaten heeft. Hussein kon vervolgens zijn moorddadige vernietiging van deze mensen voortzetten, een humanitaire ramp. De heer Flurry noemde dit “het grootste verraad in de geschiedenis van de V.S.” “De ‘nieuwe wereldorde’ van President Bush is enorm beschamend geweest voor de geschiedenis van ons land!” schreef hij. “Amerikaanse leiders zeggen dat de V.S. geen UN mandaat had om in te grijpen in Irak om de vluchtelingen te helpen. Alleen deze uitspraak laat al zien dat het ons aan de wil ontbreekt om onze macht te gebruiken voor een goed doel. En als de crisis rond de Irakese vluchtelingen al geen goed doel vormt, dan vormt niets een goed doel!”

Het volgende oordeel, 2 decennia geleden geschreven, heeft zich tot deze dag toe in Amerika’s buitenlandse politiek afgespeeld, met o.a. President Obama die zijn plan van terugtrekking uit Afghanistan meedeelde voordat hij zelfs maar troepen de strijd in had gezonden: “Amerika is nog steeds bang om in een burgeroorlog van het Vietnamtype te verzanden in Irak. Zelfs nadat ze vrijwel weerloos

tegen ons waren! Dat is omdat God de trots van onze macht gebroken heeft—onze wil om te winnen! ... Amerika moet inzien dat het onder een vloek van God leeft en zich bekeren van zijn zonden.”

Het feit dat de Golf Oorlog van 1991 de Koerden en Shiïeten heeft verraden en de macht in handen van Saddam Hussein bleef, laat zien dat het op zijn best een impasse was voor de Verenigde Staten. De jaren die volgen demonstreerden nog sterker de mate waarin de vloek meespeelde in dat conflict.

In de jaren '90 volgden verdere Amerikaanse nederlagen, zowel politiek als militair. Er was de “landopbouw” poging van de V.S. in Somalië in 1993. Er waren slechts 29 Amerikaanse slachtoffers voor nodig om zich terug te trekken uit die missie. Het bombardement in 1996 van Khobar Torens in Dhahran, Saudi Arabië, gaf aanleiding tot een \$353 miljoen kostende, verdere terugtrekking in de Saudische woestijn. Toen in 1998 terroristen de ambassades van de V.S. opbliezen in Dar es Salaam en Nairobi, beantwoordde President Bill Clinton dit met een tik op de vingers: een kruisraket aanval op verdachte terroristische faciliteiten.

De Verenigde Staten trok zich zelfs terug uit een conflict in Haïti, een van de armste landen in de wereld. Een marine aanvalsschip van de V.S. werd door een kleine bende Haïtianen op afstand gehouden bij Port au Prince in 1993. De V.S. schrapte de missie omdat ze bang waren voor slachtoffers.

DE OORLOG TEGEN TERRORISME

Op 11 september 2001 ervoer de V.S. de dodelijkste aanval op Amerikaanse bodem sinds Pearl Harbor. Islamitische terroristen vermoorden bijna 3000 mensen en stortte de V.S. in een echte oorlog.

Gelijk vanaf het begin stond vast dat deze oorlog zou mislukken. Kijk om te beginnen eens naar de definitie die Amerika eraan gaf. Gevangen door politieke correctheid en dus ongemakkelijk met elke ongunstige benaming van de Islam, definieerden de leiders van Amerika het als een “oorlog tegen terrorisme.” Dit is verwarrend. *Terrorisme* is geen vijand maar een tactiek. Het niet duidelijk identificeren van *Islamitisch Extremisme* en *haar sponsor-naties* als een vijand is net als het definiëren van de 2e Wereldoorlog als een “oorlog tegen blitzkrieg” zodat je niet direct Duitsland hoeft te impliceren.

Karakterisering van de “terroristische dreiging” als vaag, onduidelijk, ontwijkend en alomtegenwoordig waren eveneens misleidend. De dreiging komt voornamelijk uit een paar landen voort, en één in het bijzonder: *Iran*. Net zoals de val van de USSR ineens de communistische dreiging verminderde, zo zou het beëindigen van de *staatssteun* aan Islamitisch terrorisme ook vrijwel alle *terrorisme beëindigen*.

Het probleem is dat Iran bontgenoten heeft: in het bijzonder Rusland en China. Afghanistan had geen

vrienden en geen macht—dus de V.S. koos dit land (of, meer precies, de Taliban) uit als het eerste doel in de “oorlog tegen terrorisme.” Maar in termen van contributie aan wereldwijde terrorisme is de Taliban onbeduidend in vergelijking met Iran, maar dat is het probleem waar je mee te maken krijgt als je de vijand niet op de juiste wijze aanwijst.

De volgende aanval van Amerika op Irak (of, eigenlijk op Saddam Hussein) was nog problematischer, omdat het de enige grote beteugeling van Iran weghaalde, en daarmee min of meer de uiteindelijke toename in gezag garandeerde van de Iraanse Republiek.

Als gevolg van deze verwarring in wie de vijand was, heeft de V.S. sinds 2001 eigenlijk effectief niets gedaan om Iran aan te vallen of zijn steun aan terrorisme te verminderen. De “oorlog tegen terrorisme” heeft Iran in feite alleen maar sterker gemaakt. Zijn president spant zich in om nucleaire wapens te bouwen en dreigt Israël van de kaart te vegen. Iranese agenten geven brandstof aan een opstand in Irak die het leven kost aan Amerikaanse en geallieerde soldaten. De aanvallen van Hamas en Hezbollah die Israël en Libanon hebben omgevormd tot een slagveld zijn aangestuurd, gefinancierd, bewapend en persoonlijk gesteund door Iran.

Zelfs als de V.S. een beslissende overwinning had gehaald in zijn veldtocht tegen Afghanistan en Irak, dan zou het nog mijlenver verwijderd zijn van een overwinning in de oorlog tegen terrorisme. Zo lang de belangrijkste sponsor van Islamitisch terrorisme, de Islamitische Republiek Iran, nog bestaat, is de oorlog tegen terrorisme niet gewonnen.

Maar zelfs de strijd in Afghanistan en Irak wordt niet gewonnen. In Afghanistan is de Taliban weer aan het terug komen, en de V.S. overweegt zelfs vredesonderhandelingen met het regime dat het eerst probeerde te verslaan. Erger nog, de Taliban heeft grote delen van Pakistan overgenomen, waarbij het gehele land, inclusief nucleaire wapenkamer, in gevaar wordt gebracht.

In Irak heeft de V.S. iets ergers gedaan dan het *niet aanvallen* van Iran: ze heeft zelfs geprobeerd *de dialoog* met Iran *te openen*, zijn hulp vragend om het moeras in Irak onder controle te krijgen door de Shiïeten in toom te houden. Om zijn zaken in Irak in orde te krijgen heeft de “grootmacht” Verenigde Staten hulp verzocht van *de grootste staat-sponsor van terrorisme in de wereld!*

In plaats van het winnen van de oorlog tegen terrorisme is Amerika bezig Irak aan Iran over te dragen!

“Het machtigste (Moslim) land in het Midden Oosten is Iran,” schreef de heer Flurry in een artikel uit 1994 met de titel “Staat Irak op het punt in handen van Iran te vallen?” “Kunt u zich de macht voor stellen die zij zouden hebben als zij controle krijgen over Irak, het tweede-grootste olie producerende land in de wereld?”

Dit is precies wat er gebeurd is. De tentakels van Iran reiken zo ver dat Irak in toenemende mate marsorders accepteert van zijn Amerika-hatende buurland. “Zij die

denken dat wij in Irak gewonnen hebben, laten zich voor de gek houden,” schreef Robert Baer, een voormalig officier in het Midden Oosten, in 2008. “De Verenigde Staten kan niets doen om Iraanse autoriteiten in Irak te bedwingen, bijna tot een volledige en permanente bezetting toe” (National Interest Online, 30 Oktober 2008). Wint Amerika? “De consensus in het Midden Oosten,” zo schreef Baer, “is dat Iran BELANGRIJKE STRATEGISCHE OVERWINNINGEN heeft gemaakt van de oorlog in Irak en Afghanistan.”

“IRAN LIJKT STEEDS MEER OP EEN WERELDMACHT nu ze heerschappij heeft over een derde van het Midden Oosten en invloed heeft op 55 procent van de wereld-olievoorraad,” zei hij.

In plaats van het winnen van de oorlog tegen terrorisme heeft Amerika meegeholpen een terroristen-sponsorende supermacht te creëren!

EUROPA

Nog beschamender was Amerika's vreselijke buitenlandse politiek in Europa. Deze is goed gedocumenteerd in zowel de *Trumpet* als de *Plain Truth*.

Slechts vier jaar na de 2e Wereldoorlog schreef de heer Armstrong, “Maar terwijl de lichtgelovige, onnozele Oom Sam, altijd maar in staat om één vijand tegelijk te zien, druk bezig was zich zorgen te maken over Rusland, maakte de werkelijke bedreiging een duivelse en snelle vooruitgang—in het geheim—in Europa!” (*Plain Truth*, november 1949). In de *Plain Truth* van juni 1952 vergeleek de heer Armstrong de aanmodderende buitenlandse politiek van Amerika in Europa met het creëren van een monster van Frankenstein die zich uiteindelijk tegen zijn meester zou keren.

Gerald Flurry gebruikte diezelfde vergelijking in de *Trumpet* van september/oktober 1995. Hij schreef hoe de V.S. sterk gekant was tegen acceptatie van de losgebroken Joegoslavische republieken van Slowakije en Kroatië in 1991. Toch, na druk vanuit Duitsland, zwichtte de Verenigde Staten en boden hun stilzwijgende goedkeuring aan. Het erkennen van die twee staten was, meer dan iets anders, de vonk voor een opeenvolging van oorlogen in het Balkan-gebied tijdens de jaren '90.

Kroatië stond tijdens de 2e Wereldoorlog aan de kant van de Nazi's. De Kroatische leider die in 1991 door Duitsland met nadruk werd gesteund, Franjo Tudjman, was zelf een Nazi-sympathisant. Toen de oorlog uitbrak, verschoonde Kroatië zijn territorium van Servisch bloed. Carl Bildt, voormalig bemiddelaar van de Europese Gemeenschap in de Balkan, noemde het de “meest efficiënte etnische zuivering die we ooit in de Balkan hebben gezien.”

Amerika had op krachtige wijze zijn volledige steun gegeven aan de *verkeerde kant*—en weinig commentatoren, op de *Trumpet* na, zeiden er ook maar iets van.

De *Trumpet* heeft deze waarschuwing nu al verschillende jaren rond geschald. Tijdens de oorlog in Kosovo,

belichtten we een verdere afbraak van de wilskracht van de V.S.: “Gegeven het ogenschijnlijke gebrek aan wilskracht om zijn militaire macht effectief in te zetten om een overwinning te behalen [voor de goede kant], zoals blijkt uit zijn verschillende militaire avonturen in de afgelopen jaren, waarom zouden we überhaupt nog militaire macht inzetten...?” (*Trumpet*, mei 1999). Het door de V.S. geleidde bombardement zal op den duur Amerika veel meer schade berokkenen dan het Servië heeft gedaan. Deze trend, dat Amerika vaak de verkeerde kant steunt, zal, volgens bijbelse profetie, een desastreus einde hebben.

En als we nu “Amerika heeft zijn laatste oorlog gewonnen” opwegen tegen de feiten, wat komt daar dan uit? Dat de heer Armstrong gelijk had. Van Korea tot Cuba tot Vietnam tot Libanon tot Somalië tot Kosovo tot Irak tot Afghanistan—al deze voorvallen vormen duidelijke politieke en militaire nederlagen voor Amerika.

ZEGENINGEN EN VLOEKEN

Er is een reden waarom de heer Armstrong op juiste wijze voorspelde dat Amerika na de 2e Wereldoorlog zijn wil om zijn macht te gebruiken zou verliezen en nooit meer een oorlog zou winnen. Hij wist dat toen God in Leviticus 26:19 dreigde “de trots uwer kracht te verbreken,” Hij voornamelijk verwees naar Engeland en de Verenigde Staten in deze eindtijd.

Het ironische is dat dezelfde God die beloofde onze trots te breken degene is die ons deze enorme “kracht” in eerste instantie heeft gegeven. God zegende Amerika met ongekende materiële welvaart omdat Hij dit, onvoorwaardelijk, aan Abraham beloofd had. Hij deed dit vanwege Abraham's gehoorzaamheid aan God's wetten. Dat is de reden van de rijke zegeningen van ons volk tot aan de 2e Wereldoorlog. (Dit wordt allemaal grondig uitgelegd in de heer Armstrong's boek *De Verenigde Staten en Groot Brittannië in de profetieën*. Vraag uw gratis exemplaar aan voor verdere uitleg.)

Heden keert God echter deze zegeningen om in vloeken vanwege alom overheersende zonden en ongehoorzaamheid aan Zijn wet. God gaf ons elk denkbare weldaad, maar wat hebben wij gedaan met die zegeningen? Laat de heer Armstrong het uitleggen: “Net als Rome, zijn wij dik en welvarend en lui geworden. Wij Amerikanen rollen om in het geld. We hebben meer geld dan enig volk ooit heeft gehad. Geld komt zo gemakkelijk! ... Wij zijn het meest welvarend, in vergelijking met andere landen, en wij ontwikkelen ons in rap tempo tot luiaards en softies, en wij zoeken naar luxe en plezier, en spanning, naar ledigheid en gemak, en naar werk- en energie sparende apparaten en instrumenten” (*Plain Truth*, februari 1956). En dat is tegenwoordig nog veel meer van toepassing dan in 1956!

In al deze materiële welvaart zijn wij God vergeten. We zien in de feite steeds meer voorbeelden van actieve, opzettelijke, kwaadaardige vijandigheid tegen God—een

beweging om God systematisch uit te bannen uit het publieke leven—om goddeloosheid te vestigen als Staatsreligie! Maar zelfs die gevallen waarbij God wel vermeld wordt, wordt Hij nooit erkent als wetgever, of zelfs als morele autoriteit. In deze moderne maatschappij voelen wij ons slechts verantwoordelijkheid verschuldigd aan onszelf.

Daarom heeft God nu een vloek gegeven aan de volken van Engeland en de Verenigde Staten. De opeenvolging van militaire en politieke nederlagen van Amerika sinds de 2e Wereldoorlog vormen een bewijs van deze vloeken! Amerika heeft inderdaad zijn laatste oorlog gewonnen. Het was de waar in 1950—en het is nu nog net zo waar.

“God waarschuwt ons heden ten dage door vele profetieën... dat tenzij wij in deze generatie ons bekeren van onze zonden, en ons tot Hem keren met vasten, met tranen, en in oprecht gebed, Hij onze steden zal vernietigen, en al onze vestingen, door het zwaard van vreemdelingen; dat Hij ons zal straffen door de hand van een onbarmhartige; dat we binnen gevallen zullen worden, verslagen en vernederd tot slaven! God moge onze volken helpen om deze waarschuwing ter harte te nemen!” (*Plain Truth*, oktober 1954).

Al die welvaart—en toch een gebroken wilskracht. Dat vormt een gevaarlijke combinatie. Zoals de heer Armstrong schreef in de *Plain Truth* van juni 1954, VIJANDIGE LANDEN BEGEREN DIE WELVAART. Dat is de menselijke natuur. Het is tijd om naar God's profetieën te luisteren en aandachtig te zijn: vijandige landen zullen die welvaart innemen zodra zij hier sterk genoeg voor zijn.

Dat zal gebeuren—en veel sneller dan u misschien denkt. Dat is wat de heer Armstrong voorzag.

De heer Armstrong concludeerde een artikel in de *Plain Truth* van oktober 1954 met de volgende woorden: “Hoe een Amerikaan—een Engels sprekende erfgenaam van God's uitgelezen materiële zegeningen—geconfronteerd met zulke overweldigende vervulling van profetieën—zo'n inspirerende demonstratie van de kracht en macht en trouw van de Almachtige God—deze zegeningen kan accepteren en er gebruik van kan maken, en vervolgens onachtzaam God's waarschuwing dat onze zonden toenemen negeert, en niet op zijn knieën gaat voor de grote Almachtige en zich bekeert, en voorspraak doet voor alle Israëlitische volken in een hartverscheurend gebed, en niet op elke mogelijke manier helpt om ons volk te waarschuwen voor hun dreigend gevaar, lijkt onmogelijk om te begrijpen.

“God waarschuwt ons door profetieën dat onze zonden snel toenemen. En nu is de dag van afrekening aangebroken! Het zwaard uit het buitenland heeft ons reeds aangevallen. In dit beangstigende, ontzagwekkende atoomtijdperk zal de 3e Wereldoorlog beginnen met atoombommen die vallen op Londen, Birmingham, Manchester, Liverpool, New York, Washington, Philadelphia, Detroit, Chicago, Pittsburgh; zonder waarschuwing!

“God moge onze volken helpen om deze waarschuwing ter harte te nemen!”

Atlantische Scheur

De vriendschap tussen de V.S. en Europa is niet wat het lijkt.

Wie had gedacht, midden in de slachting van de 2e Wereldoorlog, dat Amerika en Duitsland ooit bondgenoten zouden zijn? Toch werd spoedig na het einde van de oorlog de fundatie gelegd van een onwaarschijnlijk bondgenootschap. De Verenigde Staten richtte het Marshall Plan op om West Europa, voornamelijk Duitsland, te herbouwen en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (Nato) werd gelanceerd, hetgeen Europa en Noord Amerika verbond in een militair bondgenootschap.

Bijbelse profetie laat zien dat deze vereniging, vanaf het begin af aan, gedoemd is in puinhoop te eindigen. De ontrafeling van de transatlantische verhouding die we heden zien is slechts het ontvouwen van onvermijdelijkheid.

De *Plain Truth* bezat dit begrip onder leiding van Herbert W. Armstrong. “Economisch herstel maskeert de diepe kloof die uiteindelijk het Atlantisch bondgenootschap doormidden zal scheuren,” zo schreef de *Plain Truth* in september 1983. Deze verklaring markeert een profetie die met rasse schreden haar vervulling nadert: een onvermijdelijke scheur tussen de Verenigde Staten en Europa.

“KUNNEN WE LIEFDE VERWERVEN MET GELD?”

Drie decennia eerder, in april 1952, terwijl Amerika het voortouw nam om Duitsland toe te staan zich te herbewapenen, verklaarde redacteur Herman Hoeh waarom deze actie zo misplaatst was: “De vraag die President Truman en Secretaris Acheson en u zich moeten stellen is reden voor zorgvuldige waarnemers om te sidderen!

“DURFT AMERIKA DUITSLAND TE HERBEWAPENEN?”

“Kunnen we Europa verenigen en *sturing* geven aan de kolossale militaire machine waarvan we ons voorstellen dat die er al in 1955 zal zijn? ...

“ONZE LEIDENDE GENERAALS IN EUROPA GEVEN DE KEIHARDE WAARSCHUWING DAT DUITSLAND EEN INGECALCULEERD RISICO IS. Wat zal Duitsland, gewapend met Amerikaanse steun, denken van haar nieuwe macht?

“*Het uur der beslissing brak aan* bij Lisbon toen werd besloten om Duitsland te herbewapenen. *Uw toekomst staat op het spel!* Hoe kunt u weten wat er in Europa gaat gebeuren? ...

“WAAROM ZOU DEN DE DIPLOMATEN DENKEN DAT HET HART VAN HET DUITSE VOLK VANDAAG ANDERS IS DAN GISTEREN? Al de ONDEMOCRATISCHE landen die bewapend werden hebben zich tegen ons gekeerd. Wij vormen de gehate ‘welvaart’ naties, de ‘kapitalistische’ naties, de ‘imperialistische’ naties.

“HET HART VAN HET DUITSE VOLK, GEÏNDOCTRINEERD MET NAZISME, HEEFT ZICH NIET BEKEERD TOT ONZE MANIER VAN LEVEN. Als ze werkelijk ... van ons zijn gaan houden sinds hun nederlaag, zouden zij dan nu proberen mee te dingen naar overheersing in Europa, en zouden zij dreigen hun steun te onthouden aan het proces van democratisering tegen Rusland? Is dat de manier waarop hun liefde zich uit? Kunnen we liefde verwerven met geld?” (*Good News*).

Bedenk dat dit meer dan 58 jaar geleden geschreven werd! Zelfs in 1952 vocht Duitsland om heerschappij over Europa te verkrijgen—en Amerika begreep niet wat het betekende, of koos om het niet te begrijpen. Dat is vanaf het begin het doel van Duitsland geweest.

Let erop hoe dat artikel het probleem van Amerika aanduidde als het *kopen van Duitsland's* “liefde.” Deze tendens, die sindsdien steeds sterker is gegroeid, was vanaf het begin gedoemd te falen, zoals blijkt uit profetie.

De *Plain Truth* schreef dit in februari 1956: “Amerika lijkt getrouwd met het idee dat het vrienden en bondgenoten over de hele wereld kan kopen met glanzende Amerikaanse munt. Wij menen bevriende naties bij ons te houden door hen gul te voorzien van geld en wapens. *Maar het werkt niet!*”

Deze uitspraak is meer dan ooit van toepassing op deze tijd. Denk aan de miljoenen dollars die de V.S. uitgegeven heeft om te proberen bondgenoten te kopen zoals

Pakistan en Egypte—landen die ongeacht dat hun opmars naar radicalisme blijven vervolgen. Er is Amerikaans geld gepompt in verschillende aangelegenheden in Zuid Amerika, Azië en verschillende andere gebieden. Niets van deze vrijgevigheid heeft de steun voor Amerikaans beleid vergroot of een jota aan respect verdiend. Het geld spreekt niet. En Amerika heeft hoe dan ook duidelijk geen geld meer. Amerika is eigenlijk wanhopig op zoek naar buitenlands geld om zijn gebroken economie te steunen. Deze menslievende inspanningen vormen een val.

Maar bijbelse profetie wijst in bijzonder op het gevaar van een Amerika dat op zoek is naar bondgenootschap met *Duitsland*.

Het openbaart, in de eerste plaats, dat we kunnen verwachten, waar de *Plain Truth* al op zinspeelde, dat Amerika zal proberen deze noodlottige relatie te *versterken*. (U kunt over deze profetieën lezen in onze boekjes *Nahum: Een eindtijd profetie voor Duitsland* en *De Wachter uit Ezechiël*.) Het was deze impuls die ertoe leidde dat Amerika (onder het schild van de Navo) handelde als een gewillige lakei van Duitsland (zelf onder dekking van de gemeenschappelijke buitenlandse politiek van de EU) in de verschrikkelijke Balkan oorlogen die de Joegoslavische Republiek in stukjes opbraken en eindigden met voormalige deelstaten van Joegoslavië die praktisch kolonies van het opkomende EU rijk werden.

Deze voorspelling weergalmde opnieuw op 1 december 2009 toen de Amerikaanse ambassadeur voor Duitsland verklaarde dat Duitsland “Washington's belangrijkste bondgenoot is.” “We hebben sterke partners nodig—en nergens zijn er betere of meer toegewijde partners dan in Europa. En Duitsland is het middelpunt van de Europese Unie,” zei hij. Veel Amerikaanse leiders hebben Europa, en vooral Duitsland, aangemoedigd een sterkere leiderrol in de wereld in te nemen; zelfs President Barack Obama spoorde de Europeanen aan om “de last van wereldleiderschap” op zich te nemen.”

Amerika vertrouwd volledig op Europa en beschouwd het als een relatie in wederzijds belang. Europa ziet dit echter anders.

“EEN MEER GEBALANCEERDE RELATIE”

Toen de Europese commissaris van buitenlandse zaken na de inauguratie van President Obama zei dat hij een “meer gebalanceerde relatie” verwachtte tussen Europa en Amerika, bedoelde hij gebalanceerd ten gunste van meer Europese macht en minder Amerikaanse macht.

Zoals de *Plain Truth* al had gesuggereerd, werd Europa's antipathie van Amerika duidelijk in de schaduw van de wereldwijde economische neergang. Europa geeft het Anglo-Amerikaanse economische model de schuld van de crisis. Het heeft met stevige regels uiterst strenge maatregelen getroffen om het financiële leiderschap van New York en Londen te smoren, in een poging om het financiële centrum van de wereld te verplaatsen naar Brussel / Berlijn. Het heeft de leiding op zich genomen als de wereld's belangrijkste financiële toezichthouder. Het heeft strenge straffen opgelegd aan Amerikaanse giganten zoals Intel, Google en Microsoft, waarbij het Amerikaanse bedrijven gedwongen heeft zich aan Europese regels te houden. Als direct gevolg van de economische neergang hebben alle G-20 landen getekend om de door de EU gecontroleerde Financial Stability Board (FSB) toe te staan hun economie te reguleren. Amerika heeft zichzelf ondergeschikt gemaakt aan de economische regelgeving van Europa. Het heeft een enorm vertrouwen gesteld in de welwillendheid en eerlijke behandeling van Europa.

Waar leidt dit allemaal toe? Laten we voor het ontstellende antwoord opnieuw kijken naar de door profetieën geleidde voorspellingen uit de *Plain Truth* van de heer Armstrong!

NAVO OVERNAME

Lees wat er in de *Plain Truth* van maart 1974 werd gepubliceerd: “Het Europese antagonisme tegenover de Verenigde Staten en haar beleid is nu voor iedereen duidelijk. De komende paar jaar zullen nog meer misverstanden, belangen verschillen en op sommige momenten openlijke vijandigheid brengen tussen de Verenigde Staten en Europa. *Europa—inclusief [toen] West Duitsland—zal zijn eigen verenigde militaire macht moeten opbouwen, inclusief nucleaire wapens.* Zowel religieuze als politieke krachten zullen een sleutelrol spelen in de toekomst.”

Alhoewel deze “misverstanden, belangen verschillen en ... openlijke vijandigheid” zo nu en dan verduisterd worden door Amerika's geprofeteerde radeloze pogingen om “vrienden” te worden met Europa, is dit de onvermijdelijke onderliggende realiteit. Dit speelt zich nu allemaal af!

De trend die begon met de Balkan oorlogen—dat Europa in toenemende mate via de Navo samenwerking koos met de Amerikaanse macht om zijn eigen belangen te dienen—zet zich voort. Dankzij de werkingen van Europa heeft de Navo een *radicale* metamorfose ondergaan. Navo was gevormd als een beschermer en verdediger van de vrije democratieën van de V.S., Engeland, Canada en de democratieën van West Europa tegen de

tirannieke machten. Nu wordt het echter steeds meer verbonden aan de EU en zijn streven naar sterk Rooms/Germaanse doeleinden. Navo heeft gepland om in 2010 een nieuw Strategisch Concept te ontwerpen—een nieuwe reden voor haar bestaan. Het zal zeker een sterke symbiose weerspiegelen van de strategisch militaire doelen van het Duitse Opperbevel onder de mantel van de West Europese Unie.

EEN NUCLEAIRE MACHT?

Bijkomende ernstige zorg is het feit dat, onder aanmoediging van Navo, de V.S. ongeveer 200 B61 thermonucleaire bommen heeft opgeslagen. Is het mogelijk dat het nieuwe Strategische Concept van de Navo beperkingen bevat die de Amerikaanse nucleaire bommen in de handen van de EU plaatsen? Wees niet verbaasd als Europa op dezelfde wijze als het de Navo kannibaliseert, ook deze nucleaire wapens kannibaliseert!!

Wat zei de heer Armstrong over dit vooruitzicht? Hij was zich terdege bewust van de massavernietigingswapens die Amerika heeft opgeslagen in Europa.

“U kunt erop rekenen dat de West Europese leiders gehaast en in het geheim beraadslagen hoe en hoe snel zij kunnen verenigen en kunnen voorzien in een verenigde Europese militaire macht om zichzelf te kunnen verdedigen!” schreef de heer Armstrong in de *Plain Truth* van april 1980. “En dus hoeven zij niet langer gedwee toe te geven aan Rusland! En wie geven zij de schuld voor hun vernedering en voor de noodzaak om een verenigd Europa te vormen, met een verenigd bestuur, een gemeenschappelijke munteenheid, en een gemeenschappelijke militaire macht zo groot of groter dan de USSR of de V.S.? *Zij zullen de Verenigde Staten de schuld geven! En als zij sterk genoeg zijn om voor zichzelf op te komen, zullen zij eerst Engeland aanvallen omdat deze zij aan zij met de V.S. bleef staan, en DAN ZULLEN ZIJ EEN GROOT AANTAL HYDROGENE BOMMEN TERUG-BEZORGEN DIE DE V.S. NU IN EUROPA HEEFT OPGESLAGEN!*”

Dat is schokkend genoeg het uiteindelijke lot van de Amerikaans-Europese relatie!

Dat de Amerikanen Duitsland overhalen deel te nemen aan gevechten buiten haar grenzen, is hetzelfde als oude vijanden die Duitsland uitnodigen hun wapens opnieuw in vijandschap tegen elkaar op te nemen. Zoals de heer Armstrong profeteerde, zullen de Duitsers uiteindelijk als het zo ver is tegen hun Anglo-Saksische vijanden zeggen, “Jullie hebben ons ertoe gedwongen!”

De EU wordt steeds onafhankelijker van de V.S. en versterkt zijn positie als wereldmacht, precies zoals de *Plain Truth* profeteerd heeft. De steeds groter wordende scheur tussen de V.S. en de EU verschuift de machtsbalans beslist in het voordeel van Europa—in het bijzonder van Duitsland. Dit zou de Amerikaanse leiders diep moeten alarmeren, als zij zouden weten waar het toe zal leiden! Zij negeren de waarschuwingen van de heer Armstrong op gevaar van eigen leven.

SUEZ

HONG KONG

PANAMA

GOEDE HOOP

FALKLANDEN

Wisseling van de Wacht

MALTA

CYPRUS

Afname van de heerschappij van de V.S. en Engeland over de zeepoorten in de wereld.

Voor de 2e Wereldoorlog heersten Engeland en de Verenigde Staten over elke belangrijke zeepoort in de wereld. Deze “poorten” zoals zij in de Bijbel worden genoemd, bleken onontbeerlijk voor het succes van de Geallieerden in de 2e Wereldoorlog. Sinds die tijd hebben de V.S. en Engeland echter, zonder gevecht, hun controle als poort-bewakers overgedragen.

Herbert W. Armstrong noemde een aantal van de meest strategische doorgangen op in de *Plain Truth* van oktober 1954: Gibraltar, Suez, Singapore en het Panama Kanaal. De Verenigde Staten en Engeland verkregen de controle over deze en vele andere na 1800 na Chr. vanwege de onvoorwaardelijke geboorterecht-beloften die God aan Abraham's zaad gedaan had. Eén van de zegeningen die beloofd werd aan hedendaags Israël (voornamelijk de V.S. en Engeland) was het heersen over de “poorten” van hun vijanden (Genesis 22:17; 24:60). Het feit dat onze volken deze geografische doorgangen hebben verworven bewijst op zich al onze bijbelse identiteit. “Wij moeten wel hedendaags Israël zijn,” schreef de heer Armstrong.

Meer bewijs wordt gevonden in het feit dat onze volken sindsdien de controle over die doorgangen weer hebben verloren. God heeft gezegd dat dit zou gebeuren. De heer Armstrong schreef in 1980, “Hoe meer onze ‘trotse macht’ wordt gebroken, en hoe meer de Britten hun buitenlandse zeepoorten en bezittingen rond de aarde verliezen, en als Amerika met een handtekening het Panama Kanaal—de controle over deze vitale zeepoort—weggeeft... vertegenwoordigt alleen al deze ene profetie een reusachtig bewijs van waar het hedendaagse ‘overblijfsel’ van de volken van Israël zich vandaag bevindt!” (*De Verenigde Staten en Britannië in de Profetieën*).

Dit was de reden—omdat de heer Armstrong wist dat de Bijbel profeteerde over de opkomst en neergang van de Amerikaanse en Britse volken in de eindtijd—dat de *Plain Truth* in staat was het verlies van verschillende zeepoorten ver voor het plaatsvond te voorspellen.

DE SUEZ CRISIS

Op 26 juli 1956 nam President Gamal Abdel Nasser van Egypte een overdachte gok en kaapte de controle over het

Suez Kanaal weg van de Britten. Twee weken later, op 5 augustus, schreef de heer Armstrong een artikel voor de *Plain Truth* uitgave van september 1956. Hierin zei hij dat de Suez-Crisis van “levensbelang was voor Groot Britannië.” Hij zei dat het Britse Rijk voornamelijk grootheid had verworven door zijn enorme zeescheepvaart. “Als Nasser nu het Suez over kan nemen en vast kan houden dan is de levensader van Engeland beschadigd.” De heer Armstrong zei in feite dat dit het einde van het Britse Rijk zou signaleren.

“Door het kanaal compleet in handen van Egypte te laten komen, met alle recht van toezicht, exploitatie en management in Nasser's macht,” zo schreef de heer Armstrong, “zou deze parvenuachtige dictator een wapen in handen krijgen waarmee hij de levensader van de Britse Gemenebest kan beschadigen. ... Het Suez kanaal is een van de belangrijkste factoren in de (Engelse en Amerikaanse) groei naar economische macht en nationale grootheid die nog niet door andere landen is geëvenaard.”

Bijna drie maanden nadat dat artikel werd geschreven, op 31 oktober, vielen Britse en Franse troepen Egypte binnen met het uitdrukkelijke doel controle over de Suez zeepoort te verkrijgen. Egypte sloeg terug door 40 schepen in het kanaal te laten zinken. De Verenigde Naties, geleid door de V.S., grepen in november in door een ‘wapenstilstand’ te regelen—wat in principe neerkwam op een Britse nederlaag. Britse troepen werden tegen het einde van het jaar terug getrokken.

Laten we terugkeren naar het artikel dat de heer Armstrong schreef op 5 augustus 1956, maanden voordat dit conflict opgelost werd. Hij zei, “De waarschijnlijke uitkomst van deze Suez-controverse—niet specifiek of direct geprofeteerd in de Bijbel—is dat Engeland de controle over Suez verliest voor de rest van dit tijdperk, en niet meer in staat zal zijn het terug te krijgen.”

Hij had gelijk. Engeland heeft nooit de controle over Suez terug gekregen. Deze strategische waterdoorgang blijft Egyptisch eigendom en onder Egyptisch bestuur. Hij had ook gelijk toen hij zei dat deze strijd van ‘levensbelang’ was voor het Britse Rijk. Tien jaar na de Suez-crisis, op 31 juli 1966, sloot het Ministerie van Koloniën in Londen haar deuren.

Het Britse Rijk was officieel beëindigd.

SINGAPORE

Een jaar voordat het Ministerie van Koloniën sloot sloeg de doodsklok voor het rijk reeds, toen Singapore zich terugtrok uit de door Engeland gesteunde Maleisische Federatie en zich onafhankelijk verklaarde. De *Plain Truth* vertelde haar lezers in de uitgave van oktober 1965 dat dit nog een Britse nederlaag was.

Engeland had met een verbond in 1824 deze kleine eilanden-doorgang verworven die de Indische Oceaan met het Verre Oosten verbindt. Onder het koloniale bestuur was er welvaart ontstaan, strategisch voordeel gevend aan Engeland, en eveneens ten voordele van duizenden Chinese en Maleise immigranten die daar samenstroonden voor hogere lonen. Buiten haar essentiële belang in de 2e Wereldoorlog, stelde de eiland-enclave Engeland in staat vrede te handhaven op het Maleise Schiereiland na de oorlog. Tegen 1960 hadden de Britten eindelijk herhaaldelijke Communistische pogingen om het eiland te veroveren gestopt.

Een aantal jaar later gaven zij Singapore echter zonder ophef over. “De veiligheid handhaven over een uitgestrekt deel van de wereld lijkt tragisch genoeg door velen niet meer belangrijk gevonden te worden,” schreef de *Plain Truth* in maart 1969. “De Britten hebben vrijwillig een van de wereld’s meest strategische ‘poorten’ opgegeven.”

HET PANAMA KANAAL

“Eenmaal, andermaal...” zei een krantenkop van 3 december 1999 waarin het refereerde naar Amerika’s overdracht van het Panama kanaal. Vierentwintig jaar eerder was de artikeltitel van de *Plain Truth* over het kanaal: “Eenmaal... andermaal... verkocht?” (5 april 1975). Het artikel verklaarde, “Let op mijn woorden: Het kanaal zal gaan—zo niet nu, dan wel later.” Dat was twee jaar vóór Jimmy Carter het controversiële verdrag tekende met Panama, waarin hij terugtrekking van de V.S. beloofde voor het einde van de eeuw.

Al in maart 1964 had de *Plain Truth* gewaarschuwd, “Amerika zal, voor dit allemaal voorbij is, het Panama kanaal gaan verliezen, tenzij het zich bekeert.” En wederom in november 1965: “De Verenigde Staten heeft vanaf het begin van de opbouw [van het kanaal] slechts opgeschept, gekropen, ontweken, gezwicht, toegegeven, zich terug getrokken en opgegeven!”

De *Plain Truth* wist dat God de trotse macht van Amerika had gebroken en stelde de vraag, “Kan God Zijn woord houden? Heeft Hij de macht in te grijpen in de loop der naties en kan Hij onze macht breken? Zal God Zijn goddelijke belofte van straf voor onze volken uitvoeren? Het antwoord is een donderend ‘ja!’”

In 1965 voorspelde het toen vol vrouwen, “De geschiedenis bewijst dat wij het kanaal zullen verliezen.”

En het voorspelde correct hoe dit zou gebeuren: “Het is voorbestemd dat we Panama verliezen—nu of later. Maar niet in een glorierijke en heroïsche nederlaag na

trouw verzet—maar met een volledige afgang. Door een zinloos en hulpeloos offer—in schande en zonder eer.”

De *Plain Truth* had ook gelijk over wie het machtsvacuum in de Kanaal-zone op zou vullen: “En—ironisch genoeg—zouden we zelfs ingenieurs, piloten en technici uit de communistische wereld kunnen zien die de kanaalwerkzaamheden kunnen invullen die door de Amerikanen zijn achtergelaten!” (juli 1977).

Dat al deze voorspellingen nu zijn uitgekomen is verbazingwekkend. De V.S. trok zich zonder weerstand terug—tot grote schande. Communisten vulden vele van de banen die door de Amerikanen waren verlaten. Zoals we rapporteerden in de *Trumpet* van 2000, verkreeg een havenfaciliteiten bedrijf met communistische connecties, gevestigd in Hong Kong, de controle over de in- en uitgangen van het kanaal.

In onze uitgave van januari 2000 herinnerden we onze lezers aan wat we al die tijd hebben gezegd over waarom de Verenigde Staten haar meest strategische zeepoort heeft verloren: “God heeft onze ‘trotse macht’ gebroken. Dat is waarom ons volk niet geroerd wordt door wat in Panama plaatsvindt. Er is iets vreselijk mis met ons! Wij zijn bang de macht te gebruiken die God ons heeft gegeven. ... Hoe lang moet God ons met de vloek slaan voor we wakker worden? Dat is de grote vraag die elk van ons moet beantwoorden.”

GIBRALTAR

Van de vier belangrijke zeepoorten die de heer Armstrong noemde in de *Plain Truth* van oktober 1954, moet alleen Gibraltar nog afgedragen worden. Maar dat zal spoedig gebeuren.

Engeland ziet reeds haar greep over de rotsige vesting verslappen. “Als er een doel mee gediend is, politiek of op andere wijze, dan zou Engeland zeer waarschijnlijk Gibraltar opgeven,” verklaarde de *Plain Truth* in september 1974.

In augustus 1982 voorspelde de *Plain Truth*, “Op lange termijn is Engeland vast van plan om Gibraltar weg te onderhandelen.”

En zowaar melde de *Plain Truth* in juni 1985 aan haar lezers dat er een overeenkomst gesmeed was tussen Engeland en Spanje waarbij de Britten instemden om de soevereiniteit-kwestie in Gibraltar aan te pakken. “Voor ons opent dit waarlijk het proces van dekoloniseren van de Rots,” zei het Buitenlandse Ministerie van Spanje.

De *Trumpet* bleef dit verhaal tijdens de jaren ‘90 volgen. In december 1997 vertelde wij onze lezers dat de Britten “deze machtige Mediterraan zeepoort zonder slag of stoot zouden overhandigen!”

Dit artikel concludeerde, “Feit is dat Engeland in principe geen bezwaar heeft om Gibraltar aan Spanje te overhandigen, onder voorbehoud dat dit acceptabel is voor de meerderheid van de bewoners van de Rots. Met andere woorden—het is slechts een kwestie van tijd.”

Op dat ogenblik wenste de meerderheid van de Rotsbewoners nog onder Brits bestuur te blijven, maar de

Spanjaarden voelen zich steeds meer aangemoedigd. In mei 2009 moesten oorlogsschepen van de Royal Navy bijvoorbeeld een gewapend Spaans schip dwingen zich terug te trekken uit de Brits territoriale wateren rond Gibraltar, nadat Spanje op illegale wijze partijen ter inspectie aan boord van Britse visvaartuigen begon te sturen. Het incident vond plaats nadat de Europese Commissie een Spaanse aanvraag had goedgekeurd om de wateren rondom Gibraltar aan te duiden als Spaans gebied volgens EU natuurwetgeving.

De Spaanse strijdlust zal toenemen en, zoals het artikel in de *Trumpet* aangaf, we kunnen “toekijken hoe Engeland’s grip op Gibraltar zal blijven verslappen.”

ANDERE BELANGRIJKE VERLIEZEN

Buitenom de vier *belangrijke* zeepoorten waarvan de heer Armstrong zei dat Amerika en Engeland die zou verliezen, zijn er vele anderen die zijn opgegeven.

De belangrijkste hiervan is Hong Kong. Zonder strijd gaven de Britten in 1997 deze Zuid-Chinese Zee over aan Communistisch bestuur. Met Hong Kong erfde China niet alleen een van de wereld’s rijkste handelscentra, maar het verkreeg ook de marine basis ter waarde van \$380 miljoen die de Britten hadden gebouwd. “Nooit eerder was zoveel, gebruikt door zo velen, weggegeven voor zo weinig,” verklaarde een lid van Engeland’s Ministerie van Defensie. “Met het einde van Brits bestuur in Hong Kong,” zo schreef de *Trumpet*, “zien we de slotakte van de neergang van een rijk—een door God-gegeven rijk—en de versnelde vervulling van de geprofeteerde vloeken op een verwend en ondankbaar volk, het Britse volk” (juni 1997).

Zuid Afrika was een ander trots bezit van het Britse Rijk, waardoor het controle voerde over de waterdoorgang rond de zuidelijke punt van Afrika. Maar de uitzetting van Zuid Afrika in 1961 uit de Gemenebest beëindigde de Britse invloed over Kaap de Goede Hoop.

Het eiland Malta vormt eveneens een strategische buitenpost die door Engeland is opgegeven. Het was van vitaal belang voor Brits succes in de Middellandse Zee tijdens de 2e Wereldoorlog. In 1964 verleende Engeland echter politieke onafhankelijkheid aan de Maltezen. In 1979 trokken de laatst overgebleven Britse troepen zich terug van het eiland, wat Malta’s prime minister aanmoedigde door het hun “Dag van Vrijheid” te noemen. In een reactie op het verlies van Malta en haar Mediterrane buureiland Cyprus, zei de *Plain Truth*, “De Britse zee-macht ... is nu praktisch verdwenen uit het Middellandse Zeegebied, dat ooit het “Britse meer” genoemd werd” (september 1979).

Zelfs de eenzame zeepoort overwinning van de afgelopen 50 jaar kwam niet zonder schaamte. In april 1982 bemachtigde Argentinië tijdelijk de controle over de Falkland eilanden van de Britten. Ruim 400 kilometer van de Argentijnse zuidkust gelegen, geeft deze zeepoort Engeland de controle over de Straat Magellaan. Hoewel

het Britse antwoord op de opstand de Argentijnen overweldigde, ging het zeker niet makkelijk. Argentinië liet 34 Britse vliegtuigen verdrinken en zonk zes schepen—met een dodental van 236. Dat Argentinië Engeland durfde te trotseren laat zien hoeveel schade aangebracht was aan het imago van Engeland door het overhandigen van haar vorige zeepoorten.

De laatste tijd heeft Argentinië haar pogingen hernieuwd om Engeland te dwingen controle van de Falkland eilanden op te geven. In 2006 waarschuwde de Argentijnse President Nestor Kirchner Engeland voor een “drastische verandering” in de pogingen van Argentinië om soevereiniteit over de eilanden te verkrijgen. Hij lanceerde een parlementaire commissie om de eisen van het land af te dwingen. In een toespraak in 2008 ter ere van de 26ste verjaardag van de gefaalde poging van Argentinië om Falkland te veroveren, verklaarde de Argentijnse President Cristina Kirchner dat de eis van haar land over de eilanden ‘onvervreemdbaar’ was. Vice President Julio Cobos legde uit wat Buenos Aires in gedachten had: “We moeten dit gebied dat van ons is terug krijgen, het hoort ons toe.” In het volgende jaar gaf een regeringsbeambte van de Falkland eilanden aan wat voor methode zij zouden gebruiken. Mike Summers zei dat Argentinië de Falkland eilanden dwong eisen van Argentijnse soevereiniteit te accepteren via economische oorlog. Een woordvoerder voor het Argentijnse Ministerie van Buitenlandse Zaken zei dat de maatregelen die de vis- en andere industrie van de Falkland eilanden beïnvloedden zouden blijven gelden totdat Engeland overeenkwam om met Argentinië te onderhandelen over zijn eis van soevereiniteit over de eilanden. Net als bij Gibraltar zijn de dagen van de Falkland eilanden onder Brits bestuur geteld.

We kunnen doorgaan. Maar waar het om gaat is dit: Tijdens de laatste helft van de 20ste eeuw zijn bijna al de belangrijke zeepoorten in de wereld van de Verenigde Staten en Engeland afgenomen. Herbert Armstrong profeteerde van deze verliezen omdat hij de Bijbel als leidraad volgde om wereldgebeurtenissen te begrijpen.

Daarom kijken wij naar hem om te zien waar dit allemaal toe leidt. *De zon is REEDS ondergegaan over het Britse Rijk*, schreef hij in de *Plain Truth* bijna een halve eeuw geleden. En omdat de V.S. net iets later macht kreeg dan Engeland, volgt de ondergang van zijn zon die van Engeland. Beide landen hebben allang de trots verloren die zij ooit in hun macht hadden. God heeft gezegd dat dit zou gebeuren vanwege hun ongebreidelde zonden en rebellie tegen Zijn wet. Om die reden, zoals de heer Armstrong concludeerde in de *Plain Truth* van september 1966, “komt midernacht met rasse schreden aanzetten.” **GIBRALTAR**

Vredesbewaking Afgedaan

Het falen van de VN om vrede te bewaren werd vanaf hun begin geprofeteerd. Hier is vooraf het nieuws van de “vrede bewakende” macht die haar plek zal innemen.

Herbert Armstrong, door velen de “onofficiële ambassadeur voor de vrede” genoemd, was in april 1945 aanwezig bij de openingssessie van de Verenigde Naties in San Francisco. “Ik zie nu reeds de wolken van de 3e Wereldoorlog zich verzamelen op deze conferentie,” schreef hij daar. “Ik zie hier geen VREDE ontkiemen, maar het zaad voor de volgende oorlog! ... De conferentie van de Verenigde Naties produceert slechts twist en geruzie, en is vanaf haar ontstaan gedoemd totaal te mislukken. Toch spreken wereldleiders erover als DE LAATSTE HOOP VAN DE WERELD—met als enige alternatief VERNIETIGING VAN DE MENSHEID!”

In een persoonlijk in de *Plain Truth* van augustus/september zo'n 25 jaar later schreef hij, “De 2e Wereldoorlog moest de ‘oorlog zijn die een EINDE zou maken aan alle oorlogen’. De Verenigde Naties was de ‘vredespoging’ van de wereld om verdere oorlogen te voorkomen. Wat zijn de resultaten na een kwart eeuw? Er hebben meer dan 50 oorlogen plaatsgevonden. De VN heeft bijgedragen aan het verkorten van vier oorlogen—MAAR—er is geen bewijs dat de Verenigde Naties een enkele oorlog hebben VOORKOMEN!”

In de *Plain Truth* van januari 1977 profeteerde de heer Armstrong: “Voor de onmiddellijke toekomst—de komende 5, 10 of 25 jaar—laat de ontzuchtende Bijbelse profetie zien dat deze wereld van slecht naar nog slechter zal gaan. Wereld verwarring, haat, strijd, oorlog en vreselijke vernietiging zullen in grote versnelling

toenemen. Het is het natuurlijk verloop dat we kunnen verwachten.”

We kunnen deze voorspellingen inderdaad verifiëren. Maar let op de volgende paragraaf! “De Verenigde Naties zullen niet in staat zijn vrede te brengen. De agressor naties—en wij zijn zo goedgelovig dat we ze pas herkennen NADAT ze ons in een volgende wereldoorlog hebben getrokken—zullen gewoon doorgaan met hun gemene spelletjes en hun diabolische plannen om de wereld te regeren.”

De heer Armstrong wist dat de Verenigde Naties geen vrede zou—*kunnen*—brengen aan deze wereld. Hoe wist hij dit? Door naar God's Woord te kijken, waarin de menselijke natuur wordt geopenbaard. “En de weg des vredes hebben zij niet gekend” (Romeinen 3:17). Hij zag, door de Bijbel, dat vrede nooit op aarde zou komen *door* de mens; vrede kan slechts mogelijk gemaakt worden *door* JEZUS CHRISTUS, na Zijn Terugkomst met Zijn wereld-besturende regering die een utopische vrede en harmonie zal brengen (Openbaringen 20:4-6; Jesaja 2:2-4; 9:6-7; 11:1-9).

Dus, had de heer Armstrong gelijk? Was hij—als God's boodschapper van *specifieke* profetieën aangaande onze huidige tijd—nauwkeurig in zijn voorspellingen?

Laten wij kort kijken naar de resultaten van de VN. De 192-landen tellende organisatie is het centrum van groeiend cynisme geweest. Sir Anthony Parsons, Engelse Ambassadeur van de VN van 1979 tot 1982 noemde het een “rampzalige mislukking.” Jeanne Kirkpatrick,

Amerikaanse ambassadeur van de VN begin jaren '80, zei dat het “slechts een plek was voor landen om retorisch stoom af te blazen.”

Vanaf de start van de VN in 1945 tot begin 2010 hebben er 267 oorlogen plaatsgevonden—waarbij bijna net zoveel mensen zijn omgekomen als in de 2e Wereldoorlog zelf! De VN was betrokken bij 63 vredesbewaking missies tijdens die periode. In het jaar 2009 alleen al onderhield de VN 17 missies, en het aantal conflicten wereldwijd was 31—wat resulteerde in meer dan 20 miljoen vluchtelingen! Heeft de VN succes in het “bewaren van de vrede”? Of zijn God's profetieën, zoals verkondigd door de heer Armstrong, uitgekomen?

De Verenigde Naties zijn afgedaald van een mislukking naar een klucht. Kreunend onder corruptie, lijkt de VN belangrijke functies weg te geven aan de meest bespottelijke kandidaat die beschikbaar is. In april 2007 werd Iran aangesteld als vice voorzitter van de Disarmament Commission (Ontwapening Commissie), en Syrië als rapporteur. Syrië werd in 2007 eveneens aangesteld als vice president van de Algemene Conferentie van het Internationale Atoomenergie Agentschap (IAEA). China, Cuba, Saudi Arabië, Sudan en Zimbabwe bevinden zich onder de huidige en voormalige leden van de Mensenrechten Commissie. Zimbabwe werd in 2007 verkozen als voorzitter van de Commissie voor Duurzame Ontwikkeling. Libië won een zetel bij de Veiligheidsraad voor een 2-jarige zit die begon in 2008, waarbij het in de

maand januari van dat jaar het roulerende presidentschap van de Raad overnam. De lijst gaat nog verder.

De VN is een acceptabel forum geworden voor anti-Israëlitische en anti-Amerikaanse retoriek. De Iraanse President Mahmoud Ahmadijad, sprak bijvoorbeeld in de Algemene Vergadering van de VN in september 2009, waar hij tekeer ging tegen Israël en de Verenigde Staten. De VN wordt simpelweg gebruikt door vijanden van het Westen om Amerika's invloed op het wereldtoneel te marginaliseren.

Dan zijn er nog de schandalen. In waarschijnlijk de grootste oplichterij van de geschiedenis van de mens, bereikte de onbekwaamheid van de VN haar hoogtepunt met het schandaal rond het olie-voor-voedsel programma dat miljoenen dollars aan omkoperij en corruptie doorsluisde naar de hoogste niveaus van de organisatie. De Irakese Dictator Saddam Hussein stak tussen de \$10 miljard en \$40 miljard in zijn zak onder de dekmantel van het programma dat van 1996 tot 2003 duurde. Nog veel walgelijker was het Congo seksschandaal dat voor het eerst ontdekt werd in februari 2004, en nog een jaar door kon gaan *nadat* VN beampten al wisten van de beschuldigingen dat hun vrede-bewakers kinderen van slechts 12 jaar jong hadden verkracht en verschillende andere seksuele misdaden hadden gepleegd. Er waren meer dan 150 beschuldigingen van verkrachting, kindermisbruik, aanranding en andere seksuele misdaden—alleen al 70 in de stad Bunia. Honderden beelden van kinderpornografie waarbij Congolese kinderen waren betrokken werden gevonden op de laptop van een Franse VN burger die in Goma werkte. In 2007 kwam het nieuws naar voren dat miljoenen dollars die naar VN ontwikkelingsprojecten in Noord Korea moesten gaan, overgeheveld waren door Kim Jong-Il.

VN vredesmissies zijn meer dan alleen maar nutteloos. Zij hebben in veel gevallen niet alleen totaal gefaald, maar hebben de zaken verschillende keren alleen maar erger

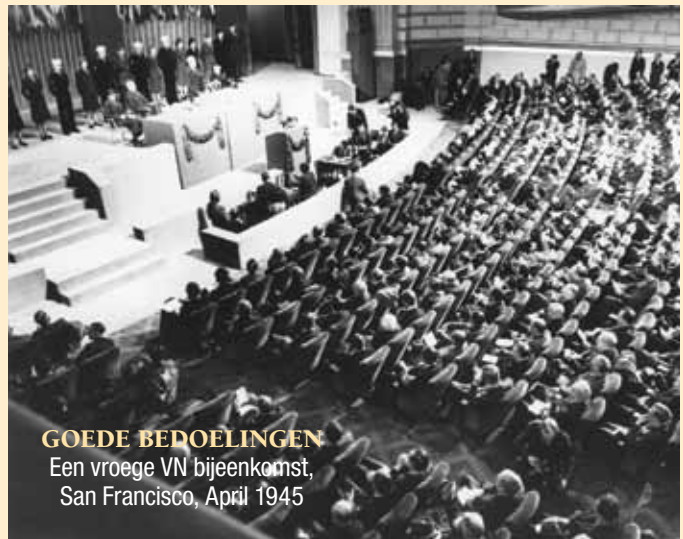
gemaakt. In 2000 werkten VN troepen zelfs samen met Hezbollah aan de Libanese-Israëlitische grens bij de kidnaping van drie Israëlische soldaten.

Deze vredesmissies hebben eraan bijgedragen dat Duitsland en Japan het taboe op een acceptabele manier doorbraken van het overzees inzetten van troepen. Duitsland's eerste overzeese inzet sinds de 2e Wereldoorlog was in een door de VN gevlmachtigde missie in Somaliland in 1994. Japan stuurde zijn eerste troepen in 1992 en 1993, naar Cambodja en Mozambique, onder de vlag van de VN. Toen deze taboes, met de hulp van de VN, eenmaal waren doorbroken, werd het makkelijker voor zowel Japan als voor Duitsland om troepen over de wereld te zenden—tot het punt waarop beide naties nu hun legers hebben uitgezonden buiten VN missies.

De VN is een bruikbaar dekmantel geweest, zeker voor het Duitse leger. Duitse troepen stippelden de kaart van Afrika uit, met VN en Navo missies. In 2006 maakte de Duitse marine haar eerste officiële inval in de wateren van het Midden Oosten sinds de 2e Wereldoorlog, toen Duitsland het commando overnam van het maritieme component van de VN Interim Troepen in Libanon, waarbij werd toegestaan de schepen vlak voor Israël's kust te parkeren.

Het is verre van vrede promoten, als de VN aan landen met een geschiedenis van agressie toestaat hun legers over de wereld te verspreiden. De tijd zal uitwijzen dat dit een tragische vergissing is.

De VN werd ontworpen als laatste hoop op vrede voor de mensheid.

De heer Armstrong schreef in 1966 in zijn boekje *The Wonderful World Tomorrow—What It Will be Like (De ideale wereld van morgen—Hoe het zal zijn)*, “De mens heeft zijn laatste kans niet gegrepen!” In plaats van het voorkomen van een 3e Wereldoorlog, heeft de VN Duitse troepen voor de drempel van Israël gesitueerd. Zoals op een andere plek in dit boekje wordt opgemerkt, is het de Duitse invasie van het Midden Oosten die het begin van de 3e Wereldoorlog zal markeren. In plaats van catastrofes te voorkomen, helpt de VN ze juist veroorzaken.

De mensheid kent werkelijk de weg van vrede niet. Betekent dat dat alles verloren is? Nee. “Nu moet God ingrijpen—of wij zullen vergaan!” schreef de heer Armstrong. Dat is de enige echte hoop op vrede.

De mislukte pogingen van de VN om vrede in de wereld te brengen zullen uiteindelijk vervangen worden door de TERUGKEER VAN JEZUS CHRISTUS—de *Vrededorst* (Jesaja 9:6). Hij zal de hele aarde regeren, en alle landen verenigen in Zijn weg van voorspoed!

Dat is de hoop van de mens op vrede. Dat is geprofeteerd in de Bijbel. De heer Armstrong herhaalde het voor velen. De *Trumpet* profeteert hetzelfde zodat nog meer mensen dit kunnen horen. En gelukkig zal die profetie zeer spoedig vervuld worden!

DEEL DRIE

**HET MIDDEN
OOSTEN**

Vroeger en Toekomstig Strijdveld

Denk aan deze gedurfde voorspellingen over 's werelds meest onvoorspelbare hotspot.

Hoe kan iemand voorspellen wat er zal gebeuren in een gebied zo onvoorspelbaar als het Midden Oosten? Het gebied is decennia lang—of zelfs millennia lang—chaotisch en vol VERANDERING geweest. Rijken zijn verschrompeld, grenzen zijn getrokken en weer weggevaagd, regeringen omvergeworpen, hele bevolkingsgroepen onteigend. Is het dan niet gek om te beweren te kunnen voorzien wat er voor dit gebied in het verschiet ligt?

Toch hebben eerst de *Plain Truth* en vervolgens de *Trumpet* dit gedurende meer dan 70 jaar gedaan—met verbazingwekkende nauwkeurigheid. Deze schrijvers rapporteerden, analyseerden, becommentarieerden, profeteerden en waarschuwden over wat zou—en zal—gebeuren in het vluchtige Midden Oosten.

Hoe? Door de Bijbel als leidraad te gebruiken.

De Bijbel is wat betreft het Midden Oosten heel duidelijk over bepaalde feiten van profetie. Herbert W. Armstrong richtte daar heel nadrukkelijk onze aandacht op—sommigen hiervan *hebben reeds plaatsgevonden*. In andere gevallen baseerden hij en andere schrijvers hun evaluaties en inschattingen op de *principes* die in de profetieën gevonden worden. Velen hiervan waren eveneens zeer nauwkeurig. De tijd brengt deze specificaties helder in beeld; gebeurtenissen die de *Trumpet* de afgelopen twee decennia heeft gerapporteerd hebben ons een nog meer gedetailleerd begrip gegeven over hoe de profetie in het Midden Oosten zich zal voltrekken. (Om meer te weten te komen over het erfgoed aan profetie in de *Trumpet* aangaande het Midden Oosten, kunt u de uitgave van februari 2010 aanvragen.)

Laten we u sommige van deze opmerkelijke uitspraken geven, en ze koppelen aan hun hierop volgende vervulling in actuele gebeurtenissen.

JODEN VEROVEREN JERUZALEM

In een profetie in Zacheria 12:2 staat, “Ziet ik zal Jeruzalem stellen tot een drinkschaal der zwijmeling allen volken rondom; ja, ook zal zij zijn *over Juda, in de belegering*

tegen Jeruzalem.” De Joodse vertalers maken van het laatste deel van dat vers, “En ook over Juda zal het vallen *in de belegering tegen Jeruzalem.*”

In mei 1963 deed de *Plain Truth* deze interessante uitspraak: “Oud Jeruzalem is tegenwoordig bijna helemaal in handen van het Koninkrijk Jordanië. Maar deze profetie openbaart *een strijd door Judah—door de Joden—voor het bezit van Jeruzalem.*” Zacheria 14:2 geeft eveneens aan dat de helft van Jeruzalem veroverd zal worden vlak voordat Christus terugkeert; dat betekent dat de Joden vóór die tijd de controle over de *hele* stad zouden hebben. Gebaseerd op deze en andere bijbelverzen geloofde de staf van de *Plain Truth* dat geprofeteerd was dat de Joden de hele oude stad Jeruzalem zouden veroveren.

Op 1 mei 1967 keerde de heer Armstrong terug van een reis naar Amman en Jeruzalem en sprak op een bijeenkomst van de Ambassador College campus in Engeland. In deze toespraak, die op tape opgenomen werd, zei hij: “U kunt nu elke dag verwachten dat de Israëlieten van het land dat zich “Israël” noemt, met een militaire invasie de Jordaanse helft van de verdeelde stad Jeruzalem zullen intrekken....”

“Als de Israëlieten eenmaal de Jordaanse sector van Jeruzalem hebben veroverd, zullen de Verenigde Naties en de grote individuele machten, de Verenigde Staten, USSR, Engeland en Frankrijk, waarschijnlijk een verdere bezetting van Arabische landen door de Joden stoppen. ... MAAR HET ZAL DE JODEN ONGETWIJFELD WORDEN TOEGESTAAN DE OUDE STAD JERUZALEM TE BEHOUDEN” (nadruk van ons).

Slechts vijf weken later explodeerde het Midden Oosten in een oorlog, precies zoals de heer Armstrong had geprofeteerd. Israël viel aan en verplaatste haar grenzen gedurende zes dagen in vrijwel elke richting—waarbij zij ook Jeruzalem veroverde. Het was een grootse nederlaag voor de Arabische buurlanden, en eindigde in een staakt het vuren.

Het zou echter geen permanente vrede worden.

De *Plain Truth* van juli 1967 rapporteerde, “Hier in Jeruzalem, een paar dagen na het staakt het vuren, maakt niemand zich zorgen om een volgende oorlog.

De Israëlieten zijn uitbundig, vol vertrouwen en trots.” Maar let op de uitspraak die volgde: “De lucht is gevuld met gespannen opwinding—DE JODEN VERWACHTEN SPOEDIG GROTE GEBEURTENISSEN. EN DIE ZULLEN OOK KOMEN . . . MAAR NIET OP DE MANIER WAAROP DE WERELD DENKT!”

Terwijl de Joden een meer stabiele toekomst verwachtten als gevolg van hun overwinning, voorspelde de *Plain Truth* iets heel anders.

HET VREDESPROCES

Zelfs in die tijd al waren dit de specifieke voorspellingen van de *Plain Truth* over de naweeën van de oorlog in 1967: “ALLEREERST, Israël zal hoogst waarschijnlijk een stuk landgebied teruggeven. Dat houdt in dat Israël veroverd gebied dat ze niet echt wil zal gebruiken om te onderhandelen over voordelen die zij wel wil” (ibid.). Er volgden veronderstellingen over specifieke gebieden die Israël zou teruggeven: de Sinai Peninsula, de Gaza strook, veroverd Syrisch gebied behalve de Golan Hoogten. De *Plain Truth* schrijvers dachten echter dat de Golan Hoogten zelf en de West Bank waarschijnlijk in handen van Israël zou blijven.

Het “onderhandelen” voor vrede voorspeld in dit artikel begon 11 jaar later, in 1978 met het Kamp David Akkoord. Israël gaf de Sinai terug aan Egypte in ruil voor een belofte van vrede. Dat was de eerste keer dat Israël probeerde te onderhandelen voor veiligheid in plaats van te vechten voor veiligheid. Hier volgt de analyse van deze transactie van Gerald Flurry, gedrukt in de *Trumpet* van november 1996: “Toen de Joden de Sinai teruggaven aan Egypte was dat waarschijnlijk inclusief Berg Sinai, waar God de Tien Geboden aan Mozes heeft gegeven. Dit vurige berg-spektakel was de geboorte van de natie Israël! . . .

“De Verenigde Staten en Engeland hebben beide meegeholpen Juda [huidig Israël] onder druk te zetten om de Sinai terug te geven aan Egypte, alhoewel hun voorouders eveneens een deel van Israël waren toen God’s wet op de berg Sinai werd gegeven.

“ISRAEL ZAL HOOGST WAARSCHIJNLIJK EEN STUK LANDGEBIED TERUGGEVEN. DAT HOUDT IN DAT ISRAEL VEROVERD GEBIED DAT HET NIET ECHT WIL ZAL GEBRUIKEN OM TE ONDERHANDELLEN OVER VOORDELEN DIE HET WEL WIL.”

OORLOGSWENS

Iraneezen, zowel in de straten als in Teheran’s machtshuizen, willen de “Grote Satan” vernietigen.

“De naties Juda, Efraim (Engeland) en Mannasse (V.S.)—hun Bijbelse namen—zullen samen veroverd worden vlak voordat Christus terug keert. Dus het Joodse volk moest eerst door God als natie opgericht worden voordat die profetie vervuld kon worden (Hosea 5:5). Een wonder van God was hiervoor nodig.

“Waarom hebben deze drie naties tegenwoordig zulke serieuze problemen? HET TERUGGEVEN VAN DE SINAI AAN EGYPTE IS CENTRAAL AAN HUN PROBLEMEN! Als God mij de Sinai zou geven, zou ik het nooit meer terug geven tenzij God de opdracht gaf—wat, daar ben ik vrij zeker van, Hij nooit zou doen. Niemand in de wereld zou mij kunnen beïnvloeden of dwingen om het terug te geven.

“Die drie naties kijken naar de mens voor vrede en niet naar de grote God van de Berg Sinai. Hun geschiedenis met God is vrijwel betekenisloos! . . . DE NATIES VAN ISRAËL ZULLEN VALLEN VANWEGE DIE TROUWeloosHEID.”

Het “onderhandelen” gaat in deze tijd nog steeds door, zelfs voor die gebieden waarvan niemand dacht dat Israël ze zou opgeven: Gaza, de West Bank, de Golan. De hete oorlogen die verschillende malen zijn opgelaaid nadat Israël zichzelf als staat had uitgeroepen—de oorlogen waarin Israël zichzelf verdedigde en landgebied kritisch voor haar veiligheid veroverde—hebben plaats gemaakt voor dit pijnlijke, langdurige “vredes”proces, onderbroken door terroristisch geweld, waarin Israël beetje bij beetje territoriale concessies maakt.

Dit proces baant in feite de weg voor de “grote gebeurtenissen” zoals voorspeld door de *Plain Truth* in 1967!

De bijbel vertelt ons eveneens dat wanneer deze verbonden verbroken worden, dat DE MENSEN WAAR ISRAËL UITEINDELIJK NAAR ZAL KIJKEN AFKOMSTIG ZIJN UIT EEN DOOR DUITSLAND GELEID EUROPA.

DE OPKOMST VAN DE ISLAM

De *Plain Truth* uitgave van april 1958 gaf de vereniging van Arabische landen aan als belangrijke factor om in het Midden Oosten in de gaten te houden. Hoewel de Arabieren in het algemeen niet bekend staan om hun eenheid, verwees dit artikel naar het feit dat hun aanzwellende pan-Arabisch nationalisme, gedreven door de ISLAMITISCHE RELIGIE, sterk genoeg was om hen samen te binden. Het voorspelde echter wel dat hun eenheid nooit erg sterk zou zijn. “In heel Noord Afrika zien we dat het Moslim geloof een snelle vooruitgang doormaakt.... Een

verdeeld Christendom verliest daar snel houvast...

“[Egyptische President Gamal Abdel Nasser] roept alle Arabieren op om hem te steunen in ‘een gemeenschappelijke strijd’ tegen het Westerse ‘imperialisme.’ ... Nasser werkt aan Moslim-eenheid omdat hij weet dat het hem absolute macht geeft over het economische lot van West Europa. Maar Nasser zal nooit in staat zijn de Arabische wereld te verenigen... Egypte zal verbonden sluiten met bepaalde naties, maar ... *zal niet de Arabische wereld verenigen.*”

De *Plain Truth* van oktober 1963 rapporteerde eveneens over Nasser's pogingen tot Arabische eenheid: “Het effect dat deze gebeurtenissen op het Britse en Amerikaanse volk zal hebben zal enorm zijn. Want wij worden *uit* het Midden Oosten *geschopt*. ... Een stijgende golf van haat tegen Amerika en Engeland wordt door Nasser aangewakkerd. ... Deze gebeurtenissen zijn de oorzaak van de voortdurende groei in de grote golf misverstanden tussen onze volken en de Arabische naties.

Deze misverstanden—en de Arabische haat tegen Israël—is een wig die gebruikt wordt om een machtige unie van Arabische landen te smeden die voorbestemd zijn samen te werken, niet met de V.S. of Rusland, maar met het machtige nieuwe *Duitsland* in het bijzonder en met het spoedig komende verenigde Europa. Dit betekent zeker problemen in de toekomst voor de V.S. en Engeland!”

De Arabische haat tegen Israël, Engeland en Amerika is geen iota afgenomen sinds die woorden werden geschreven. En ondanks krachtige pogingen van de V.S. om vriendschap te sluiten met Arabische landen—inclusief het aanbod van erkenning van een onafhankelijke Palestijnse staat—neemt de invloed van de V.S. in de regio op elk gebied af. Het is Europa waar in toenemende mate

Gerald Flurry schreef in de *Trumpet* van april 1996 over de beangstigende gevaren voor Israël in het volgen van deze land-voor-vrede formule. “Juda is bang om zich hard op te stellen, zelfs in Arabisch gebied waar zij de controle over hebben. Ze zijn bang dat het ‘vredes’-proces zal afbreken. **WAT DE MEESTEN VAN HEN NIET WETEN IS DAT HET VREDESPROCES EEN DODELIJKE WAAN IS!** Het is een wond die de dood zal veroorzaken als zij zich niet bekeren. Het is net als terminale kanker!”

De heer Flurry verklaarde in hetzelfde artikel: “Door het vredesproces is Juda kwetsbaar geworden voor de vijand, met weinig vrijheid om terug te slaan. ... Spoedig zal de hele wereld zien wat de Arabieren de hele tijd al hebben gezien—**DAT HET VREDESPROCES EEN WOND WAS WAARVAN JUDA NIET MEER ZOU GENEZEN!**” (Dat is een verwijzing naar de “wond” waarover gesproken wordt in Hosea 5:13.)

De heer Flurry heeft geprofeteerd dat het vredesproces in elkaar zal storten, en dat vervolgens de helft van Jeruzalem door geweld veroverd zal worden, een vervulling van Zacheria 14:2. In de *Trumpet* van november 1996 schreef hij, “Als één helft van Jeruzalem ingenomen wordt, zal [Israël] zien dat het allemaal gebeurde als onderdeel van het vredesproces in het Midden Oosten. Hun wond, oftewel *het vredesproces, is hoofdzakelijk de oorzaak dat zij half Jeruzalem zullen verliezen.*”

“God zegt tegen Juda dat Duitsland ‘uw wond niet kan helen.’ Waarom zegt God dat? Omdat Juda zichzelf in ellende heeft gestort door naar mensen te kijken. Nu proberen zij *uit het moeras te komen door weer naar mensen te kijken.* [DE JODEN] ZULLEN NOOIT GENEZING VINDEN TOT ZIJ NAAR GOD KIJKEN!” Onze lezers zouden er goed aan doen deze uitspraken te onthouden. Houdt uw ogen gericht op het vredesproces als inleiding tot verdere problemen voor Israël!

naar gekeken wordt als de belangrijkste buitenlandse scheidsrechter in problemen in het Midden Oosten, net zoals de *Plain Truth* al gezegd had.

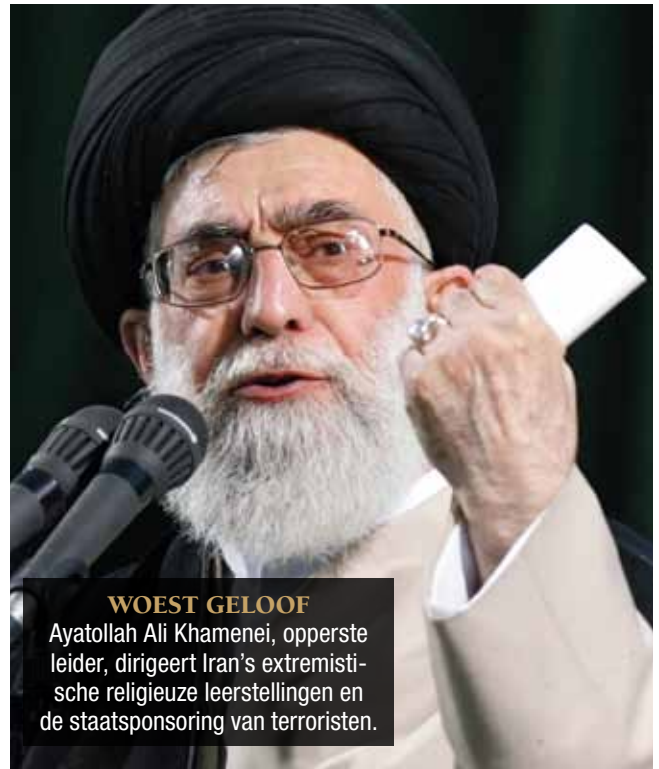
Zowel Israël als de Arabische staten roepen om meer Europese betrokkenheid. Het is voor het eerst sinds de woestijn-campagne van de Duitse Erwin Rommel in het Midden Oosten tijdens de 2e Wereldoorlog, dat Europa het potentieel heeft een krachtige medespeler in dit gebied te worden.

Ondanks de handgebaren van Europa richting Israël, zijn zijn werkelijke partners de Arabieren. Via het Europese Nabuurschapsbeleid en de Unie voor het Middellandse-Zeegebied strekt het zijn handen uit naar de Arabische landen. Gedurende 20 jaar heeft Europa onderhandeld voor een vrijhandel-overeenkomst tussen de Golf staten en de EU. De EU neemt reeds de eerste plek in als handelspartner van de *Gulf Cooperation Council* (Samenwerkingsraad voor de Arabische staten van de Golf), een unie van zes Golf-staten. In internationale zaken kiezen de Europese landen en hun volken regelmatig de kant van de Arabieren tegen Israël.

Maar de relatie van Europa met het Midden Oosten zal veel verder gaan dan handel. Zoals een artikel in de *Plain Truth* van 1963 rapporteerde, het ultieme doel van zowel de Arabische landen als van de Katholieke Europese macht is de vernietiging van Israël. Dit gemeenschappelijk belang zal er voor zorgen dat sommige Arabische staten een bondgenootschap sluiten met de EU.

Dit thema werd in het nieuwsbericht van deze *Plain Truth* uitgave van februari 1966 opgenomen: “Al hoewel er onderling nog diepgewortelde rivaliteiten bestaan, proberen de Arabieren eindelijk om hun militaire potentieel bij elkaar te brengen. ... Het ontbrak de Arabieren aan eenheid en leiderschap in hun vorige fiasco's met de fel-vechtende Joden. Dit hopen ze nu te bereiken met hun nieuwe bevel-structuur. Dit werd lang geleden al in uw Bijbel geprofeteerd.”

De Mid-oostelijke Arabische landen zijn ook nu nog bezig met pogingen zich te verenigen, alhoewel zij vaak op kinderen lijken die met elkaar kibbelen over dingen die niemand anders begrijpt. Hun retoriek kan verschillen aan de onderhandelingsstafel van de verschillende huidige “vredesprocessen,” maar de gemene deler bij de meeste Arabische landen is nog steeds grotendeels hun *religieuze haat voor de Joodse aanwezigheid in de regio*, en hun voortdurende, decennia-oude doel om “Israël in de zee te gooien.” Bijbelse profetie laat zien dat zij zichzelf uiteindelijk zullen organiseren in twee belangrijke groepen: één zal zich richten op Iran, en één zal snel een bondgenootschap aangaan met Europa. De ruwe contouren van de twee groepen zijn reeds zichtbaar. Irak beweegt zich steeds dichter naar zijn Perzische buurman. Met de opkomst van de Moslim Broederschap, lijkt Egypte klaar om zijn gebruikelijke vijandigheid ten opzichte van Iran ieder moment af te werpen. Tegelijkertijd trekt Syrië zich meer terug uit de invloedssfeer van Iran en roept Europa op meer betrokken te raken met het Midden Oosten.

WOEST GELOOF

Ayatollah Ali Khamenei, opperste leider, dirigeert Iran's extremistische religieuze leerstellingen en de staatsponsorings van terroristen.

De Bijbel geeft een eindtijd macht uit het Midden Oosten aan als “de koning van het Zuiden” (Daniël 11:40)—waarschijnlijk een internationale coalitie van landen die door één specifiek land wordt gedomineerd. Let op hoe Iran—dat niet Arabisch maar Perzisch is, en toch opgestoot wordt door radicaal Islam—in macht zal toemen. Gebaseerd op de huidige trends, gelooft de *Trumpet* sterk dat de koning van het zuiden radicaal Islamitisch zal zijn, steunend op de kracht van verschillende landen en onder leiding van Iran.

DE SPIL VAN DE KONING VAN HET ZUIDEN

Aanwijzingen van de eventuele Iraanse overmacht onder de Arabische landen verschenen in 1972 reeds in de januari-uitgave van de *Plain Truth*. Een artikel getiteld “Het huidige Iran: Land met een Missie” verklaarde, “Er zijn duidelijke aanwijzingen dat Iran zijn zinnen heeft gezet op het worden van het meest belangrijke en invloedrijke land in de wijde boog van naties die loopt door het Midden Oosten tot aan de westelijke grenzen van Indië.”

In die tijd werd dat doel gesteund door Engeland, die Iran met wapenning en andere bronnen hielp om het de stabiliserende kracht in de regio te maken, een regio waar Engeland zichzelf uit los wilde wrikken. Maar het leiderschap in Iran veranderde, en nu—net als met het naoorlogse Duitsland—kijkt het Westen een monster in ogen dat het zelf gecreëerd heeft.

Van de huidige Midden Oostelijke landen is Iran de meest huiveringwekkende zorg voor het Westen. Iran leidt de regio in het sponsoren van terroristische

activiteiten, in het ondermijnen van pogingen tot vrede, en in het bevoorraden en het maken van nieuwe wapens. Terwijl Iran steeds dichterbij het bouwen van een nucleaire bom komt, duwt de V.S. zijn hoofd nog dieper in het zand. Routinematig probeerend internationale waarnemers te misleiden, en in weerwil van de internationale druk, heeft Iran jarenlang gestaag zijn mogelijkheden verbeterd om uranium te verrijken, terwijl het al die tijd volhield dat het alleen vreedzame civiele doeleinden zou dienen. Maar in december 2009 lieten geheime Iraanse documenten zien dat Teheran al sinds begin 2007 werkte aan een “neutronen-initiator”—de trekker die nodig is om een nucleaire bom te doen ontploffen.

Daarbij was de retoriek die uit Iran kwam verre van vreedzaam. In 2005 kwam de ultraconservatieve Mahmoud Ahmadinejad aan de macht. De president van Iran heeft een aantal gevaarlijke ideeën. Deze man, die de uitroeiing van de Joodse staat wenst en nucleair arsenaal zoekt, is een fervent aanhanger van de *mahdaviat*, “het geloof in en de inspanningen om voor te bereiden voor Mahdi”—sprekend van de Messiaanse figuur van zijn Shia's sekte (*Encyclopedie van Islam*). Dit geloof vertelt hem dat hij de terugkomst van de Mahdi moet vergemakkelijken door Amerika en het Westen uit te dagen en de Islamitische macht op het wereldtoneel te versterken. Dat is waar hij zijn politieke beslissingen op baseert.

DE KONING VAN HET NOORDEN

Zal deze door Iran geleide coalitie succesvol zijn? Deed de *Plain Truth* hier voorspellingen over? Ja—ZEKERE VOORSPELLINGEN gebaseerd op de profetie van Daniël 11:40-41.

Die verzen zeggen dat deze koning van het zuiden in botsing zal komen met een andere macht die “koning van het noorden” wordt genoemd. Dat zal aanzetten tot een verpletterende aanval door die noordelijke macht, die vele landen uit het Midden Oosten zal verslaan, waaronder het “land des sierraads”—Israël, met Jeruzalem. Die profetie toont de grote inferioriteit van de Islamitische macht tegenover de koning van het noorden, waarvan we de ontwikkeling nu zouden moeten zien.

Dus wie is deze koning van het noorden?

Terug in 1955, toen het communisme haar tentakels uitspreidde naar het Midden Oosten terwijl Engeland en Amerika zich terugtrokken, schreef de heer Armstrong in de *Plain Truth* van november/december: “Het elfde hoofdstuk van Daniël laat zien dat ... de stad Jeruzalem uiteindelijk veroverd zal worden door een herleving van de fascistische macht in Europa—en dus niet door een Communistische invasie van Palestina!” En opnieuw, terwijl de rest van de wereld zich zorgen maakte over het gevaar van spreidend communisme, wist de heer Armstrong dat het echte gebied waar op gelet moest worden ergens anders was. Hij ging verder, “Het zal een

fascistische herleving zijn van een kerk-staat eenheid—een Verenigde Staten van Europa—die zal proberen daar een paleis en een hoofdstad op te richten.... “

Het is Europa waar de *Plain Truth* over waarschuwde—specifiek Europa's interventie in het Midden Oosten, waar het zich eerst zal onmaskeren als brute imperialistische macht! Het door Duitsland geleide Europa zal de koning van het noorden zijn.

Terwijl de tijd verstreek vanaf 1955 kwam een waarschijnlijke reden voor dit nog toekomstige conflict aan de oppervlakte: olie. De *Trumpet* staat nog steeds achter deze verklaring van de *Plain Truth* uit februari 1966: “Voor de enorme crisis in het Midden Oosten over is zullen alle belangrijke landen van de aarde optrekken om te strijden [dit gaat over de strijd bij Armageddon, Zacheria 14:1-2]. Waarom zullen zij daar zijn? Een belangrijke reden is

“DE STAD JERUZALEM ZAL UITEINDELIJK VEROVERD WORDEN DOOR EEN HERLEVING VAN DE FASCISTISCHE MACHT IN EUROPA—NIET DOOR EEN COMMUNISTISCHE INVASIE VAN PALESTINA!”

PLAIN TRUTH, NOVEMBER/DECEMBER 1955

olie. De West Europese economie is absoluut afhankelijk van de oliereserves. En die van Japan ook. Een grote ontwrichting in olievoorziening—zoals een Arabisch-Israëliëse oorlog—zou een interventie veroorzaken.”

Vanaf 2008 komt 40 procent van de ruwe olie import voor de EU uit opec-landen. Deze landen kunnen proberen in “botsing” met Europa te komen door die belangrijke olievoorziening af te snijden. Dat zou Europa zeker bewegen tot een snelle vergelding. Zelfs in juli 1971 opperde de *Plain Truth* deze mogelijkheid al door te melden dat de instabiliteit in de olierijke regio opwekte tot “nieuwe oproepen voor Europa om een grotere rol in het Midden Oosten te gaan spelen, met inbegrip van het zoeken naar een vreedzame oplossing voor de Arabisch-Israëliëse confrontatie. ... Europa en in het bijzonder de Gemeenschappelijke Markt zal zeker zijn betrokkenheid in het gebied vergroten.”

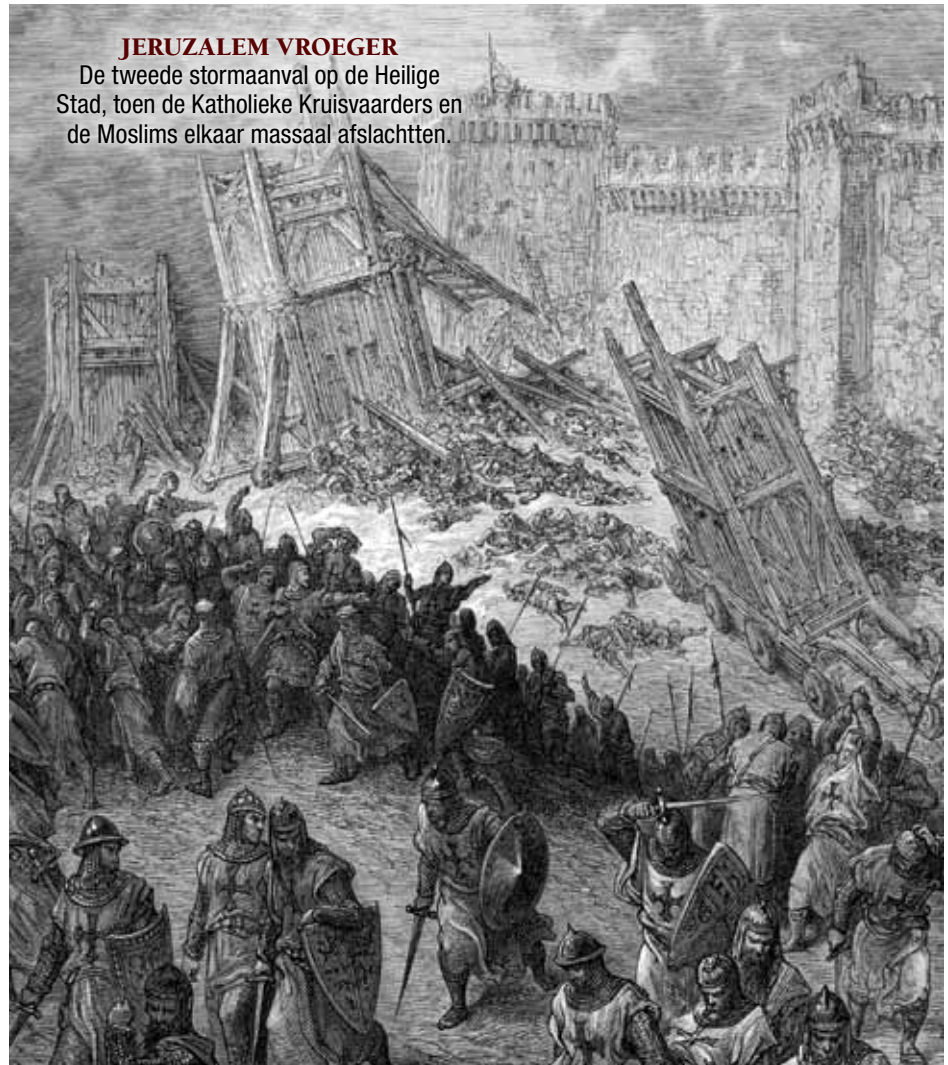
Vandaag omvat Europa's betrokkenheid in de regio het vredesproces en strekt zich zelfs uit tot implementatie van troepen. Eind 2006 heeft de Duitse Marine, in opdracht van de Veiligheidsraad, het commando overgenomen van de maritieme component van de United Nations Interim Force (UNIFIL) in Libanon om de Libanese kust te beveiligen. Andere Europese landen maken deel uit van een internationale taakgroep die dient als een buffer tussen Israël en Zuid Libanon. Duitsland heeft militairen ingezet bij de Navo-operaties in Irak en Afghanistan. Duitsland speelde ook een belangrijke

achtergrondrol, toen het namens Israël onderhandelde voor soldaten die ontvoerd waren door Hezbollah en Hamas. In januari 2004 bijvoorbeeld, bemiddelde het bij de ruil van meer dan 400 Arabische gevangenen voor een Israëlische zakenman en de lichamen van drie soldaten. Duitsland en Israël hebben gezamenlijke kabinet bijeenkomsten gehouden en afgesproken om dat nog veel vaker te doen. Israël beschouwt Duitsland als één van zijn beste en belangrijkste bondgenoten. Europa—en vooral Duitsland—toont zich bereid om een “vredeshandhaver” te zijn in het Midden Oosten, en neemt in veel opzichten de rol van mediator uit het Westen over van de V.S.

Met betrekking tot het lopende Israëlisch-Palestijns conflict, verklaarde Prof. dr. Naomi Chazan, “De V.S. heeft zonder twijfel in het verleden, en nog steeds, een leidende rol gespeeld bij het bepalen van de voorwaarden en de voortgang van een oplossing in het conflict. Het is echter niet de enige speler. *Europa, dat vele jaren tevreden was om op de achterbank met Washington mee te rijden, laat in toenemende mate politiek zijn stem horen (als ook economisch en op gebied van veiligheid)*” (*Jerusalem Post*, 24 Dec. 2009).

Dit is precies wat de heer Armstrong profeteerde.

Een van de eerste daden van de EU na het vaststellen van het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009, was het produceren van een verklaring waarin wordt opgeroepen tot de verdeling van Jeruzalem. Europese leiders zeiden dat Jeruzalem zou moeten worden verdeeld tussen Israël en een nieuwe Palestijnse staat, dat Oost Jeruzalem als hoofdstad heeft. In dezelfde maand voerde de terroristische groep Hamas aan dat het in het geheim ontmoetingen had gehad met hoge EU-ambtenaren, waarbij de belofte van de EU uit 2006 werd gebroken dat het niet in gesprek zou gaan met Hamas. Ondanks alle tekenen van Europa's pro-Arabische ommeswaai, lijkt Israël best bereid om op Europa te rekenen voor steun bij de opbouw van regionale vrede. Onder President Barack Obama laat de V.S. Israël vallen, waarmee het de Joodse staat dwingt om meer op Europa te rekenen voor hulp. De Bijbel profeteert dat Israël uiteindelijk een beroep op Europa zal doen om vrede in het Midden Oosten te maken, als alle andere opties mislukken. Dat zal de grootste fout zijn die het ooit zal maken. U kunt hier meer over lezen in ons gratis boekje *Jerusalem in Prophecy (Jeruzalem in Profetie)*.

JERUZALEM VROEGER

De tweede stormaanval op de Heilige Stad, toen de Katholieke Kruisvaarders en de Moslims elkaar massaal afslachtten.

JERUZALEM: KATHOLIEKE HOOFDSTAD

Er is een belangrijke reden, buitenom olie, voor de grote belangstelling van Europa in zaken die het Midden Oosten betreffen, en vooral die de Joodse staat betreffen. Zoals u misschien al verwachtte bespraken Herbert Armstrong en de *Plain Truth* deze reden ook.

Met behulp van de profetieën, met name die waarbij het om “de gruwel der verwoesting” gaat (kijk naar Mattheüs 24:15 in samenhang met Lucas 21:20), legde de heer Armstrong uit dat er een andere waarschijnlijke reden is voor de uiteindelijke botsing tussen de koningen van het zuiden en het noorden. De *Plain Truth* uit mei 1963 meldde, “Ondertussen is de Rooms Katholieke kerk centraal in beeld. Tijdens de eerste sessies van het Tweede Vaticaanse Concilie kwam de kwestie van vrede in het Midden Oosten ter discussie. Een voorzichtige suggestie was het opnieuw opzetten, *onder pauselijke jurisdictie, van het koninkrijk van Jeruzalem.*”

“In de Middeleeuwen stichtten de kruisvaarders in Palestina een Katholiek koninkrijk van Jeruzalem. Toen

JERUZALEM NU

De Klaagmuur en de Koepel van de Rots, bij het centrum van een stad doordrenkt in een bloedige geschiedenis en op pad naar meer.

was het om Palestina te laten herstellen van de Mohammedaanse ‘ongelovigen’. Vandaag zou het worden opgericht—zo is de suggestie—om de vrede in het Midden Oosten te bewaren.

De heer Armstrong geloofde dat Europa, onder de invloed van de Katholieke Kerk, een steeds grotere interesse in Jeruzalem zou krijgen. De heer Flurry is sindsdien verder ingegaan op dit thema. In de *Trumpet* van november 1996 schreef hij: “Alhoewel Duitsland de Joden niet kan helpen, raken de Duitsers wel betrokken bij Jeruzalem. De Katholiek Kerk gaat zich verenigen en dan de Europese Unie leiden, ofwel de koning van het Noorden—met Duitsland als de werkelijk macht erachter. De Katholieke Kerk heeft ook een grote interesse in Jeruzalem.

“Christendom, Jodendom en de Islam hebben allemaal een intense interesse in Jeruzalem. De stad is de tweede meest heilige plaats voor de Arabieren. ... Het is de meest heilige stad voor de Joden. Christenen beschouwen het als de eerste of tweede heiligste stad. Uiteindelijk zal het rampzalig zijn voor alledrie de religies. ...

“Veel leiders vandaag willen dat Jeruzalem tot internationale stad wordt gemaakt. ... Staan de Joden op het punt een vredesmacht binnen te laten? ... Zal het (de

‘botsing’ van Daniël 11:40) gaan over Jeruzalem? Er is waarschijnlijk olie bij betrokken. MAAR DE BOTSING LIJKT TE GAAN OVER JERUZALEM.”

Jeruzalem haalt constant het nieuws door het etterende Israëliësch-Palestijns conflict. Zoals zowel de heer Armstrong als de heer Flurry hebben voorspeld, moeten we erop letten dat Europa en de Katholieke Kerk een intense belangstelling in de situatie zullen krijgen.

Toekomstige gebeurtenissen in het Midden Oosten kunnen worden voorspeld. In feite zullen alle mensen die niet *van te voren* begrijpen wat er zal gebeuren verbijsterd zijn als het in een vuurzee ontploft die de hele wereld zal omvatten. GEEN ENKELE PERSOON OP AARDE ZAL IN STAAT ZIJN DE SITUATIE NOG VEEL LANGER TE NEGEREN.

U bent getuige van de embryonale fase van de dramatische vervulling van deze gebeurtenissen die reeds sinds duizenden jaren in uw Bijbel werden geprofeteerd! Gedurende zeven decennia hebben de *Plain Truth* en de *Trumpet* geschreven over de absolute actualiteit van deze profetieën. Zijn de profetieën die reeds op het wereldtoneel vervuld zijn genoeg om u te overtuigen *de nog te vervullen profetieën serieus te nemen*? Hoeveel meer moet u zien voordat u God’s heldere profetische visie zult GELOVEN—EN ERNAAR ZULT HANDELEN?

NET ALS DE OCEAAN

Rusland en China kunnen en hebben ingezet wat geen ander leger kan: doodelijke, eindeloze golven van mensen.

DEEL VIER
AZIË

De Koningen van het Oosten

Meer voorspellingen van de *Plain Truth* in vroege stadia van hun vervulling: Rusland zal binnenkort hun kracht bundelen met die van Oost Azië, en daarmee een gigantische grootmacht vormen zoals de wereld niet eerder heeft gezien.

De Koude Oorlog was een tijd van angst. Terwijl de mensen wegwijnden onder de Communistische tirannie achter het IJzeren Gordijn, bouwden twee grootmachten aan uitgebreide ruimte- en raketprogramma's die de beschaving bedreigde met nucleair uitsterven. Gedurende meer dan vier decennia bleef de wereld aan de grond genageld door de Amerikaans-Sovjet patstelling. In de jaren '80 had de wapenwedloop angst gecreëerd voor de mogelijkheid van een nucleaire winter en 'globale overkill'.

Niemand leek een antwoord te hebben op de verbijsterende problemen van de Koude Oorlog. Niemand, behalve een uitzonderlijke nieuwsvoorspeller. Te midden van de kakofonie van nieuwsberichten die in die tijd naar voren kwamen, was er die eenzame stem die riep: "Rusland zal Amerika *niet* aanvallen!"

Herbert W. Armstrong verklaarde herhaaldelijk—jaren voor de val van de Sovjet Unie—dat de USSR niet een macht was om te vrezen. De echte macht om voor uit te kijken was volgens hem een uit 10 landen bestaand "Verenigde Staten van Europa" dat zich in de komende jaren zou vormen. Hij zei dat Rusland een bedreiging voor de wereld zou blijven—alleen niet op de manier waarop de meeste Westerlingen dachten. Rusland zou zich economisch en militair aan China verbinden, profeteerde hij, om uiteindelijk een gigantische Aziatische grootmacht te vormen zoals de wereld niet eerder heeft gezien.

Zelfs voor de 2e Wereldoorlog uitbrak, voorsagde de heer Armstrong de opkomst van deze twee grootmachten. In de *Plain Truth* uitgave van juni/juli 1934 verkondigde hij, "De Schrift profeteert over twee grote militaire machten die opkomen in de laatste dagen—één vormt de herleving van het Romeinse Rijk door een federatie van 10 landen op het grondgebied van het oude Romeinse Rijk; de andere... *Rusland, met zijn bondgenoten... waarschijnlijk China of Japan*" (nadruk geheel van ons).

Weinig mensen luisterden echter naar zijn voorspellingen. Velen grinnikten over verklaringen zoals deze die

verscheen in de *Plain Truth* uitgave van December 1956: "Wij hebben gewaarschuwd dat het *niet* Rusland is die ons zal veroveren - het is niet Rusland die Europa zal veroveren... het is een Unie van fascistische landen in Europa die een derde macht in de wereld zullen vormen en op zullen komen om de democratieën van Noordwest Europa en Amerika te veroveren!"

“COMMUNISTISCHE ONDERDRUKKING IN OOST EUROPA WORDT OMVERGEWORPEN... WE HEBBEN IN VOORAFGAANDE JAREN LATEN ZIEN WAT ER MET RUSLAND'S NOODLOTTIGE RIJK ZOU GEBEUREN IN OOST EUROPA.”

PLAIN TRUTH, DECEMBER 1956

Vergeet niet: Deze verklaring werd gedrukt op het hoogtepunt van de Koude Oorlog!

Tijdens de openbare onzekerheid over de Berlijn-crisis van 1961 en de Cubaanse raketcrisis van 1962, verklaarde de *Plain Truth* categorisch dat de V.S. de Sovjet Unie NIET HOEFDE TE VREZEN. "De Russen zullen zich eerder terugtrekken, of toegeven op vrijwel elk punt van belang, in plaats van een oorlog met Amerika beginnen" (Oktober 1962).

De heer Armstrong bleef tot aan zijn dood op 16 januari 1986 duidelijke voorspellingen doen over de belangrijkste wereldgebeurtenissen. Toch geloofde niet veel mensen hem. Maar een kort aantal jaren nadat hij stierf, stortte de USSR ineen en roestte het IJzeren Gordijn weg. Opeens verloor het "kwade rijk" zijn positie in Oost Europa en leek de Communistische dreiging voor Amerika inderdaad te verminderen. De Koude Oorlog was voorbij. Daarnaast verscheen er een herenigd Duitsland—precies zoals de heer Armstrong had verklaard!

In de jaren die volgden zijn de profetieën van de heer Armstrong nog intenser tot leven gekomen. We zien steeds meer gebeurtenissen die leiden naar de vervulling van wat hij zei dat zou gebeuren, op basis van het zekere woord van Bijbelse profetie. Een gigantische Aziatische

supermacht, met een gemoderniseerd Rusland en China aan het roer, zal drastische invloed hebben op het verloop van de geschiedenis. Dit opkomende machtsblok—een conglomeraat van volken dat uit één-vierde van de wereldbevolking bestaat—zal nauw betrokken zijn bij de turbulente stroom van gebeurtenissen die zal leiden tot de afsluiting van 6000 jaar zelfbestuur voor de mensheid!

“Van tijd tot tijd gebruiken nieuws commentatoren—bij het beschrijven van de komende catastrofale militaire strijd om wereldcontrole—de bijbelse uitdrukking *Armageddon* uit Openbaringen 16:16. Maar wat zij niet noemen is een opvallende profetie over ‘Armageddon’ gevonden in Openbaringen 16:12. In dit vers lezen we dat “de weg van de koningen van het oosten” wordt voorbereid!” (*Plain Truth*, december 1962).

Wie zijn deze “koningen van het oosten”? Het is cruciaal voor ons hun identiteit te begrijpen als wij willen weten waar de moderne landen in de bijbelse profetie passen. Uw Bijbel—voornamelijk in de boeken Genesis, Jeremia, Ezechiël en Openbaringen—identificeert deze leiders of landen als *Meshech*, *Tubal*, *Gog* en *Magog*.

De heer Armstrong wees erop dat “Er is algemene overeenstemming onder profetie-studenten dat ‘Gog’ in het land ‘Magog’ het uitgestrekte gebied van noord Eurazië vormt dat zich uitstrekt van de Baltische Zee tot aan de Stille Oceaan. ‘Meshech’ is Moskou, ‘Tubal’ is Tobolsk. De marge in de Bijbel zegt ‘Prins van Rosh’, en dat is Rusland” (*Plain Truth*, april 1981).

Historisch gezien zijn de betrekkingen tussen deze landen wankel—in het bijzonder tussen Rusland en China. Eeuwenlang hebben deze twee naties gearzeld tussen conflict en samenwerking. In de afgelopen jaren hebben deze twee burenen een nauwere band gesmeed—om diverse redenen. (Voor verdere uitleg kunt u ons gratis boekje *Russia and China in Prophecy / Rusland en China in Profetie* aanvragen.)

OOST EUROPA'S AFSCHIEDING

Eén van de belangrijke gebeurtenissen waarvan de heer Armstrong zei dat het de bouw van dit Aziatische blok mogelijk zou maken was dat Oost Europa aan de grip van de USSR zou ontglippen—*iets dat sinds 1989 is gebeurd*.

Al in april 1952, terwijl West Duitsland bezig was met wederopbouw na tot as te zijn gebombardeerd in de 2e Wereldoorlog, schreef de *Plain Truth*, “Rusland zou Oost Duitsland terug kunnen geven aan de Duitsers en wordt gedwongen zijn controle over Hongarije, Tsjechoslowakije en delen van Oostenrijk op te geven om de unie van 10 landen te voltooien.”

Let op wat de heer Armstrong schreef in een boekje dat voor het eerst gepubliceerd werd in 1955—meer dan 4½ decennia vóór Oost Europa zich afsplitste van de Sovjet-Unie: “Sommige van de Balkan landen zullen zich losmaken van achter het IJzeren Gordijn. Rusland heeft naar alle waarschijnlijkheid reeds Tito’s Joegoslavië

verloren. Rusland zal waarschijnlijk steeds meer van zijn Oost Europese satelliet-staten verliezen.”

Niet veel mensen zouden die uitspraak toen hebben geloofd, of het verslag van de *Plain Truth* van het jaar erop: “Communistische onderdrukking in Oost Europa wordt omvergeworpen. ... We hebben jaren van te voren aangetoond wat zou gebeuren met het noodlottige imperium van Rusland in Oost Europa. Deze profetieën staan al 1900 jaar in uw Bijbel. Maar de wereld, en de kerken van deze wereld, hebben geweigerd om ze te geloven” (december 1956).

De heer Armstrong vermoedde ooit dat de afscheiding van Oost Europa eerder zou plaatsvinden dan het geval was. Deze gebeurtenissen werden iets langer uitgesteld dan hij (en ieder ander) verwachtte. Zoals de wijze Salomo millennia geleden zei, “Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder den hemel heeft zijn tijd” (Prediker 3:1). Omstandigheden waren nog niet helemaal rijp mid jaren ‘50.

In januari 1957 schreef de heer Armstrong, “Als het juiste psychologische moment aanbreekt, zullen een aantal van deze naties wegbreken van Moskou, en de wereld zal zich verbazen over het feit dat zij eerder een geheim pact gesloten hadden met Duitsland, Italië, Spanje en andere Europese landen in een fascistisch verenigd Europa! Een ander erg belangrijk bewijs van deze trend, dat aantoonde dat deze satelliet-staten zich in werkelijkheid van Moskou afkeren en zich meer naar het Westen keren, is het feit dat de Rooms Katholieken in deze landen opnieuw hun vrijheden worden toegestaan.”

Dat “juiste psychologische moment” was eindelijk aangebroken na de val van de Berlijnse Muur in 1989! Deze profetie heeft zich voor onze ogen ontvouwd.

Ja, de Russen geloofden jarenlang dat het Westen elke mogelijkheid in hun macht zouden gebruiken om de Oost Europese satelliet-staten binnen hun invloedssfeer te krijgen. De Russen vreesden vooral dat West Duitsland

deze middelen zou gebruiken om sommige Balkan-landen uit de invloedssfeer van de Sovjets te trekken.

Nu kunnen we zien dat veel van de Oost-Europese landen *wel degelijk* aan de klauwen van Sovjet-Rusland zijn ontsnapt! Deze landen zijn de Tsjechische Republiek, het voormalig Oost Duitsland, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië en de landen die ooit Joegoslavië vormden. Elk van deze vormt reeds een deel van de Europese Unie.

Gedurende de Koude Oorlog- periode, *waren de inzichten van de heer Armstrong correct!*

Waarom is het verlies van deze Oost Europese staten belangrijk? Omdat het de westelijke grensverdediging van Rusland drastisch verzwakt. Rusland heeft geleerd, na driemaal in twee eeuwen onder een Europese invasie via Polen te hebben geleden, dat het een sterke buffer behoeft tegen Duitsland op zijn westelijke flank. Uit angst voor de opkomst van een Duits-gedomineerd rijk in het westen, probeert Rusland een buffer te creëren in de Oekraïense Laagvlakte en zijn invloed in de Kaspische regio weer te laten gelden. Het heeft de Europese afhankelijkheid van Russische olie in dit proces als een krachtige hefboom gebruikt. Het zou niets liever willen dan de voormalige USSR Gemeenebest van Onafhankelijke Staten (Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Tadzjikistan, Turkmenistan, Oekraïne en Oezbekistan) terug te brengen in de Communistische Moederschoot.

Tegelijkertijd zoekt Rusland, om tegenwicht te bieden tegen de uitbreiding van de EU, toenadering tot zijn Aziatische verwanten.

CENTRAAL EN ZUIDOOST AZIË

Gedurende de Koude Oorlog periode speelden Rusland en China continu een kat en muis spelletje. Voor het grootste deel had Rusland de overhand. China begon echter na de Koude Oorlog met het maken van enorme winsten. Beide landen hebben hun ogen gefixeerd op het veroveren van Centraal Azië, Indo-China en Zuidoost-Azië. Hun uiteindelijke doel, aldus de heer Armstrong, is niet alleen grensverleggende expansie maar controle van de wereld!

De *Plain Truth* van december 1959 onthulde een aantal van deze Communistische plannen—inclusief de plannen van Rusland en China om een coalitie te vormen! “Rusland’s programma is niet in eerste instantie het veroveren van Europa en het aanvallen van de Verenigde Staten. *Het Communistische programma, wat onze leiders zouden moeten weten, roept eerst om de inbeslagname van Azië.* Lenin schreef dat de weg naar Parijs, Londen en New York via [Beijing] en Delhi loopt. ...

“Een deel van het Communistische plan is om India en Pakistan in een enorme bankschroef te plaatsen tussen Rusland en China. ... Rood China houdt vol dat het een wettelijk recht heeft op niet alleen Tibet, maar ook veel delen van Indië en Zuidoost Azië. ... Hun eeuwenlange constante droom is om de wereld te veroveren! ... *China weet echter dat het in deze sterk geïndustrialiseerde eeuw deze droom alleen kan bereiken als bondgenoot van Rusland.* ...

“China is nu klaar om de rest van Azië te gaan verslinden met geheime militaire steun van Rusland. De plannen werden bloot gelegd in [de Koreaanse Oorlog]. China, niet Rusland, greep in in Korea. Korea werd verdeeld. China, niet Rusland, lanceerde aanslagen in IndoChina en nam de controle over Noord Vietnam over. Vietnam werd verdeeld. Vervolgens namen de Chinese Communisten heel Tibet over. Vanuit Tibet plannen de Chinezen de verovering van India door haar op te delen en stukje bij beetje te verslinden!”

In 1959 was een dergelijke prognose van Chinees overwicht en alliantie met Rusland heel ongebruikelijk. In feite, zelfs terwijl de Verenigde Staten zich op het hoogtepunt van wereldmacht bevond, waarschuwde de *Plain Truth* voor Amerika’s dreigende tegenslagen in Vietnam door de handen van China. Let op dit stuk uit de uitgave van november 1961: “Na vrijwel op de rand van een volgende ‘Korea-type’ oorlog te zijn met betrekking tot Laos, zal de Verenigde Staten vrijwel zeker een belangrijke strijd in Thailand of ZUID VIETNAM moeten vechten. ...” In mei 1968—zeven jaar voor de onvoorwaardelijke overgave van Zuid Vietnam tot het communisme—verklaarde de *Plain Truth*, “Bijbel profetie onthult dat zelfs Amerika, met al zijn nucleaire spierballen, niet

kan voorkomen dat Zuidoost Azië uiteindelijk wordt overspoeld door het communisme.”

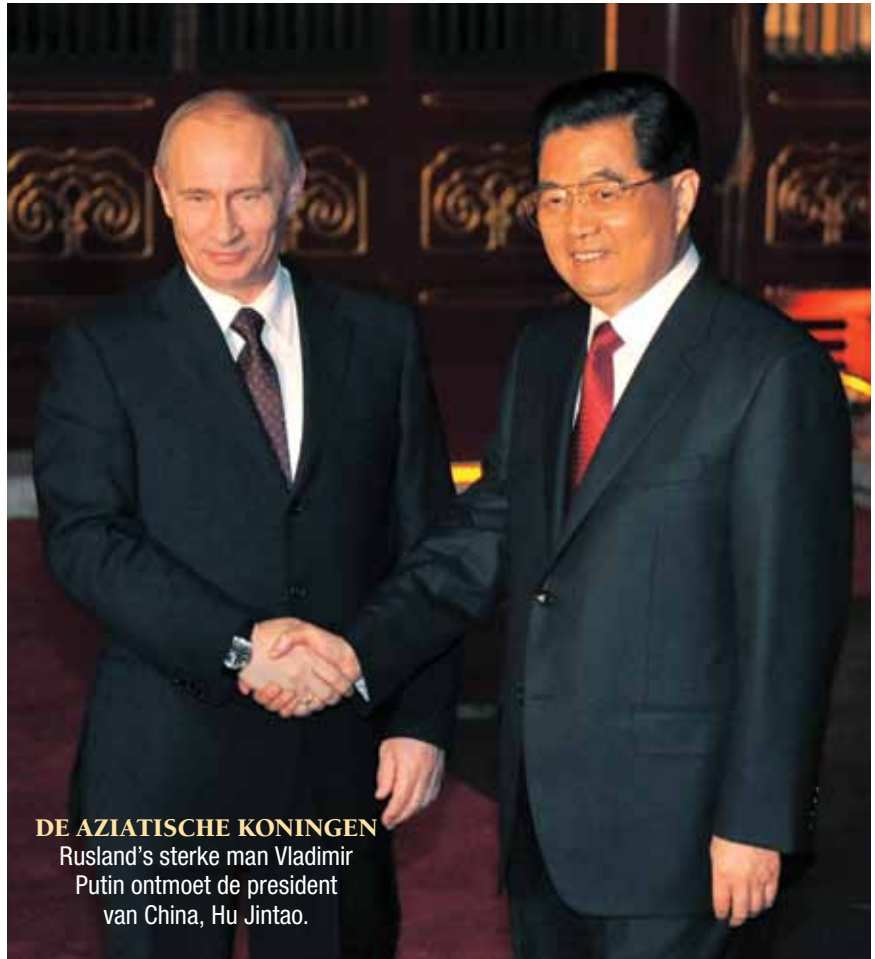
China, met hulp van de USSR, bleef tijdens de jaren '60 druk uitoefenen op Midden en Zuidoost Azië. In december 1962 rapporteerde de *Plain Truth* over het Chinees-Indische grensconflict. “[De Sovjets] bevoorraden de Chinezen met technische knowhow en laten de 600 miljoen mensen van China de rest van Azië opslokken! ... Het is onderdeel van hun propaganda dat deze gebieden ooit onder Chinese controle waren.”

De *Plain Truth* bleef gedurende de volgende jaren de Sino-Russische affiniteit volgen. In juli 1966 werd deze opzienbarende voorspelling gedaan: “India weet dat Rood China een enorme troepenmacht aan de Indiase grens aan het opbouwen is. India weet dat Rood China de atombom heeft, en waarschijnlijk de waterstofbom. Dat betekent, onder de meest dringende overwegingen van nationale veiligheid, dat *India de bom moet hebben!* Louter als defensieve maatregel tegen Rood China natuurlijk. Maar dan is er Pakistan ... [welke] een natie is, geboren uit gewelddadige haat tussen Hindu's en Moslims. *Als India bommen zou bouwen, dan zouden Pakistanen in hun wanhoop gedwongen worden tot groter machtsvertoon—zij zouden gedwongen worden om nucleaire wapens te verkrijgen!*”

Tegen 1998 hadden zowel India als Pakistan nucleaire bommen getest, waarbij ze zichzelf abrupt leden verklaarden van de exclusieve nucleaire club!

Bovenop het uitoefenen van druk op Midden Azië, zou China ook proberen sommigen van zijn eiland-buren in zijn greep te krijgen. Aangaande deze kwestie is het de praktijk van de Westerse leiders geweest te proberen China te sussen door vredesbesprekingen—vaak tevergeefs. De zeer niet-politiek correcte *Plain Truth* van de jaren '60 nam geen blad voor de mond ten aanzien van dit probleem.

“De Aziatische geest is totaal verschillend van de Occidentale [Westerse] geest. Het redeneert niet op dezelfde wijze. We kunnen onszelf proberen wijs te maken dat onze dollars, handelsmissies, militaire adviseurs- en wapentransporten, onze ziekenhuisschepen, onze missies, onze voedselvoorzieningen allemaal helpen om het oprukkend gevaar van communisme in deze Oosterse landen in te dammen—*maar wij falen!* Deze simpele volken zijn *onder de indruk van kracht, niet van praten.* Zij

DE AZIATISCHE KONINGEN
Rusland's sterke man Vladimir Putin ontmoet de president van China, Hu Jintao.

voelen een veel nauwere verwantschap met andere volken in de Aziatische sfeer dan met de verre 'Yankees' met gebruiken, talen en religies die totaal anders zijn dan die van hen” (november 1961).

HET HUIDIGE RUSLAND EN CHINA

Ondanks de haat-liefde verhouding van Rusland en China in het verleden, is er sinds het einde van de Koude Oorlog weer een oplevende samenwerking tussen de twee naties.

In 1989 bezocht de Russische President Mikhail Gorbachev China om de banden te herstellen en een nieuwe impuls te geven aan het beslechten van scheidslijnen die al eeuwenlang betwist werden. Verdere stappen werden in 1991 genomen toen Rusland en China een officiële grensovereenkomst tekenden.

In april 1997 kwamen China, Rusland, Tadzjikistan, Kazachstan en Kirgizië bijeen om een akkoord te tekenen in Moskou over troepen vermindering en veiligheid bevorderende maatregelen langs de 4.700 mijl lange grens tussen de voormalige Sovjet Unie en China. Enkele maanden later, in november, verscheen er een duidelijk signaal van hun intentie tot onderlinge samenwerking: de Russische President Boris Yeltsin en de Chinese President Jiang Zemin ondertekenden een formele verklaring die

een einde maakte aan verschillen over de uitvoering van de grensovereenkomst uit 1991.

Deze wet leek te bevestigen dat Rusland en China, die lang aarzelden tussen het zijn van vrienden of vijanden, een nieuw tijdperk binnenstapten van samenwerking in een strategisch partnerschap om de dominantie van de V.S. te bestrijden. Als voorbeeld, tussen 1991 en 1997 gaf China 6 miljard dollar uit aan Russische wapens. Een andere belangrijke poging tot eenmaking was een ‘joint venture’ in 1998 om een kerncentrale te ontwerpen en te bouwen in China. In juni 1999 tekenden de twee landen een contract om Chinese militairen te trainen in militaire scholen van Rusland.

Onder de leiderschap van Yeltsin’s opvolger, Vladimir Putin, werden de Sino-Russische relaties verder verbeterd. In juli 2001 tekenden Rusland en China een “vriendschap-samenwerking” verdrag. Sindsdien hebben andere economische en militaire verdragen het vertrouwen en de samenwerking verbeterd. De twee naties hielden gezamenlijke militaire oefeningen in 2005 en opnieuw in 2007. Velen zagen deze oefeningen, georganiseerd door de Shanghai Samenwerking Organisatie, als de symbolische opkomst van een militair blok dat uiteindelijk kan concurreren met de Navo.

De handel tussen Rusland en China bloeide in de jaren ‘90 op. In 2000 vonden 8 miljard dollar aan jaarlijkse transacties plaats tussen die twee. Tegen 2008 had de Russisch-Chinese handel een sprong gemaakt naar een ongelofelijke 56,8 miljard dollar. China is nu de grootste handelspartner van Rusland. In feite, aangezien de economische partnerschappen hun wederzijds voordeel hebben bewezen, brengt het vooruitzicht om andere behoeften in te vullen Rusland en China nog dichter bij elkaar—vooral met betrekking tot energie voorziening. Van alle landen is Rusland uniek in staat en bereid om de betrouwbare bron van energie te leveren die nodig is om te voorzien in de snelle industriële en economische groei van China. Rusland heeft de olie, het aardgas, het uranium en de nucleaire technologie die nodig is om stroom te leveren aan de miljarden bewoners van het meest bevolkte land op aarde.

Het is evident dat zowel de Russische als de Chinese ambtenaren popelen van verlangen om nieuwe allianties te vormen en Amerika’s dominantie in wereldzaken te bestrijden.

Sino-Russische betrekkingen zijn ontstaan uit gemeenschappelijke belangen. Beide delen gemeenschappelijke defensie problemen, waaronder de opkomst van de radicale Islam in en rond Centraal Azië, de uitbreidende Westerse macht via de Navo, en het vooruitzicht te kunnen profiteren van een verzwakt V.S. Er lijkt geen alternatief te zijn voor deze grootmachten. Ze delen gemeenschappelijke filosofieën op economisch, politiek en militair gebied—en beide hebben een gemeenschappelijke vijand in het Westen.

De manier waarop China decennia lang een tegenwicht bood voor de Russische aanwezigheid in Azië gaf

de Verenigde Staten een geopolitiek voordeel. Maar die vergelijking is veranderd nu Rusland en China een militair bondgenootschap hebben gevormd!

Beide landen plukken de vruchten in het besef dat hun bestaan afhankelijk is van goede relaties met elkaar.

DE TOEKOMST

De *Plain Truth* van oktober 1973 voorspelde dat de democratische vooruitgang in Communistisch Azië uiteindelijk zou mislukken. Het verklaarde eveneens dat Russische en Chinese leiders de vorming van een alliantie tussen socialistisch-communistische landen aan het overwegen waren: “De Communisten zijn niet opeens ideologisch veranderd. Zij geloven niet opeens dat hun systeem onwerkbaar is. Noch hebben de Communisten hun hoop opgegeven om de wereld naar het socialisme te leiden. Maar zij beweren dat hun doelen kunnen worden bereikt door middel van vreedzame coëxistentie.”

God heeft de uiteindelijke uitkomst van deze opkomende Aziatische alliantie geprofeteerd. Met behulp van deze profetieën hebben de heer Armstrong en de schrijvers van de *Plain Truth*, evenals de redactie van de *Trumpet*, jarenlang nauwkeurig gewaarschuwd wat er voor Azië op komst was. De heer Armstrong stierf in 1986, maar de *Trumpet* blijft verkondigen dat een nucleaire 3e Wereldoorlog in aantocht is! Bijbelse profetie is een krachtige ondersteuning van de heer Armstrong’s bewering dat “de koningen van het oosten” een nog diepere relatie zullen smeden in de komende jaren—en uiteindelijk een belangrijke rol zullen spelen in de komende strijd van Armageddon!

Hoewel Amerika en Engeland bestemd zijn te vallen, zeggen we nog steeds dat het niet Rusland is, noch een Russisch-Aziatisch conglomeraat, waar deze landen bang voor moeten zijn. Het is Duitsland en het heropgerichte “Heilige” Romeinse Rijk! Sommigen zullen spotten—zelfs vandaag nog. Zij zeggen dat de Koude Oorlog voorbij is en we in de nabije toekomst niet hoeven te vrezen voor een “hete” oorlog. Maar God heeft geprofeteerd dat onze wereld op het punt staat *door elkaar geschud* te worden!

Onze boodschap is echter niet alleen “kommer en kwel.” Net na deze zware tijden die voor ons liggen volgt ongelofelijk *goed nieuws!* Dat is het grootste nieuws ooit! Geen van de grote nieuwstijdschriften verkondigt dat nieuws. Zij geloven het gewoon niet!

Dat goede nieuws gaat over het evangelie van het Koninkrijk van God. (Het woord *evangelie* betekent “goede nieuws.”) Dit wereldwijde werk verkondigt actief de crisis aan het einde van dit tijdperk—de crisis waarover de grootste nieuwsverkondiger alle tijden, Jezus Christus, in Mattheüs 24 waarschuwde. Wij kondigen een crisis aan die een nieuw en beter tijdperk zal inluiden, waarin alle mensen overal zullen beginnen om vrede en welvaart te ervaren onder God’s goddelijke heerschappij.

De Opgaande Zon in het Oosten

De *Plain Truth* voorzag Japan's plek in de komende Aziatische super-alliantie.

De Chinese draak heeft lang toegekeken hoe de wereldwijde dominantie van de V.S. afneemt. Nu wil het bouwen aan een mondiaal machtsblok in het Oosten om dit te vervangen. Herbert W. Armstrong geloofde dat als een groot Oostelijk machtsblok echt wereldwijde invloed wilde hebben, het moest bestaan uit meer dan alleen Rusland en China.

De experts van het inlichtingen bedrijf Stratfor zijn het daar mee eens: "China en Rusland, aan elkaar gebonden in de strakste alliantie, kunnen het regionaal evenwicht in Eurazië veranderen, maar kunnen geen invloed uitoefenen op het globale evenwicht..." (16 april 2001). Als u echter Japan aan dit formidabele duo toevoegt, met zijn technologische capaciteiten en zijn marine, wordt het plotseling een macht die het globale evenwicht zou kunnen transformeren.

Hoe onwaarschijnlijk dit op dat moment ook leek, het is precies wat de *Plain Truth* geloofde dat op een dag zou gebeuren. "De ultieme verbinding tussen Japan en Rood China is volstrekt onvermijdelijk!" verklaarde de *Plain Truth* van februari 1963. "De grote vraag is hoe lang China 'Rood' zal blijven en zal overleven zonder zich te verbinden met het Japanse kapitalisme."

"Ondanks de vele nationale, religieuze en politieke verschillen, zal Azië uiteindelijk aan elkaar gelast zijn in een gemeenschappelijk machtsblok," schreef de *Plain Truth* in april 1968. "Het zal uiteindelijk zijn militaire macht naar het Midden Oosten zenden bij de terugkeer van Jezus Christus. Deze profetie is opgenomen in Openbaringen 16:12 en 16. *Japan zal een cruciale rol spelen in deze strijd.*" Decennia lang heeft de *Plain Truth* voorspeld dat Japan een belangrijk deel zal vormen van de toekomstige koningen van het oosten!

Aan het einde van de 2e Wereldoorlog en het begin van de Koude Oorlog verzachtte de V.S. de bittere herinneringen van de wereld aan de Japanse agressie met deze overeenkomst: Amerika zou Japan verdedigen als Amerika troepen kon stationeren dicht bij potentiële conflictgebieden in de regio. Amerika schreef in feite de naoorlogse "vredes"-grondwet van Japan. Dus in plaats van het eerst heropbouwen van zijn militaire macht, was Japan in staat zijn middelen te gebruiken om een *economische supermacht* te vormen.

Let op wat de heer Armstrong schreef in de *Plain Truth* in maart 1971: "Japan heeft vandaag geen militaire formatie. Sommige Amerikaanse strijdkrachten zijn er nog steeds. Maar wij moeten niet uit het oog verliezen dat Japan economisch zo krachtig is geworden dat het erg snel een militaire macht met grote kracht kan opbouwen."

En dat is wat er nu gebeurt.

JAPAN'S GROEIENDE MILITAIRE MACHT

Tegenwoordig heeft Japan één van de top vijf militaire arsenalen in de wereld en de op één na grootste marine. Toch, ondanks al zijn industriële, economische en marine macht, werd Japan tot voor kort gezien als een goedaardige macht, beperkt door herinneringen aan nucleaire explosies die een einde maakten aan zijn keizerlijke exploitaties uit het verleden.

De gebeurtenissen van 11 september 2001 droegen er veel aan bij om de deur te openen voor meer Japans militarisme. Net een maand na de terroristische aanvallen op Amerika, nam de toenmalige Prime Minister Junichiro Koizumi een anti-terrorisme wet aan die het Japanse leger in staat stelde om logistieke steun te verlenen aan de door Amerika verklaarde oorlog tegen het terrorisme.

Waarom was Japan in staat het strijdtoneel zo makkelijk te betreden? Kijk onder de oppervlakte en u zult zien dat Japan niet de goedaardige macht was die het zich voordeed sinds zijn nederlaag in de 2e Wereldoorlog.

Al decennia lang heeft Japan de strikte handhaving ontdoken van artikel 9 van het constitutionele recht opgelegd door Amerika, die ondubbelzinnig stelt dat "het Japanse volk voor altijd oorlog afzweert als soeverein recht van de natie en af ziet van de dreiging met of het gebruik van geweld als middel om internationale geschillen te beslechten. ... Land-, zee- en luchtmacht, evenals ander oorlog potentieel, ZAL NOOIT WORDEN GEHANDHAAFD." De heropbouw van Japan's militaire macht begon reeds in 1950 toen een Nationale Politie Reserve werd opgericht als vervanging voor Amerikaanse troepen die uitgezonden werden in de Koreaanse Oorlog. De Japanse regering transformeerde deze politiemacht naar de Self-Defense

Forces (Zelfverdedigingsmacht) in 1954, met de volledige steun van de V.S.

Naarmate de tijd verstreek en herinneringen van de 2e Wereldoorlog verdwenen, breidde deze macht geleidelijk zijn toepassingsgebied uit. In 1992 keurde Japan de Wet op Samenwerking voor de VN-Vredesmacht goed, waardoor de Self-Defense Forces deel konden nemen in bepaalde niet-militaire aspecten van VN-missies. Japanse soldaten konden nu worden gestationeerd buiten de grenzen van Japan.

Wat de gebeurtenissen in verband met 9/11 te weeg brachten werd door de New York Times “de meest belangrijke transformatie in het Japanse leger sinds de 2e Wereldoorlog” genoemd (23 juli 2007). Het Japanse leger lijkt steeds minder op een “zelfverdedigings-”macht.

In 2004 zond Japan ‘non-combat’ (geen strijd) troepen naar Irak. Aan het einde van 2006 werd Japan’s Defensie Agentschap opgewaardeerd tot een volwaardige dienst, waarmee het een luider en duidelijkere stem in het Japanse kabinet verkreeg. In 2007 vlogen Japanse f-2s 1700 mijl zonder bij te tanken en lieten 500-pond zware echte bommen vallen als onderdeel van een oefening. Nu is Japan zelfs op zoek naar ruimte om te gebruiken voor militaire doeleinden. Met veel van de taboes al doorbroken, zou het een kleine stap zijn voor Japan om zijn pacifistische grondwet te wijzigen.

George Friedman, oprichter van Stratfor, en Meredith Lebar schreven in *The Coming War wit Japan* (*‘De komende oorlog met Japan’*): “Gedurende vele jaren hebben de Self Defense Forces van Japan de basis gelegd voor dit nieuwe tijdperk. Japan heeft een klein leger—alhoewel het groter is dan de meeste mensen denken—maar wat belangrijker is, Japan’s militair-industriële capaciteit is veel groter dan over het algemeen wordt aangenomen. Japan heeft al een aantal van de meest geavanceerde wapens in de wereld gemaakt en kan dit omzetten in massa productie. De opkomst van Japan als grote militaire macht in de toekomst hangt meer af van zijn wil dan van zijn vermogen. Om binnen een aantal jaren een militaire macht van wereldklasse te verkrijgen, hoeft Japan slechts te beslissen dat het er een nodig heeft.”

ZAL JAPAN EEN NUCLEAIRE MACHT WORDEN?

Hetzelfde geldt voor Japan’s potentiële verwerving van nucleaire wapens. De *Plain Truth* van juli 1966 verklaarde, “Met China in bezit van de bom, zou Japan niet zijn eigen bom durven bouwen? Japan is de super-gigant van het Oriënt, het klimt op naar duizelingwekkende hoogten van economische welvaart. Zoals we in vorige edities van dit tijdschrift rapporteerden, de wereld zal nog horen van alarmerende trends in Japan! ... Japan zou zich ten alle tijden bij de ‘nucleaire club’ kunnen voegen!”

Let verder op wat de *Plain Truth* publiceerde in april 1968: “Ambtenaren uit Washington geven eerlijk toe dat

zij verwachten dat Japan zich zal ontwikkelen tot een grote militaire formatie om de V.S. bij te staan in Aziatische machtspolitiek. Een Tokyo waarnemer verklaarde dat de Verenigde Staten geen ander alternatief heeft dan Japan uiteindelijk in de richting van een THERMONUCLEAIRE MACHT te duwen.”

En inderdaad, als Japan—die op zich al een hoog ontwikkeld burgerlijke nucleaire industrie heeft—zou besluiten dit te willen, zou het binnen een jaar een onafhankelijke nucleaire macht kunnen worden. Stemmen binnen Japan voor precies een dergelijke actie worden luider. In april 2009 zei voormalig Minister van Financiën Shoichi Nakagawa dat zijn land het bouwen van een nucleair arsenaal moet bespreken: “Over de hele wereld wordt het als gezond verstand gezien dat in een zuiver militaire zin men atoommacht bestrijdt met atoommacht,” zei hij, waarbij hij refereerde naar de Noord Koreaanse dreiging. In 2006 verkondigde Nakagawa dat een nucleair arsenaal gebouwd voor defensieve doeleinden Japan’s pacifistische grondwet niet zou schenden. Voormalige Japanse Ministers Yasuhiro Nakasone en Shinzo Abe hebben eveneens gezegd dat Japan de ontwikkeling van nucleaire wapens zou moeten overwegen.

Japan maakt gebruik van het regionale veiligheidsprobleem veroorzaakt door een nucleair Korea om zijn eigen positie in de regio te versterken terwijl de macht van Amerika afneemt. Het zou niet eens verbazen als de V.S. Japan zelfs bemoedigt om nucleaire capaciteit te verkrijgen onder het mom van zelfverdediging!

HET DUITSLAND VAN AZIË

Wat de herbewapening van Japan eveneens voedt is de toenemende stijging in nationalisme. In september/oktober 1999 meldde de *Trumpet*, “In een poging om iets van zijn erfgoed te doen herleven, gaf de Japanse overheid een overweldigende goedkeuring aan de Japanse vlag met de rijzende zon en het nationale volkslied aan de keizer als officiële nationale symbolen van het land. Dit vormt een net zo enorme symbolische zet als het Duitse parlement dat terugkeert naar het oude Reichstag gebouw in Berlijn...”

De *Trumpet* was niet de eerste die de opkomst van Japan vergeleek met die van Duitsland. In februari 1963 verklaarde de *Plain Truth*, “Japan doet in feite precies wat Duitsland doet in de Gemeenschappelijke Markt! Net als Duitsland ... de Gemeenschappelijke Markt leidt in haar industriële bloei, en het enige land is dat bestemd is zo’n enorme verzameling van machtige landen te leiden, zo golft Japan vooruit om het leiderschap in het Oosten te veroveren. Japan is het enige Aziatisch land uitgerust om te voorzien in de industriële know-how en het leiderschap om de bijna onbepaalde middelen van dit uitgestrekte, ongelooflijk rijke deel van de wereld te benutten. Zelfs als het communisme haar ideologie zal verwateren met het kapitalisme is één ding zeker! Het zal niet lang

duren voor Japan een industriële gigant zal zijn in Azië die zal onderhandelen vanuit een positie van grote macht met de andere giganten van de wereld—de Verenigde Staten, Rusland en verenigd Europa!”

Japan wordt in rap tempo een macht die moet worden gevreesd. De *Plain Truth* van april 1968 waarschuwde, “Ondanks wat men gelooft, is Japan niet permanent toegewijd aan een pro-Westerse standpunt. Amerika heeft het dwaze beleid gevolgd te veronderstellen dat ... Duitsland en Japan in minder dan een generatie kunnen worden bekeerd tot de deugden van de democratie. ... Zowel de Japanners als de Duitsers zijn vooralsnog bereid om hun zogenaamde democratische vorm van overheid te dulden—tot één of andere ernstige interne crisis neerslaat. ... Japan tolereert zijn huidige regeringsvorm zolang het economisch bruikbaar is. Als de tijd ooit zou aanbreken—en dat zal gebeuren—dat de Japanners zich niet meer met Amerikaanse hulp kunnen voeden, dan zouden we getuige zijn van een opmerkelijke verandering in houding tegenover de Verenigde Staten. Vriendschap zou snel verdampen.”

JAPAN'S PLEK IN DE ALLIANTIE

Ondanks de overweldigende omvang van de Chinese bevolking en zijn grote economische potentieel, heeft Japan de meest ontwikkelde economie in de regio. Japan heeft de (momenteel onderbenutte) industriële capaciteit ontwikkeld tot het niveau waarop het makkelijk de V.S. en de Europese Unie evenaart op het gebied van de ontwikkeling en productie van hightech wapens. Japan is de enige natie uit het Verre Oosten die in bezit is van een 'blue-water' (volle zee) marine van betekenis.

Tijdens de 2e Wereldoorlog trachtte Japan zijn rijk uit te breiden via militaire macht. Na meer dan zes decennia van dekolonisatie, ontwikkeling en groei in het Verre Oosten, staat Japan tegenover een geheel ander en krachtiger China en een nog meer geïndustrialiseerd collectieve Aziatische sfeer. Het moet zijn doelstellingen vervullen met behulp van andere middelen dan die in de jaren '40 gebruikt werden. Eventuele dominantie die Japan nu nastreeft op het Oostelijk halfrond moet worden bereikt via allianties en verdragen.

Alhoewel Japan een van de wereld's grootste onafhankelijke economieën heeft, blijft het verlamd door het falen van opeenvolgende regeringen om de noodzaak in te zien van pijnlijke economische herstructurering. Hoe zeer het hen ook tegenstaat om een volgende rol achter China te hebben, Tokyo weet dat het hard moet werken richting deze pan-Aziatische toekomst als het enigszins invloed in de Oost Aziatische sfeer wil hebben die de omvang van zijn economie en de zwaarte van zijn industrie vereist. Het wil een handelsblok smeden die naar voren zal treden als belangrijke drijvende kracht binnen de wereldeconomie.

Op dezelfde manier weet Peking dat om werkelijk de totale machtsbalans te verschuiven, het de technologische

bekwaamheid en de marine van Japan nodig heeft. Zo'n bondgenootschap zou korte tijd geleden vrijwel onmogelijk hebben geleken. Maar we zien de trend verschuiven in Azië.

Een belangrijke stap in de richting van een Oost Azië alliantie werd bereikt in 2010, toen een vrijhandelszone tussen China en de Associatie van Zuidoost-Aziatische Naties (asean)—waaronder Brunei, Cambodja, Indonesië, Laos, Maleisië, Myanmar, de Filipijnen, Singapore, Thailand en Vietnam—tot stand kwam. Deze economische unie geeft China een gebiedende stem binnen een Aziatisch blok van bijna 2 miljard consumenten, bestaande uit landen met een gecombineerd nationaal product van \$6 miljard. Dit bondgenootschap is de grootste vrijhandelszone in termen van bevolking.

Japan is nauw verbonden met het blok als gesprekspartner—samen met China, Zuid-Korea en Indië—van aseen, en eveneens als lid van de aseen Plus Three groep die bestaat uit China, Japan en Zuid Korea.

Alles wat nodig is, is een grote regionale crisis om de Japanners tot actie aan te sporen om hun marine op te offeren speciaal als een veiligheidsgarantie voor hun burenen. Japan heeft dit krachtige middel als een trade-off in de onderhandelingen voor economische samenwerking van de rest van Azië.

Japanse politici zijn reeds bereid om dichter naar Azië toe te bewegen. De leider van de Democratische Partij van Japan, Yukio Hatoyama, schreef in 2009, vlak voor hij premier werd, “Als gevolg van de mislukking van de Irakese oorlog en de financiële crisis komt aan het tijdperk van de door de V.S.-geleide globalisering een einde, en we zijn overgestapt van een unipolaire wereld onder leiding van de V.S. naar een tijdperk van een multipolaire wereld.” Hij raadde Japan aan zich bij een “Oost Aziatische gemeenschap” te voegen,” en zei, “de Oost Aziatische regio, die steeds meer vitaliteit toont in haar economische groei en zelfs in nauwere wederzijdse banden, moet worden erkend als Japan's fundamentele bestaanssfeer.” Hij zei zelfs dat Japan “alle mogelijkheden moet benutten om permanente beveiligingsnetwerken op te bouwen die essentieel zijn voor valuta-integratie” (*Voice*, 11 Aug. 2009).

Het vooruitzicht van de verdere uitbreiding van de EU tot een gecombineerd blok groter en machtiger dan de V.S. en Rusland, en de waargenomen verzwakking van de Amerikaanse wereldwijde invloed, spoort China, Japan en hun Aziatische burenen aan om zich te positioneren als het volgende grote wereldwijde machtsblok. Zowel China en Japan zullen combineren in Aziatische allianties, met de uiteindelijke bedoeling de V.S. uit de westelijke Stille Oceaan te dwingen. Dan, zoals de strategie van de EU is geweest, zal de Aziatische politieke en economische samenwerking uiteindelijk doorgroeien tot een militaire en veiligheidalliantie. Rusland, China en Japan bewegen zich dichter naar elkaar toe, precies zoals de heer Armstrong had gezegd. Nu is alles wat nog nodig is een plotselinge catastrofale schok om de Unie samen te smelten.

HOE VERLOOPT HET VERDER?

De meest belangrijke profetieën van de *Plain Truth* gingen over de ideale Wereld van Morgen.

Zoals dit boekje duidelijk heeft laten zien, was Herbert W. Armstrong in staat om veel profetieën te begrijpen en aan het publiek te verkondigen omdat hij bereid was om zich te onderwerpen aan de autoriteit van de Bijbel. We hebben er slechts een paar belicht die betrekking hebben op belangrijke gebeurtenissen die op dit moment de toekomst van ons bestaan vormgeven.

Een van de eerste profetieën waar hij echter over sprak—waarschijnlijk de eerste en zeker de meest belangrijkste—is hier slechts oppervlakkig behandeld. Het is een gebeurtenis die een uiteindelijk, vredig einde maakt aan al de profetieën waarover gesproken werd. Het is een profetie die hij al in de jaren '30 begon te onderwijzen: de profetie over de spoedig komende regering van God in de ideale Wereld van Morgen.

De heer Armstrong was eerst van plan “het goede nieuws van de Wereld van Morgen” in 1933 uit te zenden. Later schreef hij, “Alles wat ik in gedachten had, toen we het *Wereld van Morgen* programma inplanden voor eind 1933, was om trouw God te volgen waar Hij ons ook heen zou leiden” (*Autobiografie van Herbert W. Armstrong*, Volume 1).

Van die profetie schreef hij in 1966, “U hoeft het niet te geloven! Het zal hoe dan ook gebeuren. Het is zeker—de enige hoop van de wereld. Dit vooraf gegeven goede nieuws van morgen is net zo zeker als de opkomende zon van morgen. De mensheid zal het niet teweeg brengen—het zal ons gegeven worden. De mensheid zal gedwongen worden om gelukkig te zijn—om te genieten van wereldvrede—om getuige te zijn van universele overvloed en van vreugde die de aarde vult” (*De Ideale Wereld van Morgen—Hoe het er uit zal zien*).

Zoals het spreekwoord zegt, “Achteraf is makkelijk praten.” Het is makkelijk de waarheid te zien nadat het heeft plaatsgevonden. Dat soort visie is echter van beperkte waarde. Wat we echt nodig hebben is de mogelijkheid om te weten wat er gaat komen voordat het gebeurt. Dit boekje laat zien dat je een “goede blik” op de toekomst kan hebben.

We hebben teruggekeken naar de profetische kennis van Herbert W. Armstrong en de vervulling ervan laten zien zoals het plaats vindt, zodat u—de lezer—uw toekomst kunt plannen.

“Winston Churchill verklaarde voor het Congres van de Verenigde Staten: ‘Hij moet inderdaad een blinde ziel hebben die niet kan zien dat er hier beneden een groot doel en ontwerp uitgewerkt wordt, waarvan wij de eer hebben om trouwe dienaren te zijn,’” schreef de heer Armstrong. “Het is waar, maar bijna niemand realiseert het zich: de mensheid is op deze aarde geplaatst met een doel! En de Maker van de mensheid heeft bij het menselijke product dat Hij gemaakt heeft een Instructie Boek gevoegd om dat

doel te onthullen en de mens te begeleiden om dit op een gelukkige, aangename manier te vervullen” (*De Verenigde Staten en Groot Britannië in Profetie*).

Generaal Douglas MacArthur sprak de waarheid toen hij zei, “Sinds het begin der tijden heeft de mens vrede gezocht. ... Militaire allianties, machtsevenwicht, competities van naties, alles heeft op hun beurt gefaald, waardoor de enige weg die overbleef was door middel van de smeltkroes van de oorlog. De totale vernietiging die oorlog brengt maakt dit nu niet langer een alternatief. We hebben onze laatste kans gehad. Als we geen groter en billijker systeem bedenken staat Armageddon voor de deur. Het probleem is in wezen theologisch en vereist een geestelijke opleving, een verbetering van menselijk karakter die gelijk loopt met onze haast onvergelykelijke vooruitgang in wetenschap, kunst, literatuur, en alle materiële en culturele ontwikkelingen van de afgelopen 2000 jaar. Het moet van het geestelijke komen als we ons vlees willen redden.”

Het draait allemaal om visie. De Nederlandse filosoof Erasmus zei: “In het land van de blinde is de een-oog koning.” Hij sprak over visie—één man met visie in een land gevuld met mensen die weigeren te zien. Vandaag zien maar zeer weinigen de wereld als een “kokende pot” die op het punt staat over te koken! (Jeremia 1:13). Toch zou iedereen met maar een “half oog” dat moeten kunnen onderscheiden.

De heer Armstrong waarschuwde wat voor ons ligt: “In deze dwaasheid van goed opgeleide onwetendheid is het tegenwoordig mode geworden en intellectueel prikkelend de grote fundamentele oorzaak aller dingen te negeren; het feit dat er hier beneden een doel wordt uitgewerkt, en het meesterplan erachter; de onzichtbare maar Ultieme Macht die nu spoedig zal ingrijpen en de koers der geschiedenis drastisch zal veranderen—voordat de mensheid zichzelf uitroeit” (*ibid.*).

Ja, zoals de heer Armstrong zei, de grootste profetie van allemaal is dat DE MENSHEID ZICHZELF NIET ZAL VERNIETIGEN! God staat op het punt in te grijpen om de mensheid te redden. DAT IS HET GOEDE NIEUWS! Herbert W. Armstrong zag dit ver vóór 1945.

God's *waarschuwend* boodschap over de komende gebeurtenissen, evenals het goede nieuws van de ideale Wereld van Morgen—het werk opgestart door de heer Armstrong—blijft vandaag door dit werk ALS EEN BAZUIN OVER DE GEHELE WERELD verkondigd worden als een getuigenis!

U kunt ontsnappen aan de gruwel van de komende jaren door acht te slaan op die getuigenis.

Welke keus zult u maken—blindheid of visie? Hopelijk zullen wij de visie hebben om vooruit te kijken—accepteren wij de openbaringen en richtlijnen die door de Bijbel gegeven worden, en profiteren we van de zegeningen die komen met die beslissing.

© 2012 Filadelfia Kerk van God. Alle Rechten voorbehouden.
Foto's zijn eigendom van hun bezitters en gebruikt met toestemming.

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een gratis educatieve dienst
in het publiek belang. Uitgegeven in de Verenigde Staten van Amerika.
Bijbelteksten zijn in de meeste gevallen vertaald vanuit de King James Version.

FOTO RECHTEN

Foto's worden vermeld per pagina in de volgorde waarin zij verschijnen, van links naar rechts.

DEEL ÉÉN Getty Images

2 *Trumpet* map

8 Axel Schmidt/AFP/Getty Images

10 AP/Wideworld

12 iStockphoto

15 L'osservatore Romano/AFP/Getty Images

16 L'osservatore Romano/AFP/Getty Images

18 Getty Images

19 Jupiter Images

21 *Trumpet* map

23 Reuters

25 Getty Images

DEEL TWEE Getty Images

28 Jupiter Images

30 Getty Images, U.S. Army

33 iStockphoto, Dreamstime

35 Getty Images, PhotosToGo, Digital Stock, PhotosToGo, Jupiter Images, *Trumpet* (2)

37 Digital Stock

39 AP/WideWorld

DEEL DRIE Getty Images

42 Atta Kenare/AFP/Getty Images

43 *Trumpet* map

44 Atta Kenare/AFP/Getty Images

46 iStockphoto

47 iStockphoto

DEEL VIER Getty Images

51 *Trumpet* map

52 Getty Images

54 iStockphoto

59 Corbis RF

WERELDWIJDE POSTADRESSEN

VERENIGDE STATEN

P.O. Box 3700
Edmond, OK 73083

CANADA

P.O. Box 400
Campbellville, ON L0P 1B0

CARIBISCH GEBIED

P.O. Box 2237
Chaguanas, Trinidad, W.I.

GROOT-BRITTANNIË, EUROPA EN MIDDEN-OOSTEN

P.O. Box 900
Northampton NN5 9AL, England

AFRIKA

P.O. Box 2969
Durbanville 7551, South Africa

AUSTRALIË, OCEANIË, INDIA EN SRI LANKA

P.O. Box 375
Narellan N.S.W. 2567, Australia

NIEUW ZEELAND

P.O. Box 6088
Glenview, Hamilton 3246

FILIPPIJNEN

P.O. Box 52143
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

LATIJS AMERIKA

Attn: Spanish Department
P.O. Box 3700
Edmond, OK 73083 United States

ANDERE CONTACTINFORMATIE

Bezoek ons op internet: www.pcog.org
In Nederland belt u ons gratis via: 0800-756 6724